

Fredag den 8. februar 2013 (D)

1

58. møde

Fredag den 8. februar 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om det stigende antal personer uden for arbejdsstyrken.

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.

(Anmeldelse 06.02.2013).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven. (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre m.v. samt overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af konkursloven, retsplejeloven og retsafgiftsloven. (Konkurskarantæne).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 30.01.2013).

Finn Sørensen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 62 (Forslag til folketingsbeslutning om klare regler for definition af enlige forsørgere og enlige pensionister).

Pernille Skipper (EL), Pia Adelsteen (DF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hasteforespørgsel nr. F 31 (Vil ministeren redegøre for, hvorfor denne ikke har sendt forslaget til ny offentlighedslov i høring, og hvorfor dette ikke er relevant, set i lyset af at der i lovforslaget efter ministerens eget udsagn er foretaget ændringer i forhold til, hvad der tidligere har været i høring?).

Jan Johansen (S), Erling Bonnesen (V), Morten Marinus (DF), Marlene Borst Hansen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Lars Dohn (EL), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF):

Forespørgsel nr. F 32 (Hvordan forholder regeringen sig til anbefalingerne i Valgretskommissionens betænkning om at styrke unges demokratiske engagement, og hvilke tiltag forventer regeringen at tage for at sikre, at de unge tidligt i livet bliver aktive vælgere?).

Titler på de anmeldte sager vil også fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om det stigende antal personer uden for arbejdsstyrken.

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.

(Anmeldelse 06.02.2013).

Kl. 10:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Inger Støjberg som Venstres ordfører.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Det lovforslag, som vi skal diskutere her, har to elementer. For det første forlænger man med forslaget den såkaldte refleksionsperiode for ofre for menneskehandel fra 100 dage til 120 dage, for det andet giver lovforslaget øgede muligheder for fortsat opholdstilladelse til familiesammenførte personer, der udsættes for vold i hjemmet.

Jeg vil starte med den del, der vedrører menneskehandel. I Venstre er vi positive over for at styrke beskyttelsen af ofre for menneskehandel. Det er også årsagen til, at vi støtter op om de 20 dages ekstra refleksionsperiode. Vi støtter også op om en midlertidig opholdstilladelse for ofre for menneskehandel af efterforsknings- og retsforfølgningsmæssige hensyn, så de to elementer af lovforslaget bakker vi altså op.

Derimod er vi mere betænkelige ved lovforslagets andet element om ændring af reglerne for opholdstilladelse for familiesammenførte. Allerede i dag indeholder udlændingeloven en undtagelsesbestemmelse, der giver mulighed for, at volds- og misbrugsepisoder medtages i afgørelsen om inddragelsen af opholdstilladelser. Som det beskrives i lovforslaget, er praksis i dag, at opholdstilladelsen som udgangspunkt bortfalder, hvis samlivet ophører, inden for 2 år efter at personen har fået lovligt ophold her i Danmark.

Med forslaget ønsker regeringen, at det fremover ikke skal tillægges betydning, om en udlænding kun har opholdt sig i landet i kortere tid, hvis samlivet ophører på grund af vold. Jeg forstår godt regeringens intentioner med forslaget, for ingen mennesker skal være i et voldeligt forhold, og det er afskyeligt, hvis en voldelig partner bruger opholdstilladelsen som pressio.

Men i Venstre føler vi os ikke helt sikre på, at den løsning, som regeringen har valgt, er den rigtige. For som forslaget ligger her, er der ikke indbygget nogen form for incitament til at få de f.eks. voldelige mænd dømt for de overgreb, de har begået. Det mener vi i Venstre er helt afgørende, altså at vi på en eller anden måde får skabt et system, hvor vi sikrer os, at der sker anmeldelse, og at der fældes dom, så manden ikke bare kan hente en ny kone herop fra udlandet, der så bliver udsat for den samme behandling. Det så vi gerne at regeringen adresserede i lovforslaget.

Derudover har vi behov for at få uddybet de udtalelser, som justitsministeren er kommet med i pressen, hvor ministeren har udtalt – og det her er et citat: På den ene side vil vi gerne skærme kvinderne bedre af, på den anden side skal vi også passe på, at det ikke bliver muligt at misbruge den her regel for at få opholdstilladelse.

Det kan godt være, at det bare er mig, der er gal på den, men jeg forstår simpelt hen ikke, hvad ministeren mener med – og heller ikke nævner i lovforslaget – misbrugsproblemet. Det nævnes ikke med et eneste ord andet end i den artikel, som jeg henviser til, fra Politiken. Ministeren siger, at vi skal passe på, men ministeren siger ikke, hvad det er, vi skal passe på, eller over for hvem, vi skal passe på, eller hvorfor. Det vil vi gerne have uddybet.

Så som det ligger her, kan vi altså ikke støtte den del af forslaget, der vedrører reglerne om opholdstilladelse. På den baggrund og i lyset af, at lovforslagets to elementer med menneskehandel på den ene side og dermed også ophold til voldsramte ikke som sådan har så meget med hinanden at gøre, vil vi anmode om at få lovforslaget delt op i to, og så må vi under udvalgsbehandlingen se nærmere på de reservationer, vi p.t. har over for lovforslaget. Men vi har altså en række spørgsmål, og dem vil jeg naturligvis stille under udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:05

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Med lovforslag nr. L 129 udmønter vi den del af regeringsgrundlaget, der vedrører beskyttelse af ofre for menneskehandel. For os Socialdemokrater er det vigtigt, at der sættes kraftigt ind over for den menneskefjendske form for kriminalitet. Vi ser desværre fortsat kyniske bagmænd, der begår organiseret kriminalitet, der indebærer menneskehandel, især med kvinder inden for sexindustrien. Det er lige så forkasteligt, som det desværre er profitabelt for bagmændene. Med lovforslaget styrker vi derfor indsatsen over for menneskehandel med særlig fokus på ofrene. Dermed sikrer vi for det første, at vi tager os ordentligt af de mennesker, der har lidt under menneskehandelen, og for det andet, at politiet får bedre muligheder for at fange bagmændene.

Først og fremmest indeholder det her lovforslag en udvidelse af den såkaldte refleksionsperiode fra 100 dage til 120 dage. I refleksionsperioden tilbydes ofre for menneskehandel en særlig indsats. Det kan være i form af sundhedsbistand, psykologhjælp eller en social indsats. Formålet med refleksionsperioden er at give ofrene for menneskehandel mulighed for at komme sig og få bedre styr på den tilværelse, som de skal hjem til.

Derudover foreslås det, at det bliver muligt at give midlertidig opholdstilladelse til ofre for menneskehandel og andre kriminelle forhold, med henblik på at de samarbejder med politiet i forhold til efterforskning og retsforfølgelse af bagmændene. Det er faktisk normal praksis i dag, men der er brug for en udtrykkelig tydeliggørelse i lovgivningen, som altså foreslås med dette forslag. Den midlertidige opholdstilladelse giver politiet og andre myndigheder langt bedre mulighed for at indhente vigtige oplysninger og vidneudsagn, der kan vise sig afgørende for opklaringsarbejdet og dermed styrke indsatsen over for de kriminelle bagmænd.

Forslaget indeholder også ændringer for de udlændinge, der lever i et voldeligt ægteskab. Vi har desværre set tilfælde, hvor udlændinge er blevet ægtefællesammenført og fastholdes i voldelige forhold, fordi de er bange for at miste deres opholdstilladelse, hvis de forlader den voldelige ægtefælle. Det er naturligvis en fuldstændig uholdbar situation at sætte mennesker i. I den nuværende lovgivning er det sådan, at udlændinge, der ophører med samlivet med en voldelig ægtefælle, skal søge om at opretholde deres opholdstilladelse. Myndighederne skal allerede i dag tage hensyn til, om vedkommende har været udsat for vold eller overgreb, men hvis vedkommende har opholdt sig i Danmark i en kortere periode, vil det normalt betyde et afslag.

For at skabe bedre rammer for alle udlændinge, der oplever en voldelig ægtefælle, skal det fremover ikke have nogen betydning for opholdstilladelsen, hvor længe udlændingen har opholdt sig i Danmark. Derimod vil udlændingens vilje og evne til at integrere sig, f.eks. igennem påbegyndt arbejde eller uddannelse, indgå i bedømmelsen. Det vil altså være sådan fremover med det her lovforslag, at

der bliver taget hensyn til, hvordan den enkelte udlændings situation er. Det vil også være sådan, at der bliver set på, om udlændingens børn har været udsat for vold eller overgreb.

Samlet set indeholder forslaget både en klargøring af lovgivningen og en række nye initiativer til gavn for ofre for menneskehandel og udlændinge, der lever i voldelige forhold. Det er den helt rigtige vej at gå, og derfor bakker vi Socialdemokrater op om lovforslaget.

Kl. 10:09

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Martin Henriksen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi optaget af at fange bagmændene og sikre ofrene for menneskehandel de bedst mulige betingelser for et så godt liv som muligt fremadrettet. Derfor er Dansk Folkeparti også med i handlingsplanen til bekæmpelse af menneskehandel, og vi arbejder gerne videre med området. Umiddelbart virker en del af tiltagene dog mest af alt som symbollovgivning, hvorfor vi også er kritiske, men vi vil gerne se på, om vi kan blive bedre til at hjælpe ofrene i hjemlandet eller i nærområdet.

Jeg stiller mig tvivlende over for, hvorvidt ændringerne vil gøre den store forskel. Jeg forstår f.eks. ikke, at regeringen bruger tid og kræfter på at foreslå, at handlede kvinder skal kunne tildeles en midlertidig opholdstilladelse af hensyn til politiets efterforskning, når man allerede kan det i dag. Jeg så hellere, at regeringen brugte tid på at udvikle samarbejdet med de organisationer, f.eks. Kirkernes Integrations Tjeneste, som kan hjælpe kvinderne til en forbedret tilværelse i deres hjemlande.

I forhold til delen om familiesammenføringsreglerne og ophold til voldsramte kvinder er der i dag mulighed for, at voldsramte kvinder – og mænd for den sags skyld – kan få opholdstilladelse i Danmark, hvis de bliver skilt fra en voldelig ægtefælle. Der er med de eksisterende regler sågar mulighed for, at der i særlige tilfælde kan tildeles opholdstilladelse, også selv om den pågældende udlænding har opholdt sig i Danmark i mindre end 2 år. Derfor virker det ikke umiddelbart logisk, når regeringens argument for at ville indføre ny lovgivning er, at voldsramte udlændinge skal kunne få tildelt ophold, inden der er gået 2 år, altså når man allerede kan det i dag.

Jeg tillader mig at tro, at regeringen ønsker, at det skal være nemmere at få opholdstilladelse, og mener, at de nuværende regler er for stramme, og heri er vi i Dansk Folkeparti ikke enige. Reglerne, som vi kender dem, kan naturligvis bringe enkeltpersoner i en vanskelig situation, for i sidste ende vil afgørelsen i høj grad være afhængig af et skøn og en vurdering fra myndighedernes side, men det kan man aldrig løse fuldt og helt. Og de nye regler ændrer heller ikke på, at i sidste ende vil en stor del af afgørelsen fortsat afhænge af et konkret skøn fra myndighedernes side.

Alt i alt er Dansk Folkeparti kritisk over for det samlede lovforslag – mest fordi der er tale om symbollovgivning, og fordi der ikke er fuld klarhed over, hvilken effekt det samlede lovforslag vil få. Men vi vil i udvalgsbehandlingen søge at få afdækket den usikkerhed, som vi ser i lovforslaget, også i forhold til eventuelt misbrug af reglerne. Derfor stiller vi som sagt en række spørgsmål, bl.a. vil vi spørge ind til, hvor vidtrækkende de nye ændringer er; det synes jeg ikke fremgår fuldstændig klart af lovforslaget. Ligesom fru Inger Støjberg var inde på det, har vi også noteret, at justitsministeren offentligt har udtrykt bekymring for, at reglerne kan misbruges, og det vil vi selvfølgelig også gerne spørge ind til. Det var ordene.

Kl. 10:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Liv Holm Andersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Det her forslag udmønter en del af regeringsgrundlaget, som jeg er – om ikke særlig så i hvert fald meget – glad for. Det er nemlig den del, der skal give bedre beskyttelse til ofre for menneskehandel.

Helt konkret udvides refleksionsperioden her i Danmark fra 100 til 120 dage. I den periode tages der hånd om den enkelte, som tilbydes sundhed og psykologhjælp, og hjemrejsen forberedes på ordentlig vis. Derudover udvides også reintegrationsforløbet og den dertil hørende støtte i hjemlandet fra 3 til 6 måneder. Begge dele er forbedringer, som Radikale Venstre glæder sig over.

Den anden del af lovforslaget omhandler også en sårbar gruppe, nemlig familiesammenførte udsat for partnervold. Her ophæves den 2-årige periode, hvor den familiesammenførte ved skilsmisse normalt ikke kan beholde sin opholdstilladelse. For kan man forestille sig noget mere krænkende end at være udsat for vold og være nødt til at vente mindst 2 år for ikke at være absolut helt sikker på at blive smidt ud af Danmark, hvis man går til myndighederne?

Der vil selvfølgelig fortsat være integrationskrav til den familiesammenførte, og det vil – som det også blev sagt af Danske Folkepartis ordfører – være en individuel vurdering af den udlænding, der efter skilsmisse ønsker at beholde sin opholdstilladelse. Men Radikale Venstre er glade for den forbedrede situation, der trods alt foreligger med den her ændring.

Fælles for de to grupper, som lovforslaget vedrører, er, at det ofte er mennesker, der lever på kanten. Derfor er jeg stolt og glad over, at vi med det her forslag rækker dem i hvert fald en lille hånd. Tusind tak for ordet.

Kl. 10:14

Formanden:

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen ordfører for SF, så det er fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:14

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det lovforslag, vi behandler i dag, er jo bl.a. en konsekvens af den finanslovsaftale, som regeringen og Enhedslisten har indgået. Vi lavede i den forbindelse en aftale, der har til formål at sikre bedre forhold for handlede personer. Aftalen betyder bl.a., at de handlede personers refleksionsperiode, dvs. den periode, hvor de kan være her i landet, før de skal udsendes, udvides fra 100 dage til 120 dage, og at reintegrationsperioden, dvs. den periode, hvor Danmark hjælper de handlede personer med at etablere et liv i hjemlandet, udvides fra 3 måneder til 6 måneder. Derudover styrkes Center mod Menneskehandel med det formål at øge deres mulighed for at hjælpe de handlede kvinder i den periode, hvor de er frihedsberøvede her i Danmark. Det betyder konkret, at den handlede skal tilbydes en længere samtale end i dag og daglige besøg. Formålet med den ordning er jo altså at skabe den nødvendige tillid mellem Center mod Menneskehandel og de handlede personer.

I den forbindelse har vi også aftalt med regeringen, at Udlændingestyrelsens afgørelse om, hvorvidt der er tale om en handlet person eller ej, som altovervejende hovedregel skal træffes inden 3 dage, og at styrelsens statistiksystem ændres, sådan at det rent faktisk bliver muligt at følge med i, hvor længe ofre for menneskehandel sidder frihedsberøvet.

Vi har i øvrigt også aftalt en kampagne mod menneskehandel i 2013-14 med særlig fokus på efterspørgslen.

Der er ikke nogen tvivl om, at de tiltag, som jeg har nævnt her, vil forbedre vilkårene for handlede personer her i Danmark. Der er samtidig heller ikke nogen tvivl om, at stod det til Enhedslisten, skulle der gøres meget mere. Altså, i det sekund, man overhovedet får mistanke om, at en mand eller kvinde er handlet, skal de efter vores opfattelse ud af fængslet, for det er en katastrofe, at der sidder personer, der har været udsat for menneskehandel, i danske fængsler.

Vi mener også, at refleksionsperioden burde være betydelig længere end de 120 dage, og vi mener også, at handlede personer skal tilbydes ophold, uanset om de vidner mod deres bagmænd eller ej. Og både Kvinderådet, KVINFORM, Reden, Røde Kors og socialrådgiverne påpeger i øvrigt lige præcis det her behov for en længere refleksionsperiode.

Jeg kunne faktisk godt tænke mig at spørge ministeren, hvorfor man ikke har valgt at følge Institut for Menneskerettigheders anbefaling om at skrive ind i loven, at der skal gives opholdstilladelse til et offer for menneskehandel, hvis myndighederne finder det nødvendigt, at den pågældende bliver i landet på grund af vedkommendes personlige forhold. Og det undrer mig også, at man ikke vælger at følge Institut for Menneskerettigheders anbefaling om, at forholdet til Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel bør beskrives i lovforslaget. Det kan være, at ministeren kan svare på det, når ministeren kommer på talerstolen.

Men der er som sagt ikke nogen tvivl om, at de her forslag er en klar forbedring af de handlede personers situation.

Lovforslagets anden del handler jo altså om at give voldsramte kvinder – det kan også være mænd, men det er nu hovedsagelig kvinder – bedre mulighed for at få opholdstilladelse, og det har Enhedslisten kæmpet for i årevis. Som lovgivningen er skruet sammen i dag, risikerer man jo altså at fastholde kvinder i voldelige ægteskaber i årevis, og at VKO aldrig tog sig sammen til at gøre noget ved det her problem, er for mig uforståeligt.

Med andre ord er intentionen i det her forslag god og nødvendig, men – for der er et men – vi er vældig bekymrede for den del af forslaget, der går ud på, at kvinderne skal have udvist vilje og evne til integration, for sådan som en lang række af høringsparterne også peger på – og det er bl.a. Danner, Institut for Menneskerettigheder, Kvinderådet, Rådet for Etniske Minoriteter – er kvinder, der udsættes for vold, ofte voldsomt isolerede. Altså, overskuddet til at lære dansk og finde et arbejde er ikke nødvendigvis særlig stort, hvis man dagligt skal bekymre sig om, om man nu får bank, eller for den sags skyld om ens børn får bank.

Jeg er med på, at der i bemærkningerne til lovforslaget står, at det skal indgå i vurderingen, hvis udlændingens integration har været vanskeliggjort af ægtefællens eller samleverens forbud herimod, indespærring i hjemmet eller lignende. Men lige nu kan vi jo kun gætte på, hvad det forbehold kommer til at betyde i praksis. Så derfor vil Enhedslisten også stille spørgsmål til ministeren om, hvordan det her forbehold skal fortolkes. Vi skal huske på, at den isolation, der ofte følger med vold, jo ikke kun opstår, ved at den voldelige ægtefælle spærre sin partner inde. Det kan også være forbundet med skam at gå uden for sin dør, hvis man er banket gul og blå, ligesom det simpelt hen kan være umuligt at finde ressourcer til at beskæftige sig med andet end at overleve.

Vi er med andre ord bekymrede for den her idé om, at kvinderne skal have udvist vilje og evne til integration. Vi er bekymrede for, om man laver en lov, som på papiret ser god ud, men som i praksis ikke kommer til at betyde den store forskel. Så det vil vi spørge ind til, og jeg håber, at vi bliver beroliget i behandlingen.

Som sagt er der ikke nogen tvivl om, at forslaget bringer os i den rigtige retning.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak for det. Det er jo efterhånden blevet gennemgået, at dette lovforslag indeholder to elementer, nemlig noget, der omhandler menneskehandel, og noget, der handler om vold i ægteskaber, hvoraf den ene er blevet familiesammenført til Danmark.

Den første del, hvor man beskæftiger sig med menneskehandel, og hvor man øger refleksionsperioden fra 100 dage til 120 dage, og hvor der kommer en selvstændig bestemmelse om, at Udlændingestyrelsen kan give midlertidig opholdstilladelse til bl.a. ofre for menneskehandel af efterforsknings- og retsforfølgingsmæssige hensyn, kan Liberal Alliance bakke fuldstændig op om. Jeg tror, at vi alle kan blive enige om, at menneskehandel er en af de mest forfærdelige forbrydelser, der overhovedet findes.

I forhold til den anden del, som handler om vold i de ægteskaber, hvor der er foregået familiesammenføring, vil jeg også sige, at vi er positive over for det element; at man altså vil gøre noget for at hjælpe de mennesker, som er udsat for partnervold eller vold mod børnene. Det er jo også grove forbrydelser, og det er selvfølgelig vigtigt, at vi er på ofrenes side og ikke på forbrydernes side, ej heller i dette spørgsmål.

Jeg synes dog, at der er nogle spørgsmål, der rejser sig. Det kan også være, at vi kommer mere ind på det i udvalgsbehandlingen. Jeg kan høre, at der er flere, der har nævnt, at de vil stille forskellige spørgsmål. Jeg har i hvert fald to, sådan som jeg umiddelbart vurderer det. Det kan godt være, at jeg ikke har læst forslaget grundigt nok, men så må ministeren jo komme op og svare. Men er der tænkt på sådan noget som et minimum? Altså, kan man have været her i 2 dage, 4 dage, 6 dage, 8 dage, når det er under 2 år? Hvad er pointen? Men det er måske ikke det, der bekymrer mig mest.

Det andet, der bekymrer mig lidt mere, er det her med retssikkerheden for den, der bliver beskyldt for at have begået vold. Det er jo fint nok, at man siger, at det også kan være i tilfælde, hvor der ikke foreligger en dom, for jeg er ganske sikker på, at der også vil findes tilfælde, hvor der er begået vold, uden at der ligger en dom. Jeg tror, at man skal være meget naiv for at tro det modsatte. Men når nu det kan være et krisecenter, en socialrådgiver eller alle mulige forskellige folk, som ligesom kan sige, at der er tegn på vold – jeg forstår godt det med en skadestue, men det er, når man kommer lidt længere ud af lederne – og hvis der så står i papirerne om en mand eller en kvinde, som ikke er dømt for noget som helst, at vedkommende har en voldelig adfærd og vil blive registreret som voldelig af det offentlige, så synes jeg da trods alt, at det er lidt interessant, at der er risiko for, at man på den måde bliver dømt uden at få en dom eller i hvert fald stemplet af det offentlige, hvilket måske kan få indflydelse på andre ting i ens tilværelse. Så den del af det vil jeg gerne spørge ind til, når vi kommer til udvalgsbehandlingen, men hvis ministeren kan svare nu, skal han selvfølgelig også være velkommen til det.

Endelig kan vi ikke lade være med at drille. I lovforslaget står der, at man bare gennemfører regeringsprogrammet, men da fru Johanne Schmidt-Nielsen var heroppe, var det Enhedslistens sejr i finanslovforhandlingerne, men Enhedslisten og regeringen må jo slås med hinanden om, hvem der har den største ære for det.

Kl. 10:23

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak, formand. Jeg holder talen på vegne af vores retsordfører, hr Tom Behnke.

Den første del af lovforslaget kan vi som Konservative godt støtte. Det er ganske fornuftigt med en tydeliggørelse i udlændingeloven af, at der kan gives midlertidig opholdstilladelse til en udlænding, hvis tilstedeværelse her i landet er påkrævet af efterforskningsmæssige eller retsforfølgningmæssige hensyn, og det er vigtigt at sætte hårdt ind imod menneskehandel.

Vi kan til gengæld ikke støtte den del af forslaget, der giver mulighed for at få opholdstilladelse, hvis man på grund af vold i samlivsforholdet afbryder forholdet, før man har opholdt sig her i landet i 2 år. Der hersker ingen tvivl om, at vi naturligvis tager afstand fra vold, og at gerningsmanden naturligvis også skal straffes, men vold i samlivsforholdet skal ikke i sig selv give opholdstilladelse. Det skal selvfølgelig være muligt at give opholdstilladelse, hvis hjemsendelse ikke kan lade sig gøre, hvis f.eks. personen risikerer at lide overlast i hjemlandet, men det skal så være en dispensation fra de generelle regler. Konkret hjælp i konkrete sager er o.k., men ikke en generel adgang til opholdstilladelse med begrundelse i vold i samlivsforholdet. Regeringens forslag kan og vil formentlig nok blive misbrugt til at sikre sig opholdstilladelse i Danmark, fordi det vil være for nemt at udnytte de regler, som regeringen foreslår. Det fremgår nemlig af lovforslaget, at der ikke behøver at være tale om vold, det er nok, at der er tale om trusler om vold. Der behøver heller ikke være en politianmeldelse, og gerningsmanden behøver ikke at blive straffet; det er jævnfør forslaget nok, at man i en samtale med en socialrådgiver har sagt, at ens samlever truer en. Det vil være fuldstændig umuligt at afgrænse, hvem der kan få opholdstilladelse, og dermed åbnes der en port til Danmark, som vi ikke er interesseret i.

Så Det Konservative Folkeparti kan samlet set ikke støtte lovforslaget.

Kl. 10:25

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Justitsministeren.

Kl. 10:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og tak til ordførerne for en, kan man vel godt sige, overvejende positiv modtagelse af lovforslaget. Jeg synes, det er godt, at den positive modtagelse var så stor, som den var. Der er jo ingen tvivl om, at det her er et vigtigt emne, som jo også været genstand for omfattende diskussioner i Folketinget. Brede politiske aftaler er lavet i forskellige sammenhænge i øvrigt omkring indsatsen mod menneskehandel. Der er lavet handleplaner. Der er fortsatte handleplaner. En hel række initiativer er sat i gang. Her er der lavet en aftale i forbindelse med finansloven sammen med Enhedslisten om på en hel række områder at styrke hjælpen til ofre for menneskehandel og i øvrigt om at fastholde fokus på også at bekæmpe bagmændene for menneskehandel. Det får jo så konsekvenser for vores udlændingelov, som jeg selvfølgelig så også lægger op til at lovforslaget handler om.

Der er redegjort nøje for, hvad lovforslaget handler om. Jeg vil bare i forhold til de par spørgsmål, der var, forsøge at svare Enhedslisten vedrørende henvisningen til høringsvaret fra Institut for Menneskerettigheder: Når man mener, at spørgsmålet om, at Europarådets konvention skulle beskrives i lovforslaget, vil jeg sige, at det faktisk sker. Hvis man ser på side 7 i lovforslaget, vil man se, at artikel 14 er beskrevet i lovforslaget. Med hensyn til Institut for Menneskerettigheders anbefaling, som man må betragte det som, af, at et ophold til et offer for menneskehandel ligeledes skal ske, hvis myn-

dighederne finder det nødvendigt ud fra almindelige personlige forhold, vil jeg sige, at sådan er det jo også i dag. Det, vi laver nu, stiller sig ikke i vejen for at søge om mulighed for opholdsgrundlag på andre vilkår. Det ændrer det jo ikke på, og derfor fremgår det også af den kommenterede høringsoversigt nederst på side 11, som man kan se. Så det synes jeg vi har taget højde for både i lovforslaget og i bemærkningerne.

Så er der rejst spørgsmål om, hvad jeg nu mente, da jeg sagde, at på den ene side skulle vi give dem, som var ofre for menneskehandel, en hjælpende hånd og i øvrigt sætte ind over for menneskehandel på den anden side, men det skulle være sådan, at der ikke skulle åbnes op for misbrug af ordningen – altså, at man skulle kunne komme herop, være her i en kort periode og sige, at man var offer for vold, og så håbe på, at man på det grundlag kunne få en opholdstilladelse. Det handler om, at vi skal sikre, at ordningen ikke skal kunne misbruges. Derfor vil der stadig væk være et krav om vellykket integration – altså, at man udviser både en vilje og en evne til at lade sig integrere i det danske samfund. Det gælder altså også, selv om den pågældende kun har opholdt sig i Danmark i en kort periode. Det er i relation til det, som i særlig grad hr. Simon Emil Ammitzbøll understregede. Det vil indgå med betydelig vægt, når man ser på de her konkrete afgørelser, at de har udvist vilje og evne til at lade sig integrere, altså eksempelvis med et arbejde, en uddannelse. De kriterier ændres der ikke på. Det, der ændres på, er 2-årsreglen, som nu bliver fjernet. Man lægger i højere grad op til en konkret vurdering. Men kravet om at have udvist vilje og evne til integration vil stadig stå. Så er det klart, at der kan være helt særlige tilfælde, hvor den pågældende har været forhindret i at udvise vilje og evne til integration, og der vil de forhold, som vedkommende eventuelt er blevet holdt tilbage under, selvfølgelig indgå i den konkrete vurdering af den konkrete sag; det er klart.

Det skulle være mine ord. Tak for en positiv opbakning til lovforslaget, og vi stiller os selvfølgelig til rådighed for besvarelse af spørgsmål i Retsudvalget, hvis der er det.

Kl. 10:29

Formanden:

Tak, justitsminister.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændige- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven. (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre m.v. samt overdragelse af en del af politi-

ets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 30.01.2013).

Kl. 10:29

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Inger Støjberg som Venstres ordfører.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Så står vi her igen med et lovforslag fra regeringen, der lempet udlændingepolitikken. Denne gang sker det ved at give asylansøgere ret til at bo og arbejde uden for asylcentre. Jeg vil ikke gøre meget ud af at trække spændingen ud, for det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Venstre ikke bakker op om forslaget. Det gør vi ikke af en række principielle årsager.

For det første betyder forslaget, at en ansøgning om asyl fremover bliver en de facto arbejds- og opholdstilladelse i Danmark. Man kan spørge sig selv, hvorfor man overhovedet skal søge om arbejds- og opholdstilladelse i Danmark, hvis man i stedet bare kan nøjes med at indgive en ansøgning om asyl og opnå de samme rettigheder. For Venstre er det helt principielt forkert.

Vi vil ikke være med til at give mennesker falske forhåbninger om en fremtid i Danmark ved at give dem ret til at bo og arbejde uden for asylcentre, ved at lade børnene gå i danske skoler, lade dem få danske venner og lade forældrene få et arbejde og danske kollegaer. Det betyder jo, at man som asylansøger naturligt begynder at knytte sig til Danmark og det lokalsamfund, som man bor i. Det kan man ikke bebrejde den enkelte asylansøger, faktisk tværtimod, men det er altså at give udsatte mennesker en falsk forhåbning om, at deres fremtid ligger i Danmark, hvad den for rigtig mange asylansøgere jo ikke gør. Det gør det bare endnu sværere, når de her mennesker skal forlade Danmark igen.

I Venstre ønsker vi i stedet for en hurtig og effektiv behandling af asylsagerne, og hvis folk så får asyl, kan de flytte ud af asylcentre, så kan de få et arbejde, og så kan de begynde en tilværelse i Danmark.

For det andet vil forslaget, som vi behandler i dag, gøre det endnu mere attraktivt at komme til Danmark som asylansøger. Vi har i forvejen et hårdt presset asylsystem, som ved udgangen af 2012 rundede det højeste antal asylansøgere i 10 år. Nu vil regeringspartierne og sandsynligvis også ministeren nok endnu en gang undskylde sig med, at presset på asylsystemet skyldes krig og ufred i Mellemøsten, og at det slet ikke har noget med regeringens lempelser at gøre. Men kendsgerningerne taler jo bare helt for sig selv. Fra 2011 til 2012 er der sket en markant stigning i antallet af asylansøgere fra Somalia, selv om det er gået fremad med sikkerheden i Somalia. Så selvfølgelig spiller regeringens lempelser ind her.

I Venstre har vi ikke svært ved at forstå den udvikling. Vi har hele tiden advaret regeringen om, at noget i retning af det her ville ske, når man ruller så massive lempelser ud, som man er i gang med. Man kan jo ikke fortænke asylansøgerne i at søge asyl i det land, hvor de bedste forhold stilles til rådighed for dem. Det ville jeg da også selv gøre, hvis jeg var asylansøger. Men man kan klandre regeringen for at fremsætte et forslag, der gør det væsentlig mere attraktivt at søge til Danmark og dermed øge presset på et i forvejen presset asylsystem.

Så Venstre kan ikke støtte det her lovforslag.

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Trine Bramsen.

Kl. 10:33

Kl. 10:33

Trine Bramsen (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om hun er uenig med den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, der udtalte følgende:

"Desuden vil regeringen udvide asylansøgernes muligheder for at arbejde i Danmark. Sigtet er at gøre op med den klientgørelse, som fører til passivitet. Asylansøgere må ikke miste deres færdigheder, hvad enten de skal blive her eller skal hjem igen. Hvis de skal blive, så er det en fordel for dem selv og for det danske samfund, at de straks lærer, hvordan samfundet fungerer her. Hvis de skal hjem igen, så er det en fordel for dem selv og for deres hjemland, at de vender hjem med forøget styrke."

Er det stadig Venstres politik, eller har Venstre ændret politik på dette område?

Kl. 10:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:34

Inger Støjberg (V):

Venstre har ingenlunde ændret politik, men der er jo sådan set rigtig mange måder at bruge og udvikle sine færdigheder på. Der er også rigtig mange måder at lære samfundet at kende på.

Jeg vil bare sige, at man gør de her mennesker en, i ordets oprindelige betydning, bjørnetjeneste ved at lade dem flytte uden for asylcentre, ved at lade dem få et arbejde – som man i øvrigt kan spørge sig selv om hvordan de overhovedet skal få, men fred være med det, det er en anden diskussion – indgå i lokalsamfundene, lade børnene gå i skole og dermed også påbegynde en integration. Hvis de her mennesker så ikke opnår asyl, vil det være meget sværere for dem at komme hjem til det land, som de så bliver sendt hjem til igen. Og jeg går ud fra, at fru Trine Bramsen er enig med mig i, at langt de fleste ikke opnår asyl; man kan faktisk ikke være uenig, for tallene viser jo, at det er sådan.

Kl. 10:35

Formanden:

Fru Trine Bramsen.

Kl. 10:35

Trine Bramsen (S):

Så Venstres ordfører er altså uenig i det, som den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, sagde, nemlig at man ville udvide asylansøgernes muligheder for at arbejde i Danmark? Venstre vil jo ikke udvide asylansøgernes muligheder for at arbejde i Danmark og dermed fastholde deres kompetencer.

Kl. 10:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:35

Inger Støjberg (V):

Det, som den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, dengang udtalte, er jo ting, som det tidligere VKO-samarbejde gennemførte. Vi forbedrede rent faktisk af flere omgange forholdene for asylansøgerne, og især de asylansøgere, der havde børn med sig herop.

Så fru Trine Bramsen gør sig jo skyldig i at omskrive historien, og det tror jeg faktisk også godt at fru Trine Bramsen ved. Og fru

Trine Bramsen har på samme måde mange gange har gjort sig skyldig i det, når hun har skullet forklare, hvorfor presset på det danske asylsystem er større nu, end det var før. Det, fru Trine Bramsen giver skylden – og det kan man se i talrige avisartikler – er krig og ufred i verden, men det passer jo ikke. For man kan jo se, at presset fra bl.a. Somalia er blevet langt større, på trods af at forholdene i Somalia er blevet bedre, og at der er blevet mere fredeligt. Så det øgede pres på asylsystemet sker primært, på grund af at forholdene i Danmark er langt bedre, end de er i andre lande.

Kl. 10:37

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:37

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen man må jo alligevel undre sig. For grunden til, at vi diskuterer det her, er jo, at undersøgelse på undersøgelse har vist, at der, når man tager de mennesker, som er flygtet fra krig, og som er kommet til Danmark for at søge asyl, og man lader dem sidde på et asylcenter sammen med deres børn i rigtig lang tid, så sker lige præcis det modsatte af, hvad den tidligere formand for Venstre sagde, netop at de folk *ikke* bliver i stand til at tage hjem hurtigere. De bliver *ikke* i stand til at tage hjem og bygge deres land op, de bliver tværtimod psykisk syge. De får det dårligt, og deres børn får det dårligt. Derfor er det, som den her aftale går ud på, vel også det med, at man skal bygge folk op, mens de er her – jeg går ud fra, at det også er i det lys, vi skal se det, dengang hr. Anders Fogh Rasmussen kom med de ord om det – så de folk, når de indvilger i at tage hjem, den dag deres sag er afgjort, også får nogle bedre forhold og kan blive ved med at være hele mennesker, så de netop kan tage hjem og bygge deres land op, hvis deres sag falder sådan ud, at der kommer fred. Så jeg kan simpelt hen ikke forstå det.

Jeg mener, at det et eller andet sted må være Venstre, der har ændret holdning i den her sag, og jeg forstår simpelt hen ikke, at man ikke kan bakke op om det her forslag.

Kl. 10:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Inger Støjberg (V):

Jeg takker mange gange for, at en socialdemokrat vælger at udlægge Venstres politik; jeg tror dog nok, at Venstrefolk er bedre til den slags. Men fru Sophie Hæstorp Andersen begår jo den fejl, at hun fuldstændig glemmer, at der i VK-regeringens tid skete en række ændringer og forbedringer for asylansøgerne i Danmark; det glemmer hun fuldstændig. Og derfor kan jeg jo også stå fuldstændig inde for den politik, som vi i sin tid førte. Det er fru Sophie Hæstorp Andersen så bare uenig i, men det er jo en anden sag, det er en politisk uenighed. Men man giver jo de her mennesker en falsk forhåbning – det er det, man gør; man giver dem faktisk en falsk forhåbning, når man siger: Lad jer nu bare integrere; gå nu bare i gang med at arbejde og med at integrere jer i lokalsamfundet. Men hvis man ikke opnår asyl – hvilket fru Sophie Hæstorp Andersen jo er udmærket klar over at de fleste ikke gør – så skal man jo hjem til det land, man kom fra. Men der havde man jo også en eller anden forhåbning med i bagagen om, at man måske alligevel fik lov til at blive i Danmark. Tror fru Sophie Hæstorp Andersen så, at det bliver nemmere at komme hjem? Det kan jeg godt selv svare på; det bliver et nej.

Kl. 10:39

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 10:39

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror, det bliver lettere at komme hjem, hvis man har bevaret håbet om at kunne gøre en forskel, hvis man har set sine børn vokse op i fred og har set dem have en mulighed for at gå i skole og få nogle ting tillært, frem for at se dem sygne hen i en asyllejr. Jeg har tidligere været med sammen med Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik og har der kunnet se, hvad det var for forbedringer, man lavede for asylansøgere under den tidligere regering. Altså, man puttede noget maling på væggene, groft sagt. Man gav også folk muligheden for at tage en uddannelse som frisør, og det var så det. Når man så havde gjort det, kunne man få tilbuddet om at blive uddannet som frisør en gang til og måske endda en gang til, hvis der var penge til det. Altså, den slags forbedringer har jo ikke været med til at bygge folk op, således at vi stadig, igennem flere år, har stået med rapporter, der har vist, at der er mennesker, der sygner hen, og vi ser, at børn får det dårligere af at være i asylsystemet.

Det, der er forudsætningen for den her aftale, er jo, at folk medvirker til at rejse hjem; hele forudsætningen for, at de får bedre vilkår, er, at de rejser hjem, den dag deres sag er afgjort.

Kl. 10:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:40

Inger Støjberg (V):

Fru Sophie Hæstorp Andersen gør sig jo skyldig i en grov manipulation af historien, altså så groft, at hun nærmest burde rejse sig op og sige undskyld – ærlig talt. Der er jo blevet gennemført en stribe forbedringer, især for de familier, der havde børn med til Danmark. Og det var da lige præcis dem, som vi skulle gennemføre forbedringer for. Jeg står fuldt og helt inde for den udlændingepolitik, der blev ført i VK-regeringens tid – fuldt og helt – men jeg synes derimod, at fru Sophie Hæstorp Andersen netop gør sig skyldig i at give de her mennesker en tro på, at de får lov til at blive i Danmark, hvilket man så ikke opfylder. Det gør det da alt andet lige sværere at komme hjem, hvis børnene er begyndt med at tale dansk og de har fået danske venner og en dansk uddannelse – en uddannelse, som man jo vel at mærke kan have svært ved at bruge i hjemlandet.

Kl. 10:41

Formanden:

Fru Karen J. Klint for en kort bemærkning.

Kl. 10:41

Karen J. Klint (S):

Tak for det. For lidt siden sagde fru Inger Støjberg, at Venstre var bedst til at udlægge Venstres politik, og at det skulle vi Socialdemokrater afholde os fra. Så vil jeg godt spørge, om det ikke også gælder den anden vej rundt. Hvorfor stikke os motiver i skoene, vi slet ikke har, og kalde det falske forhåbninger?

Det her lovforslag handler om mennesker, der vil samarbejde positivt om at blive udsendt, når de får et afslag. Det handler om, at mennesker får en positiv chance for at udvikle sig, bevare det at lære nye ting, og bevare det, at ens børn får en skolegang, så de er bedre rustet, når de kommer hjem, i stedet for at sidde stille og gå i stykker. Så hvorfor drejer ordføreren det til, at lovforslaget giver falske forhåbninger, når det handler om mennesker, der vil samarbejde?

Kl. 10:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:42

Kl. 10:46

Inger Støjberg (V):

Det er meget nemt at svare på: Hvis man på den her måde flytter uden for asylcentret og begynder at integrere sig – og det gør man, det kan vi slet ikke klandre den enkelte asylansøger for, tværtimod, det er helt naturligt, og det er faktisk rigtig godt – så er problemet bare, at det er meget sværere at komme tilbage til hjemlandet igen. Det er sådan set også en af årsagerne til, vil jeg sige til fru Karen Klint, at vi forsøger at hjælpe så mange som muligt tæt på hjemlandet, og det tror jeg faktisk at fru Karen J. Klint og Socialdemokratiet er enig i at vi skal. Det gør det sådan set nemmere for alle.

Så er der nogle, der er kommet til Danmark, og der er det så min udlægning af det – og det er jo ikke længere bare en påstand, for det kan man se på tallene – at jo bedre vi gør forholdene her i forhold til andre lande, jo større en magnet vil vi være på asylansøgere. Det er jo et faktum allerede nu, det kan vi se på tallene.

Kl. 10:44

Formanden:

Fru Karen J. Klint.

Kl. 10:44

Karen J. Klint (S):

Vi lever i en verden, der er rimelig globaliseret. Vi lever i en verden, hvor mange mennesker bor i mange forskellige lande. Hvis man havde den holdning, at det at få positive erfaringer fra en opholdstid i et andet land er med til at hindre, at mennesker bliver bedre fungerende i deres eget land, var der rigtig mange unge danske mennesker, der aldrig skulle tage til USA og læse, for der bliver de også integreret, mens de gør det. Så jeg vil gerne modsige det udsagn om, at fordi vi behandler mennesker, der vil samarbejde positivt om at blive sendt hjem til eget land, anstændigt, bliver de dårligere mennesker i deres eget land. Så det er mere en bemærkning, end det er et spørgsmål.

Men jeg synes faktisk, det er meget nedslående at høre, at mennesker, der vil samarbejde positivt om at blive udsendt af Danmark, fordi vi siger nej tak til dem, bliver dårligere mennesker i deres eget land, fordi vi behandler dem ordentligt.

Kl. 10:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:44

Inger Støjberg (V):

Undskyld, men fru Karen Klint kan jo ikke sammenstille en ung dansk udvekslingsstudent, der rejser til USA for at læse et år, med en flygtning fra Somalia, der forsøger at få asyl i Danmark. Der er den helt klare forskel, at udvekslingsstudenten rejser ud for at lære, for at berige sig, og jeg er fuldstændig enig i, at det er en positiv ting og en positiv udvikling også i forhold til globaliseringen, fordi det øger forståelsen, men man kan jo ikke sidestille den udvekslingsstudent, der rejser ud et år, med en flygtning fra Somalia, der forsøger at starte et liv i Danmark. Det kan man ganske enkelt ikke sammenholde.

Men vi kan bare se på tallene, vil jeg sige til fru Karen Klint, at i det øjeblik forholdene i Danmark adskiller sig markant til den gode side fra forholdene i andre lande, vil vi også være en magnet på asylansøgere. Det kan man jo igen ikke bebrejde asylansøgerne. Hvis jeg stod og skulle flygte med min familie, ville jeg da også søge derhen, hvor forholdene er bedst. Nu er det så Danmark, og nu gør man det markant bedre i Danmark med det her. Så det her åbner sluserne.

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:46

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er bare, fordi fru Inger Støjberg går så meget op i tallene. Jeg synes egentlig, det er lidt sjovt, at den her aftale skal have skyld for alverdens ulykker, når vi først er ved at implementere den nu.

Men vi kan jo se, at fra 2011 til 2012 steg antallet af asylansøgere ganske rigtigt i Danmark med ca. 50 pct. Det gjorde det også i Sverige. Tror fru Inger Støjberg, at det skyldes, at der er lempet på tingene i Sverige? Tror fru Inger Støjberg, at det er Danmarks skyld, eller hvad tror fru Inger Støjberg egentlig er årsagen til, at det faktisk stiger lige så meget i Sverige som i Danmark?

Kl. 10:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:46

Inger Støjberg (V):

Altså, nu er det her jo ikke noget, jeg står og finder på på Folketingets talerstol en tilfældig fredag. Der er faktisk eksperter, der har sagt det samme, nemlig at i det øjeblik man bedrer forholdene, betyder det også, at der kommer flere hertil, og det er også det, tallene viser. Jeg har selv stået i en flygtningelejr i Kenya for et år siden, og der var der slet ingen tvivl om, at selv om de hører til den svage flygtningegruppe – for det er jo dem, der ikke kommer herop, der ikke når helt herop, de når bare til en flygtningelejr i Kenya – var de udmærket godt klar over, hvilke lejre der havde hvilke forhold, men de var også godt klar over, hvad der foregik andre steder i verden.

Så det betyder da, at hvis man som menneskesmugler, som jo er et dybt kriminelt erhverv, skal sørge for at smugle nogle mennesker til Europa fra f.eks. Somalia, hvor forholdene i øvrigt er blevet bedre rent sikkerhedsmæssigt, jamen så forsøger man da at få dem guidet derhen, hvor forholdene er bedst. Og der må jeg bare sige at Danmark skiller sig ud, vi kommer til at skille os mere ud, og det vil sige, at man som asylansøger jo allerede nu godt er klar over – og det ved hr. Simon Emil Ammitzbøll også udmærket godt – både de lempelser, der er foretaget, og de lempelser, som bliver foretaget. Og i dag har vi så en af de meget store lempelser på tapetet.

Kl. 10:48

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er glad for, at den tidligere beskæftigelsesminister i VK-regeringen pludselig er så optaget af eksperter. Vi havde haft en anden arbejdsmarkedspolitik, hvis man også havde været det dengang, men fred være med det.

Jeg kan godt lide, at fru Inger Støjberg siger – eller det kan jeg faktisk ikke, men jeg synes, det er utroligt – at tallene taler deres tydelige sprog. Nej, for fru Inger Støjberg forholder sig faktisk ikke til tallene. Tallene er, at andelen af asylansøgere er steget med 50 pct. i Danmark, og at andelen af asylansøgere er steget med 50 pct. i Sverige, fuldstændig det samme. Det er endda sådan, at 70 pct. af alle asylansøgere i de fire nordiske lande tager til Sverige. Så skulle vi nu ikke vente og se på resultatet og så huske på én ting: Denne her aftale lemper ikke, i forhold til om det bliver nemmere at få asyl i Danmark. Ikke et komma bliver der ændret, i retning af at det bliver nemmere. Alt andet er manipulation. Forhold jer til tallene og fakta i

stedet for at prøve at lave symboltaler. Det kan vi ikke bruge til noget.

Kl. 10:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:49

Inger Støjberg (V):

Inden hr. Simon Emil Ammitzbøll selvantænder, tror jeg bare, jeg vil sige, at jeg aldrig nogen sinde har påstået, at reglerne for at få til delt asyl bliver ændret. Jeg har sagt, at forholdene for asylansøgere bliver ændret. Det er et faktum, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, og det faktum betyder bare, at tilstrømningen øges. Det er ikke noget, jeg siger. Det er noget, eksperterne siger, og det er noget, tallene viser.

Derudover vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg måske nok synes, det var en lidt underlig kommentar at komme med om beskæftigelsespolitikken. Og nu må jeg undskylde over for formanden, at vi lige bevæger os over i beskæftigelsespolitikken for en stund, men spørgsmålet og kommentaren gik på, at havde man da bare lyttet til eksperter, havde det hele set anderledes ud. Altså, som jeg ser det, var Liberal Alliance jo med i de ændringer, vi foretog, både i forbindelse med dagpenge og efterløn og andet, så jeg forstår ikke helt, hvad det er, hr. Simon Emil Ammitzbøll henviser til.

Men hvis man kigger på tallene her i forhold til asylansøgere, kan man se, at de er steget, og det er de bl.a., på grund af at forholdene i Danmark er blevet massivt bedre. Og det kan man jo se af, at somalierne er blevet flere, på trods af at sikkerheden er blevet bedre i Somalia. Så det holder ikke, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:50

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:50

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Fru Støjbergs logik bygger på sådan en tanke om, at jo ringere man behandler folk, jo større er sandsynligheden for, at de tager hjem igen, enten fordi de får afslag på asyl, eller fordi der ikke længere er grund til at være på flugt.

Jeg gad godt vide, hvad fru Støjberg og Venstre bygger den logik på, fordi hvis vi ser på 1990'erne, hvor der kom en del flygtninge fra Bosnien, var det sådan, at man i Norge valgte at placere de her flygtninge som en del af det norske samfund, de fik adgang til uddannelse, til arbejdsmarkedet, hvorimod man i Danmark isolerede de bosniske flygtninge i lejre langt væk fra alle andre mennesker og altså ikke som en del af et samfund. Da krigen slutter, og de bosniske flygtninge begynder at tage hjem igen, sker der det, at det er dobbelt så mange bosniere, der tager hjem fra Norge end fra Danmark. De mennesker, som har undersøgt det her område, siger, at det, der sker, når man placerer mennesker i isolation, er, at de bliver passive, så de ikke foretager sig noget som helst. De mister evnen til at agere i deres eget liv. Hvordan forholder Venstre og fru Støjberg sig til erfaringerne med de bosniske flygtninge?

Kl. 10:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:52

Inger Støjberg (V):

For det første deler jeg slet ikke ordførerens verdensbillede, det er jo sådan helt generelt, men jeg deler heller ikke ordførerens udlægning

af, at man i Venstre skulle mene – hvad er det for noget? – at jo ringere man behandler folk, jo større er sandsynligheden for, at de rejser væk fra Danmark igen. Folk skal da behandles ordentligt, og man er da altid blevet behandlet ordentligt som asylansøger i Danmark. Man er altid blevet behandlet ordentligt som asylansøger i Danmark, så jeg synes faktisk, at det er sådan en lille smule uforskammet at stå og sige her i dag.

Kl. 10:52

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:52

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der var ikke noget svar på spørgsmålet. Spørgsmålet lød: Hvordan forholder fru Støjberg og Venstre sig til de erfaringer, der var fra Norge, nemlig, at hvis man gav de bosniere, der kom til Norge, mulighed for at komme ud at arbejde, uddanne sig, være en del af samfundet, var der dobbelt så mange, der tog hjem igen, da krigen sluttede, fra Norge sammenlignet med Danmark, hvor man blev isoleret i lejre? De erfaringer forholder fru Støjberg sig slet ikke til.

Jeg kunne selvfølgelig godt gå ind i en snak om uenigheder i forhold til verdensbilledet, det tror jeg ikke der er nogen der er ingen tvivl om, men jeg vil hellere have et svar fra fru Støjberg på det faktum, at der var dobbelt så mange, der tog hjem fra Norge, da krigen sluttede, som konsekvens af at de havde været en del af samfundet, i modsætning til i Danmark, hvor de havde siddet isoleret i lejre.

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Inger Støjberg (V):

Nu kan der være mange grunde til, om man enten bliver eller rejser. Der kan også være den grund, at man jo rent faktisk måske – og det er rigtig mange bosniere jo f.eks. – er blevet selvforsørgende, har taget del i det danske samfund og jo faktisk i virkeligheden er blevet rigtig godt integreret i Danmark. Så jeg kan slet ikke forstå, at man bare drager den slutning uden egentlig at have alle faktorer med. Man kan jo ikke bare sige, at det er, fordi asylsystemet er sådan og sådan i Norge kontra i Danmark. Der kan være rigtig mange faktorer, der gør det her. Der er jo rigtig mange, og det kan ordføreren med sikkerhed bekræfte, bosniere, der er selvstændige, som har fundet en dansk kone eller en dansk mand i mellemtiden, og dermed jo har opnået retten til at blive, fordi man har kvalificeret sig til at blive her. Så man kan ikke bare drage en slutning, som ordføreren gør.

Kl. 10:54

Formanden:

Fru Liv Holm Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:54

Liv Holm Andersen (RV):

Fru Inger Støjberg vil jo rigtig gerne tale om antal her, så derfor tænker jeg, at jeg vil spørge ind til, om det, når antallet af asylansøgere under den tidligere regering varierede – faktisk steg antallet mellem 2009 og 2010 jo med mere end 1.500 asylansøgere – så var et udtryk for lempelser, bedre forhold fra år til år, eller om det var et udtryk for tilfældige udsving, som krig og ufred ude i verden skaber.

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Kl. 10:57

Inger Støjberg (V):

Det er jo et udtryk for det, jeg allerede har nævnt. Det kan være, at der kommer flere til, fordi der er krig og ufred rundt omkring, men en af de andre årsager kan være – det er jo f.eks. det, der gør sig gældende for den stigning, der er i antallet fra Somalia lige nu – at man har fået øje på de lempelser, der er i den danske politik for asylansøgere, og de forhold, man får, når man kommer herop. For fru Liv Holm Andersen må jo også give mig ret i, at det rent faktisk er sådan, at der er mere fredeligt i Somalia nu, end der var tidligere.

Kl. 10:55

Formanden:

Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 10:55

Liv Holm Andersen (RV):

Det er ikke rigtigt et svar på det spørgsmål, som jeg stiller, for jeg ved ikke, hvilke lempelser VKO indførte mellem 2009 og 2010; det ved jeg simpelt hen ikke. Så derfor må det jo være en konsekvens af, at der netop er udsving i, hvilke situationer der er ude i verden, hvilke situationer der er i de asylproducerende lande. Så synes jeg bare, det er underligt, at når der er udsving i asyltallene under VKO, er det et udtryk for netop ufred og krig ude i verden, mens det, når der er udsving i en SRSF-regering, er, fordi vi laver lempelser, forbedringer i forhold osv.

Lad mig lige sige, at jeg er rigtig glad for de forbedringer, vi laver for asylansøgere, som selv medvirker til deres hjemsendelse. Men jeg synes godt nok, at det er lidt noget pjat, at når det er ens egne asyltal, der varierer, så er det af nogle helt andre årsager, end når det er vores asyltal. Det synes jeg er meget mærkeligt.

Kl. 10:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:56

Inger Støjberg (V):

Det behøver ordføreren så ikke at undre sig så meget over. Altså, jeg kan sige, at jeg i hvert fald heller ikke undrer mig over, at en radikal er glad for lempelser, for det eneste, der står i hovedet af en radikal, er jo sådan set bare at få lempet udlændingepolitikken. Jeg vil sige tillykke med det, for nu lykkedes det så på det her felt.

Men når det så er sagt, vil jeg sige, at man ikke kan skære alle landes asylansøgere over én kam. Det er lige nøjagtig dér, at ordføreren tager fejl. For hvis man tager nogle af de lande, hvor der er krig og ufred, er det jo klart, at antallet af ansøgere ret naturligt vil stige fra de lande. Men det er netop det modsatte, der gør sig gældende, når vi tager et land som Somalia, hvor tallet er steget massivt igennem det seneste halve år; og der er mindre krig og ufred i Somalia.

Så det holder bare ikke at drage den slutning. Men jeg vil sige tillykke til Det Radikale Venstre for endnu en gang at have fået presset Socialdemokratiet til at gennemføre lempelser på udlændingepolitikken, og så må man selv rydde op i det morads, man kommer til at gennemføre med det her.

Kl. 10:57

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Jeg vil godt starte med at sætte en meget tyk streg under, at de ændringer i lovgivningen, som vi diskuterer i dag, hverken gør det nemmere eller sværere at få asyl i Danmark. Regeringen ønsker at holde fuldstændig fast i de eksisterende regler for, hvornår man kan opnå asyl i Danmark. Med lovforslaget får asylansøgere, der samarbejder med de danske myndigheder om deres sags afklaring, mulighed for at bo og arbejde uden for asylcentrene. Forslaget udmønter således den asylaftale, som er indgået mellem regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance.

Med forslaget her etableres en velafbalanceret ordning, der giver asylansøgere i Danmark et større incitament til at leve op til fornuftige og rimelige krav. Det er til gengæld mod, at de får en mere normal hverdag og et mere normalt familieliv. Sagsbehandlingstiden for asylansøgere halveres med aftalen, og samtidig styrkes fokus på hjemsendelse af afviste asylansøgere og deres mulighed for at få en ny start i deres hjemland. Der gøres desuden brug af en mere målrettet anvendelse af de motivationsfremmende foranstaltninger, som netop kan få flere asylansøgere til at udrejse frivilligt.

Børn og voksne, der flygter fra deres hjemland på grund af krig og ufred, skal behandles med værdighed. Vi vil ikke bare se til, mens mennesker nedbrydes under deres asylophold, særlig ikke, når det kommer til børn. At nedbryde børn og deres forældre under deres asylophold bidrager ikke til, at flere rejser frivilligt hjem, tværtimod. De seneste 10 år har der desværre været alt for mange eksempler på årelange ophold i asylcentrene, hvilket er skadeligt for både børn og deres forældre. Børn, der ellers kommer fra velfungerende familier, har været tvunget til at bo op og ned ad mennesker, der har været mærket af krig og vanskelige vilkår. Det mener vi ikke er rimeligt. Ved at give mulighed for, at asylansøgere kan bo og arbejde uden for asylcentrene, sætter vi rammer for asylophold, der ikke nedbryder mennesker, men genopbygger mennesker.

Med muligheden for at bo og arbejde under mere tålelige rammer stiller vi til gengæld en række rimelige krav til asylansøgerne. Kriminelle asylansøgere er ikke velkomne i Danmark. De mennesker, der får mulighed for at bo og arbejde uden for asylcentrene må derfor ikke have begået kriminalitet, som medfører udvisning, eller have en betinget eller ubetinget fængselsstraf. Dernæst skal asylansøgere have opholdt sig i Danmark i mere end 6 måneder fra tidspunktet, hvor de søgte asyl, før de kan bo uden for asylcentrene og påtage sig et arbejde. Samtidig stiller vi krav om, at man samarbejder med myndighederne og rejser frivilligt hjem, hvis man får afslag på asyl.

Jeg vil i den forbindelse gerne sige det meget klart, så klart, at det ikke er til at misforstå: For Socialdemokraterne er det afgørende, at afviste asylansøgere sendes tilbage til deres hjemland hurtigst muligt.

Ud over at give incitament til frivillig hjemsendelse gennem bedre boligforhold ved sagsmedvirken gør vi processen hurtigere ved at halvere sagsbehandlingstiden og indføre hjemrejsecentre – centre, der sender et klart signal om, at der er givet afslag på asyl, og at næste skridt er hjemsendelse.

Med lovforslaget her får asylansøgere mulighed for at bosætte sig på forskellig vis, ganske enkelt fordi der er stor forskel på asylansøgere. Etableringen af nye boligformer og muligheden for at bo uden for asylcentrene skal særlig målrettes de asylansøgere, der har en situation, som bliver styrket mest ved udflytning. Det drejer sig først og fremmest om familier med børn. Børn skal nemlig ikke betale prisen for, at de er flygtet fra krig og ufred.

Hvis børnenes forældre nægter at rejse ud af landet, er det heller ikke børnene, der skal betale prisen. Derfor bliver det muligt for asylfamilier med børn, som har fået endeligt afslag på asyl, at blive

tilbudt en bolig, 12 måneder efter det endelige afslag er givet, uanset om de medvirker til deres egen udrejse eller ej. Men lad mig slå fuldstændig fast: Når man har fået afslag på asyl, skal man rejse hjem.

Muligheden for at tage arbejde er udelukkende for de asylansøgere, der samarbejder med myndighederne. I stedet for blot passivt at afvente en afklaring af asylsagen, får de mennesker med lovforslaget her mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab. Det vil give en mere meningsfuld hverdag og udvikle kompetencer, der bliver en fordel, uanset om ansøgningen ender med asyl eller hjemsendelse.

For de asylansøgere, der får asyl, betyder muligheden for at arbejde, at mange allerede vil have kendskab til det danske arbejdsmarked og have lettere ved at integrere sig. De asylansøgere, der får afslag på asyl og skal hjem, vil have vedligeholdt deres arbejdsevne og måske endda tilegnet sig nye kompetencer, som netop kan bruges i deres hjemland.

Der skal selvfølgelig betales skat af arbejdsindkomsten, og man kan blive pålagt at betale husleje, ligesom nogle af de kontante ydelser, der udbetales i dag, vil blive modregnet.

For Socialdemokraterne er det vigtigt med en velafbalanceret asylpolitik. Vi skal stille rimelige krav, sætte hårdt ind ved misbrug af reglerne, og når man er afvist, skal man hjem. Men vi vil ikke bare se til, mens man nedbryder flygtninge i asylcentre og bringer dem i en værre stand, end de var. På den baggrund ønsker Socialdemokraterne at støtte forslaget her.

Kl. 11:03

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:03

Martin Henriksen (DF):

Tak. Altså, jeg synes jo, at det er tankevækkende, at man skal høre på, hvor godt det hele nu er gået, siden den her regering trådte til. Der er jo f.eks. sket en stigning i antallet af selvmordsforsøg på asylcentre, siden den her regering er trådt til.

Jeg synes, at det er interessant at høre, hvordan fru Trine Bramsen taler om, at kriminelle asylansøgere skal ud, at der bliver slået hårdt ned på kriminelle asylansøgere fra regeringens side.

Der er ikke specielt mange tiltag i det her lovforslag, der slår hårdt ned på kriminelle asylansøgere. Vi har i øvrigt ikke set særlig meget til de der tiltag, som justitsministeren har talt om i den forbindelse, for vi kan jo se, at TV 2 flere gange over en længere periode har afsløret de dybt, dybt forfærdelige forhold, der er i vores asylsystem.

Fru Trine Bramsen siger, at afviste asylansøgere skal ud. Men kan fru Trine Bramsen ikke bekræfte, at antallet af asylansøgere i udsendelsesposition også er steget?

Kl. 11:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:04

Trine Bramsen (S):

Det kan ordføreren godt bekræfte. Men ordføreren kan samtidig bekræfte, at vi med det her lovforslag netop giver et incitament til at medvirke til sin udsendelse. Og vi indfører udrejsecentre, som sikrer, at de, der skal hjemsendes, bor i hjemsendelsescentre. Vi sender dermed det klare signal, at der er givet afslag på asyl.

Kl. 11:05

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Det klinger jo ufattelig hult. Kan fru Trine Bramsen ikke selv høre det? Vi sikrer nogle udrejsecentre, sådan at dem, der skal udrejse, kan bo der. Jamen det rejser de da ikke ud af. De rejser da ikke ud, fordi de får et nyt sted at bo, vil jeg sige til fru Trine Bramsen.

Det, der sådan set gør, at de rejser ud af landet, er jo f.eks., at regeringen sørger for at indgå aftaler med andre lande, der sikrer, at vi også har mulighed for at tvangshjemsende afviste asylansøgere. Det er også, at når der er lande, der misligholder de aftaler, som Danmark har med dem i forvejen om at tvangshjemsende afviste asylansøgere, skal regeringen banke i bordet over for de lande og sige: Ved I hvad, I bliver nødt til at leve op til de forpligtelser, I har over for Danmark.

Når man ikke gør det, er det jo simpelt hen sådan, at området stille og roligt begynder at sejle. Og det er jo det, vi ser nu. Men jeg vil godt kvittere for det ærlige svar. Fru Trine Bramsen kan bekræfte, at antallet af afviste asylansøgere i udsendelsesposition er steget. Det illustrerer jo sådan set meget godt, at regeringen ikke prioriterer arbejdet godt nok.

Kl. 11:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:06

Trine Bramsen (S):

Det er korrekt, når hr. Martin Henriksen siger, at VKO ikke gjorde det store for at få hjemsendelsesaftaler på plads med de lande, hvor der sidder asylansøgere i udsendelsesposition.

Den handske har regeringen taget op. Vi arbejder hårdt på at få istandsat de hjemsendelsesaftaler, som den tidligere regering svigtede fuldstændig. Samtidig sætter vi ind med en bedre incitamentsstruktur, som altså giver et incitament til at samarbejde med myndighederne. Vi indfører udrejsecentre, sådan at vi klart signalerer, at når man er afvist asylansøger, skal man hjem.

Vi har også skærpet indsatsen, og det ved hr. Martin Henriksen udmærket godt, på en lang række asylcentre med samarbejdet med politiet, så vi får fat på de her kriminelle, der ikke ved, hvordan man opfører sig i Danmark.

Kl. 11:06

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Martin Henriksen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:07

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil forsøge at indtage et nuanceret og afbalanceret synspunkt, når jeg skal kommentere på regeringens fortsatte massakre på asyl- og udlændingepolitikken.

For god ordens skyld vil jeg sige, at det sådan set er udmærket, at indsatsen for frivillig hjemrejse for de asylansøgere, der får afslag på asyl, og som derfor skal udrejse, forstærkes.

Jeg synes også, at det er udmærket, at man i lovforslaget skriver, at der skal sættes effektivt ind mod forsøg på misbrug af systemet. Jeg mangler så bare, at man bliver sådan lidt konkret om, hvordan man vil gøre det i virkelighedens verden. Men det er da fint, at det står der.

Jeg synes også, at det er udmærket, at der kommer nogle særlige udrejsecentre. Det kan nok gøre det godt for de mere fredelige asylansøgere, men hvis de stadig væk kan gå frit omkring, stiller jeg mig tvivlende over for, hvilken stor effekt det vil have.

I Dansk Folkeparti er vi imod, at udlændinge, som faktisk ikke har noget opholdsgrundlag i Danmark, får adgang til det danske arbejdsmarked. Den del af lovforslaget kan vi ikke støtte.

Vi kan heller ikke støtte den del af lovforslaget, som giver mulighed for, at man i øget omfang kan flytte ud af asylcentrene. Samlet set er de her tiltag med til at gøre det mere attraktivt at søge og få asyl i Danmark. Og man kan frygte, at antallet af asylansøgere i Danmark vil stige som en konsekvens af dette lovforslag.

Lempelserne i asyl- og udlændingepolitikken har allerede medført en voldsom stigning på asylområdet, og vi begynder at se effekterne på familiesammenføringsområdet. Samtidig med det har Danmark et rekordhøjt antal udenlandske arbejdere i Danmark, som presser danskere ud i arbejdsløshed.

Alt dette burde få regeringen til at stoppe op og i det mindste overveje, hvorvidt den førte udlændinge- og integrationspolitik er i Danmarks interesse.

Men det gør regeringen ikke. Tværtimod fortsætter regeringen med at lempe udlændingepolitikken. Dette lovforslag er så det seneste eksempel herpå. Regeringen vil sammen med Enhedslisten og Liberal Alliance bruge endnu flere af skatteborgernes penge på at gøre det endnu mere attraktivt at være asylansøger i Danmark.

Det vil ikke begrænse tilstrømningen, det vil sandsynligvis øge tilstrømningen. Det vil i fremtiden forværre integrations- og kriminalitetsproblemerne i samfundet. Vores grundlæggende værdier som f.eks. ytringsfrihed og forsamlingsfrihed og ligeværd mellem mænd og kvinder vil blive presset på grund af denne regerings udlændingepolitik. Der vil komme mere splittelse, mere konflikt i Danmark på grund af en dybt uansvarlig indvandringspolitik.

Lovforslaget indeholder ikke et langsigtet og holdbart tiltag eller flere tiltag rettet mod de kriminelle asylansøgere, som vi har hørt så meget om, bl.a. i TV 2 Nyhederne.

Dette lovforslag er udtryk for, at regeringen og regeringens støttepartier lever i en fantasiverden, hvor man tror, at man kan redde hele verden i Danmark. Det kan man ikke.

Efter flere måneder med afsløringer af misbrug af asylsystemet lægger regeringen i fuldt alvor op til at sprede kriminalitetsproblemerne i stedet for at begrænse problemerne. Det er dybt skadeligt for det danske samfund, og Dansk Folkeparti kan selvfølgelig ikke støtte lovforslaget.

Lovforslaget vil samlet set medføre massive integrationsproblemer, og ikke mindst vil regeringens og Enhedslistens og Liberal Alliances politik medføre nye økonomiske byrder for samfundet. På sigt risikerer vi massive besparelser på velfærden, som går ud over de mest udsatte borgere, fordi Danmark skal forsørge alle disse uintegrerbare udlændinge.

Men jeg medgiver, at det er et rødt lovforslag, og Liberal Alliance medgiver jeg også, at det så sandelig sikkert også er et liberalt lovforslag. Jeg er rigtig glad for, at jeg ikke er nogen af delene.

For god ordens skyld skal jeg sige, at Dansk Folkeparti vil stille spørgsmål i udvalgsbehandlingen til bl.a. opgavefordelingen mellem politiet og udlændingemyndighederne, hvor der også er lagt op til en række ændringer, ligesom vi også vil spørge ind til mulighederne for frihedsberøvelse for afviste udlændinge, dvs. afviste asylansøgere.

Kl. 11:10

Formanden:

Tak. Nå, der var en kort bemærkning fra Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:11

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hr. Martin Henriksen gennemgik jo det meste af lovforslaget. Jeg synes sådan set, det er fint, at der også er plads til politiske uenigheder.

Der var to ting, som hr. Martin Henriksen ikke kommenterede, og jeg skal bare lige høre, hvordan Dansk Folkeparti forholder sig til dem.

Den ene er halveringen af sagsbehandlingstiderne. Hvad mener Dansk Folkeparti om det? Den anden er, at vi vil forhindre, at der kommer asylcentre i ghettområder. Hvad synes Dansk Folkeparti om det? Kan vi få et svar?

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er udmærket, at man forkorter sagsbehandlingstiden. Det har vi i Dansk Folkeparti også indgået aftaler med den tidligere regering om.

Man kan så undre sig lidt over, at man på den ene side siger, at man vil forkorte sagsbehandlingstiden, og på den anden side siger man, at der skal oprettes en masse nye initiativer for de udlændinge, der kommer til at være her i rigtig, rigtig lang tid. Hvorfor skal de være her i rigtig lang tid, hvis man ønsker at forkorte sagsbehandlingstiden? Men det er sådan set udmærket.

Jeg synes også, det er fint, at man ikke lægger op til, at der skal oprettes et asylcenter i Vollsmose eller i Mjølnerparken, som den her regering har gjort. Men regeringen skulle bare have ladet være med at gøre det i første omgang og lyttet til Dansk Folkeparti.

Hvis nu regeringen og Liberal Alliance ville lytte lidt til Dansk Folkeparti, så kunne det være, vi kunne få sat lidt skik på den dybt uansvarlige udlændingepolitik, som der føres for tiden.

Kl. 11:12

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll. Ikke mere? Så siger jeg tak til ordføreren. Fru Liv Holm Andersen som radikal ordfører.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Når vi drøfter asylpolitik i Danmark, handler debatten meget tit, faktisk næsten altid, om antal. Den handler om, hvor mange asylansøgere der kommer, og den handler stort set altid om, at det er for mange. Eller også handler det måske om asylansøgere, der misbruger asylsystemet, og under dække af at søge asyl begår de kriminalitet. Men min tale i dag skal handle om mennesker, fordi jeg mener, det simpelt hen er for bekvemt ikke at forholde sig til, at det er mennesker, der gemmer sig bag tallene.

Men før jeg går videre, så lad mig blot understrege to ting. Det antal mennesker, som ender med at få asyl i Danmark, varierer, fordi opnåelsen af asyl altså kræver et beskyttelsesbehov. Det vil sige, at man er flygtet fra krig, ufred og forfølgelse ude i verden. De forhold varierer jo selv sagt også. Og hvis man ikke har et sådant beskyttelsesbehov, eller hvis man misbruger sin asylansøgning til at begå kriminalitet og en hjemsendelse ikke strider direkte mod danske konventionsforpligtelser, skal man naturligvis ikke være i Danmark. Så simpelt er det. Så har vi ligesom fået sat to streger under de ting, som jeg godt ved optager den højre side af salen mest.

Lad mig så i anden række komme til det, der kommer i første række hos mig og mit parti, Radikale Venstre, nemlig menneskeskæbnerne bag tallene. Da jeg var yngre, jobbede jeg i en periode i hjemmeplejen i Støvring. Jeg mødte en ældre politisk flygtning fra Kurdistan, som jeg på trods af hans mangelfulde dansk, nervøse tics, som først gjorde mig lidt bange, hans næsten paniske smækken med døren, når han forsøgte at låse hurtigt efter mig, som om han troede, han stadig væk var forfulgt, kom til at holde af.

Jeg er glad for og stolt af at bo i et land, hvor man er storsindet og human nok til at give den her mand den beskyttelse, som han havde brug for. Jeg medgiver, for det er på en eller anden måde ikke noget, jeg hverken kan eller vil tilbagevise, at det kan være besværligt, omkostningsfuldt, det kan endda koste penge at tage et sådant ansvar, nemlig at tage imod flygtninge med behov for hjælp.

Ikke desto mindre vil jeg herfra og til evigheden mene og argumentere for, at det skal vi naturligvis gøre. I Radikale Venstre bakker vi op om de kriterier, Danmark har for at søge asyl. Det er kriterier, som i øvrigt er de samme som de kriterier, der var gældende under den tidligere regering. Såfremt man i Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti mener, at der kommer for mange asylansøgere til Danmark generelt set, virker det, som om man selv missede en chance, da man selv havde vagten. Eller også er man bare dobbeltmoralisk.

I Radikale Venstre bakker vi også op om at skabe gode forhold for de mennesker, der venter, for de mennesker, der lever med usikkerhed, for de mennesker, der har fået sat deres liv på standby, for de børn, der vokser op med psykisk syge og traumatiserede forældre. For dem eller i det mindste for nogle af dem vil vi gerne skabe nogle bedre rammer i form af muligheden for at flytte ud af centrene og muligheden for at kunne tage et arbejde. Andre tiltag i aftalen sigter mod bedre forhold for børnefamilier, bedre aktiverings- og undervisningsmuligheder, for modsat det, som Venstres ordfører sagde på talerstolen, tror vi på, at selv de asylansøgere, der ikke opnår asyl, også vil have nemmere ved at få et bedre liv i deres hjemland, hvis ikke de har opholdt sig i fuldkommen passivitet i deres tid i Danmark. Det synes jeg vitterlig ikke lyder særlig vanvittigt. Jeg kan vitterlig ikke forstå, at det er det, højrefløjen synes at mene.

Lad mig bare understrege det, som den vakse tilhører sikkert har fundet ud af: Radikale Venstre bakker naturligvis med glæde det her lovforslag op. Selv om mange ting i denne tid drukner i spørgsmål om økonomi og ressourcer, er det for os så umådelig vigtigt, at vi som samfund står fast på, at rigdom for en nation altså er flere ting.

Jeg skulle hilse at sige fra SF, at de også bakker op om lovforslaget, og jeg skal beklage, at jeg glemte at hilse fra SF under behandlingen af det foregående lovforslag, for det havde jeg faktisk også lovet. Tak for ordet.

Kl. 11:16

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:17

Martin Henriksen (DF):

Det er jo ærlig snak, at man mener, man skal bruge flere penge på udlændingeområdet fra Det Radikale Venstres side. Det er jo fair nok. Men jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvor skal vi så spare henne? Det Radikale Venstre er jo et økonomisk ansvarligt parti, har jeg forstået, og man må prioritere osv., så hvor skal man spare henne? Er det, fordi vi skal låne flere penge, at Danmark skal optage mere gæld, skal vi spare på ældreplejen, skal vi spare på pengene til de handicappede? Hvilke andre grupper skal vi så spare på, fordi Det Radikale Venstre mener, at det her område er så vigtigt?

Kl. 11:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:17

Liv Holm Andersen (RV):

Nu mener Radikale Venstre jo altid, at det er vigtigt at tage prioriteringsdiskussionen. Eksempelvis har Radikale Venstre og den regering, Radikale Venstre er en del af, lagt op til et kæmpestort reformprogram, som vi også er ved at implementere. Man må formode, at

det frigiver nogle ressourcer på sigt, men ellers er det jo sådan, at man diskuterer budget hvert år, når man laver finanslov, og der prioriterer man naturligvis også mellem de forskellige politikområder. Det ved hr. Martin Henriksen jo også godt.

Kl. 11:18

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:18

Martin Henriksen (DF):

Det ved jeg godt. Det kunne være rart at høre, hvor man så helt præcis mener at man skal spare, for ud over de ekstraudgifter, som man har opremset i lovforslaget som en direkte konsekvens af det her lovforslag – og det er så, hvad det er – så ved vi også, at når en masse mennesker på sigt kommer til landet og søger om at få asyl, og en del af dem jo så ender med at få asyl, så har mange af dem svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet. Det ved vi af erfaring.

Derfor er der også på sigt en masse ekstraudgifter forbundet med at vedtage ikke bare det her lovforslag, men at føre den asylpolitik, som regeringen og Radikale Venstre generelt gør. Det betyder så, at man ved, at vi på sigt skal forsørge en masse af de her mennesker i Danmark. Der kunne jeg bare godt tænke mig at vide, om Det Radikale Venstre har nogle langsigtede ideer og strategier, der går på, hvor man så bliver nødt til at tage penge fra for at forsørge den her gruppe af mennesker, der kommer til Danmark i disse år. Det synes jeg kunne være interessant at få at vide.

Kl. 11:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:18

Liv Holm Andersen (RV):

Nu mener jeg ikke, at der er noget gudgivent princip for, at folk, der får ophold i Danmark, eller folk, der bliver familiesammenførte til Danmark, skal leve deres liv i passivitet og ikke komme ud på arbejdsmarkedet. Jeg mener faktisk godt, at man kan implementere nogle politikker, som gør op med det. Når det så er sagt, synes jeg stadig væk, det er en lidt sjov ting, at vi diskuterer det her i den her forbindelse, for det her lovforslag, som skaber bedre forhold for asylansøgere i Danmark, sigter netop på de mennesker, som samarbejder om deres hjemsendelse. Jeg understregede også i min tale, at vi faktisk er optaget af, at de mennesker, som ikke har et beskyttelsesbehov, sendes hurtigere ud af Danmark.

Derfor er det sådan en mere differentieret tilgang til det her område. Og ja, jeg medgiver, at det er omkostningsfuldt at tage imod folk, der har et beskyttelsesbehov. Det skal vi stadig væk gøre. Det gjorde vi også, da VKO sad ved magten, så jeg tror egentlig ikke, at vi er så uenige i det principielle i det her. Men når det så er sagt, så ja, flygtningeområdet er et område, der skal findes penge til som alle andre, og det ansvar har vi selvfølgelig tænkt os at leve op til.

Kl. 11:19

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil starte med kort at konstatere, at der i 2007 var 2.246 personer, der søgte asyl i Danmark, hvorimod der i 2010 var 5.115 personer, der søgte asyl i Danmark. Grunden til, at jeg siger det, er, at det jo var højrefløjen, der havde magten i det her land både i 2007 og

2010. Alligevel var der altså en voldsom stigning i antallet af mennesker, der søgte asyl i Danmark. Det skyldes næppe den behagelige udlændingepolitik, som VKO førte. Det skyldes nok nærmere, at der var nogle forhold i verden omkring os, der gjorde, at flere mennesker var på flugt. Man kunne jo forestille sig, at det samme gør sig gældende nu, hvor vi har fået en socialdemokratisk ledet regering.

Hidtil har asylansøgere hverdag her i landet været kendetegnet af passivitet og isolation, og det er desværre veldokumenteret, hvor skadelige årelange ophold i centrene er, ikke mindst for børnene. Det er, synes jeg, uforståeligt, at højrefløjen har siddet på hænderne, mens den ene rapport efter den anden har dokumenteret, at både børn og voksne i asylcentre er i stor fare for at udvikle alvorlige psykiske lidelser. I virkeligheden behøver man jo altså ikke være ekspert i psykologi for at kunne forstå, at årelange ophold på meget få kvadratmeter i evig angst for, hvad morgendagen bringer, omgivet af mennesker, der frygter for deres liv, er skadelige for både børn og voksne.

Med den nye aftale vil flere asylansøgere kunne skabe en meningsfuld hverdag, mens de venter. Jeg synes, at det er et vigtigt skridt i retning af et asylsystem, der bygger mennesker op, i stedet for et asylsystem, der bryder mennesker ned. Flere vil få mulighed for at bo og arbejde uden for centrene og derved også mulighed for at opbygge en tilværelse, som er sådan en lille smule tættere på et almindeligt familieliv, med mulighed for at opretholde evnen til at passe sine egne børn, til at passe et arbejde og få en almindelig hverdag til at fungere. Hvis asylansøgeren ender med at få asyl, vil det gavne hendes mulighed for at blive integreret i det danske samfund, at hun har brugt ventetiden på at arbejde, at hun har levet på en mindre belastende måde, og hvis hun ender med at få afslag, vil de nye tilbud naturligvis gavne hendes muligheder for at opbygge et liv i det land, hun er flygtet fra.

Et andet positivt element, jeg gerne vil fremhæve, er muligheden for at kunne deltage i lønnet praktik. Det betyder altså, at en ung asylansøger nu rent faktisk kan gennemføre en tømrer- eller mureruddannelse, mens han venter. Igen vil jeg sige: Uanset om han ender med at få asyl her i Danmark, eller om han ender med at skulle vende tilbage til det land, han er flygtet fra, er han væsentlig bedre stillet, hvis han har brugt årene på at uddanne sig frem for at sidde passivt på et center.

Jeg tror, at de fleste ved, at hvis Enhedslisten havde haft 90 mandater alene, så var vi gået meget, meget længere. Vi mener f.eks. fortsat, at kravene til samarbejde er alt for stramme. Vi mener, at det er dybt alvorligt, at de afviste asylansøgere, der ikke kan udsendes, fortsat vil opleve årelange ophold i centrene. For hvad enten man kan lide det eller ej, er de mennesker her; de kan ikke udsendes. Spørgsmålet er så, om man skal nedbryde dem på nogle centre, eller om man skal prøve at give dem et liv, som er bare en lille smule i nærheden af, hvad vi andre oplever. Igen er der ingen tvivl om, at hvis det stod til Enhedslisten, var der også forbedringer for den gruppe.

Jeg vil dog sige, at det trods alt er lykkedes at sikre, at de afviste børnefamilier, der ikke kan udsendes med tvang, nu får mulighed for at flytte ud af centrene 12 måneder efter endeligt afslag frem for som i dag 18 måneder efter. Det er uægtelig et skridt i den rigtige retning. Det betyder, at de her børn får kortere ophold i centrene.

Det sidste element, jeg vil fremhæve, er den målrettede brug af de motivationsfremmende foranstaltninger. Stod det til Enhedslisten, skulle de motivationsfremmende foranstaltninger afskaffes. Selv Rigspolitiet har igen og igen fortalt, at de meget ofte ingen effekt har, og i alt for mange tilfælde er de motivationsfremmende foranstaltninger derfor ikke andet end ren og skær chikane. Men vi er glade for, at det trods alt lykkedes at komme væk fra ideen om, at de her motivationsfremmende foranstaltninger skal presses ned over hovedet på alle. Man skal nu rent faktisk fra myndighedernes side

tage stilling til, om de har en effekt eller ej, og ikke mindst er man forpligtet til at tage hensyn til, hvordan brugen af de motivationsfremmende foranstaltninger vil påvirke børn.

Til sidst vil jeg fremhæve, at sagsbehandlingstiden halveres. Det er i hvert fald målet. Der er afsat penge til det. Det er uægtelig positivt.

Vi støtter selvfølgelig forslaget.

Kl. 11:25

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:25

Martin Henriksen (DF):

Altså, jeg synes da, det er tankevækkende, i betragtning af at der siden regeringsskiftet, hvor de politikere med de gode og de rigtige holdninger og det rigtige menneskesyn har været ved magten, så f.eks. er sket en stigning i antallet af selvmordsforsøg i asylsystemet. Det synes jeg da er tankevækkende, og det skulle man måske gøre sig nogle overvejelser om fra Enhedslistens og andres side.

Jeg synes også, det er ret tankevækkende, at Enhedslistens funktion i forhandlingerne, kan jeg forstå, så har været at trække regeringen væk fra de motivationsfremmende foranstaltninger, der skal få folk til rejse ud af landet, når de har fået afslag på asyl. Så der vil jeg bare kvittere for, at man får løftet en flig af, hvad man sidder og lægger arm om i forhandlingslokalet.

Så kunne jeg også godt tænke mig at spørge ind til følgende: Når man nu ønsker at prioritere det her område økonomisk, og når der på sigt – vil jeg tillade mig at mene og påstå – vil komme stigende offentlige udgifter, fordi der kommer flere mennesker til landet, hvoraf ikke alle, men en stor del vil få svært ved at komme ud på arbejdsmarkedet og derfor skal forsørges af det offentlige, hvilke andre grupper vil man så tage penge fra for at finansiere de stigende udgifter til udlændingeområdet?

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Lad os starte med økonomien. Jeg er faktisk temmelig overbevist om, at den her måde at behandle mennesker på vil være en besparelse på sigt, for det der med at gøre, som man gjorde, mens Dansk Folkeparti havde en del indflydelse på udlændingepolitikken i Danmark, nemlig at lade folk sidde passivt isoleret i centrene i årevis, betyder desværre, at mennesker bliver syge. Og når mennesker bliver syge, mister mange evnen til at kunne fungere, at leve et almindeligt liv. Det betyder altså, at hvis de får asyl eller humanitært ophold, kommer de ud på en passiv forsørgelse frem for at blive en aktiv del af samfundet og af arbejdsmarkedet.

Så altså det der med at byde folk så elendige vilkår, at de ender med at blive syge af dem, tror jeg ikke er en god *forretning* for Danmark. Og som jeg også sagde tidligere til fru Inger Støjberg, er det faktisk sådan, at erfaringerne med flygtninge fra Bosnien viser, at der var dobbelt så mange flygtninge, som – da krigen stoppede og folk begyndte at vende hjem – tog hjem fra Norge end fra Danmark, hvor de sad isoleret i centre.

Jeg synes, at det her med alene at forholde sig til bundlinjen er en lidt kynisk måde at se på mennesker på, men hvis vi gør det, tror jeg såmænd det her vil være en god forretning for Danmark.

Kl. 11:27

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:27

Martin Henriksen (DF):

Men det er jo en interessant påstand, at den udlændingepolitik, som Enhedslisten er med til at føre nu, på sigt vil være en god forretning for Danmark. Det må siges at være noget af en påstand. Altså, den udlændingepolitik, som Dansk Folkeparti førte, medførte jo, hvad der svarer til en årlig merindtægt til staten på 5 mia. kr.

Nu har den her regering jo så valgt at afskaffe beregningerne af, hvad indvandringen koster. Så hvordan kan fru Johanne Schmidt-Nielsen stå oppe på Folketingets talerstol og sige, at den her regerings udlændingepolitik vil *spare* samfundet for udgifter? Det er da en helt vild påstand, som savner enhver form for dokumentation.

Nå, men jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til, om det er korrekt, at Enhedslisten under forhandlingerne har påvirket regeringen til at få så få af de motivationsfremmende foranstaltninger, der skal sikre, at afviste asylansøgere rejser ud af landet. Og hvis jeg så også kunne få svar på dette: Når nu man alt andet lige bruger flere penge på det her område, hvilke andre grupper er det så, man ønsker at tage de midler fra?

Kl. 11:28

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg konstaterer, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, at hvis vi kan undgå, at mennesker bliver syge, hvis vi kan undgå at have et asylsystem, hvor folk sidder i årevis isoleret på værelser uden kontakt til det øvrige samfund og derved bliver voldsomt syge, så kommer vi til at spare penge, for det er meget, meget dyrt for det danske samfund, hvis folk bliver så psykisk nedbrudt, at de f.eks. ikke er i stand til at tage et arbejde, når de har fået asyl.

Det andet, jeg konstaterer, er, at erfaringerne med folk, der tager hjem, efter at de faktisk har været aktive, f.eks. ved at have haft adgang til arbejdsmarkedet, altså er bedre end med folk, der tager hjem, når der er mulighed for det, hvis de er blevet nedbrudt psykisk af et umenneskeligt asylsystem.

Hvis vi så skal tage økonomien, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, så er Dansk Folkeparti og Enhedslisten grundlæggende uenige i det spørgsmål – det er da rigtigt. Altså, Dansk Folkeparti har brugt 10 år på at lægge stemmer til skattelettelser til de mest velbetalte i det her land. Samtidig lagde man stemmer til og udgjorde derfor den afgørende forudsætning for halveringen af dagpengene, afskaffelsen af efterlønnen.

Hr. Martin Henriksen har ret: Enhedslisten og Dansk Folkeparti er *ikke* enige om den økonomiske politik i Danmark.

Kl. 11:29

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:29

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliance ønsker en tilbagevendende til en fast og fair udlændingepolitik i Danmark. Derfor ønsker vi en lang række opstramninger i forhold til kriminelle udlændinge og i forhold til, at man skal kunne selvforsørge sig for at bo og arbejde i Danmark. Det er den del, der handler om det faste, og så er der den del, der handler om det fair, som handler om den aftale, vi står med her i dag.

Det er et ganske fornuftigt lovforslag, som jo udmønter den aftale, som Liberal Alliance har været med til at lave, og som vi er glade for. Det handler dybest set om, at folk ikke skal sidde og rådne mentalt op i et asylcenter i Danmark, mens de afventer deres sagsbehandling. Vi er glade for, at sagsbehandlingstiderne bliver kortere. Vi er glade for, at man gør mere for, at afviste asylansøgere skal

hjemrejse. Vi er glade for, at der ikke længere kommer asylcentre i ghettoerne, og vi er glade for, at kriminelle ikke får adgang til de her privilegier. Det har været afgørende for os i Liberal Alliance.

Så har der været talt meget om tal i løbet af dagen, og jeg vil endnu en gang gerne have lov til at understrege, at det er sådan, at den procentuelle stigning i Danmark og Sverige fra 2011 og 2012 har været cirka den samme, altså en stigning på ca. 50 pct. Derudover er det interessant at se, at der jo også er nogle udviklinger internationalt, der har betydning for, hvor mange asylansøgere der kommer til et land. Det kan være svært at finde præcis en sammenhæng mellem det, man gør politisk i Danmark, og hvor mange der beder om asyl. F.eks. kan man se, at hvis man tog tallene fra 2007 til 2010, var der en stigning på over 100 pct. i antallet af asylansøgere i de år, hvor VKO strammede op på udlændingområdet. Til gengæld sker der det mærkelige, at da VKO sammen med Liberal Alliance lempede forholdene for børnefamilier i asylcentre, ja, så faldt antallet af asylansøgere fra over 5.000 til under 4.000, på trods af at vi med Dansk Folkepartis stemmer vedtog den her lempelse. Nu stiger det så, inden vi har vedtaget de her regler, og derfor er det jo næppe dem, der har påvirket det.

Det, der er vigtigt at holde fast i med den her aftale, er, at der ikke er tale om, at det bliver nemmere at få asyl i Danmark. Der er på den anden side heller ikke tale om, at det bliver sværere at få asyl i Danmark, for det pudsige er, at denne aftale og dette lovforslag faktisk slet ikke handler om reglerne om, hvem der kan få asyl i Danmark. Det handler om, hvordan vi behandler de ansøgere, der er i landet. Det er klart, at der er en række mennesker, som søger om asyl, og som skal hjem igen. Deres hjemsendelser vil der blive sat fut på. Det er vi rigtig glade for i Liberal Alliance ... Og vi byder velkommen til hr. Ole Hækkerup, som netop træder ind ad døren.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg komme ind på også det her med de motivationsfremmende foranstaltninger, som jeg kan forstå interesserer Dansk Folkeparti. Der kan jeg berolige hr. Martin Henriksen med, selv om det måske skuffer fru Johanne Schmidt-Nielsen lidt, at det sådan set ikke er anbefalinger fra Enhedslistens hovedbestyrelse, der er gennemført i den her aftale. Det er anbefalinger fra Rigspolitiet, og der vil jeg sige, at jeg tror, at vi tager et klassisk Dansk Folkeparti-slogan, »Vi stoler på politiet«, og gennemfører de anbefalinger af, hvordan vi skal bruge de motivationsfremmende foranstaltninger. Det håber jeg også kan glæde Dansk Folkeparti.

Alt i alt en balanceret aftale, som et bredt flertal i Folketinget har været med til at stå bag, og jeg glæder mig da også over, at der var i hvert fald fire elementer, som hr. Martin Henriksen med lidt hjælp nævnte som positive i den her aftale. Så vi er glade for aftalen og glæder os til at stemme for forslaget.

Kl. 11:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:33

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jamen hr. Simon Emil Ammitzbøll taler jo godt; det har jeg altid syntes at hr. Simon Emil Ammitzbøll gør, og det skal man også kunne for at dække over det, man har gang i her.

Jeg kunne godt tænke mig spørge: Hvor er de tiltag, som sikrer, at kriminelle asylansøgere smides ud? Og jeg kunne også godt tænke mig at vide, om Liberal Alliance i forbindelse med forhandlingerne har krævet, at regeringen skal regne på, hvad den førte udlændingepolitik koster.

Kl. 11:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:34

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I forhold til det første kan vi sige, at vi jo bl.a. har gennemført, at der kommer de her udsendelsescentre, som jeg kan forstå at man i Dansk Folkeparti er glade for at der kommer. Det ligger simpelt hen som en del af den aftale, vi har, at der skal yderligere gang i hjemsendelsen af de afviste, og hvis den nuværende politik ikke virker, så skal vi drøfte det igen i forligskredsen. Så der synes vi egentlig vi har godt fat med hånden om regeringen, så at sige.

Om den anden ting, hr. Martin Henriksen spurgte til, altså beregningen af, hvad herboende udlændinge koster, vil jeg bare sige, at det ikke er noget, vi har drøftet i forbindelse med den her aftale. Men vi er sådan set med på, at man kan lave slige beregninger, hvis der opstår et flertal i Folketinget, der ønsker det. Vi vil så være en del af det flertal.

Kl. 11:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Men altså, Liberal Alliances svar i forhold til, at man ønsker, at de kriminelle udlændinge skal smides ud af landet, er, at der kommer nogle udrejsecentre – som jeg medgiver sikkert kan være fornuftige nok for de asylansøgere, som ikke er kriminelle. Så kan det være, vi slipper lidt for dem. Men de bliver jo ikke smidt ud af at sidde i et udrejsecenter, og de kan sådan set stadig væk gå frit omkring. Så at fremhæve det som en stor sejr i forhold til at smide kriminelle asylansøgere ud synes jeg simpelt hen klinger lidt hult – medmindre hr. Simon Emil Ammitzbøll nu kan sige, at dem, der kommer til at sidde i de pågældende udrejsecentre, bliver frihedsberøvet. Det ville være interessant; det har justitsministeren ikke kunnet få sig selv til at sige. Men der er ingen tvivl om, at det ville være en god melding.

Så kunne jeg også godt tænke mig at komme ind på økonomien, for jeg synes, det er underligt, at Liberal Alliance, som jo er med til at føre den udlændingepolitik, som regeringen står på mål for, ikke under de forhandlinger, som den har ført med regeringen, har bedt om, at man regner på, hvad de løbende udgifter i forbindelse med indvandringen er. For vi ved jo, at det er dyrt. Og Liberal Alliance går jo meget op i at sige, at man skal have styr på økonomien osv., så jeg forstår simpelt hen ikke, at man ikke under de løbende forhandlinger har sagt, at det selvfølgelig er noget, som regeringen skal fortsætte med at regne på.

Kl. 11:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi vil da gerne have styr på økonomien, og hvis Dansk Folkeparti efter et folketingsvalg vil hjælpe Liberal Alliance med at gennemføre princippet om, at man skal kunne forsørge sig og sine for at få opholdstilladelse og statsborgerskab her i landet, så er man da velkommen til at lave en aftale om det.

Så er jeg nødt til at sige til hr. Martin Henriksen – og i øvrigt tak for de pæne ord – at hr. Martin Henriksen roder lidt rundt i kriminelle udlændinge og afviste asylansøgere. Det virker, som om det bliver et fedt. Pointen er, at der er flere af dem, der får afslag, som vil blive hjemsendt med den her aftale. I forhold til kriminelle asylansøgere er der sådan set ikke nogen tvivl om Liberal Alliances politik. Vi synes, at kriminelle udlændinge, der bor i Danmark og begår kriminali-

tet, skal udvises af Danmark. Der er sådan set ikke nogen slinger i valsen her.

Det, vi har fået sørget for her, er, at de privilegier, den her aftale handler om, ikke kommer til at omfatte kriminelle, sådan som der ellers umiddelbart var lagt op til i forhold til de mindst kriminelle. Og så håber jeg selvfølgelig, at Dansk Folkeparti strammer deres synspunkter i forhold til udvisning af kriminelle udlændinge, for jeg deltog i en debat i august sidste år med fru Pia Kjærsgaard på Deadline, og der kunne jeg forstå, at fru Pia Kjærsgaard mener, at Liberal Alliance går lige langt nok.

Kl. 11:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så går vi til den konservative ordfører, fru Mai Henriksen.

Kl. 11:37

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Jeg oplæser den her tale på vegne af hr. Tom Behnke, Konservatives retsordfører:

Samlet set kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte forslaget. Vi kan for så vidt godt støtte den del af forslaget, der handler om at halvere sagsbehandlingstiden, vi er også med på, at der kan gøres mere for de uledsagede mindreårige børn. Vi finder det også rigtig at styrke indsatsen med tilbud om hjælp i forbindelse med hjemsendelsen. Men vi er imod, at afviste asylansøgere kan bo uden for centrene. Når man har fået afslag på sin ansøgning, har man ikke noget opholdsgrundlag i Danmark, og så skal man naturligvis forlade landet hurtigst muligt.

Med sit forslag sender regeringen desværre det helt forkerte signal til hele omverdenen, nemlig at man bare kan komme til Danmark, for uanset om man får asyl eller ej, kan man få lov til at bo og arbejde her, og børnene kan gå i skole.

Det vil friste rigtig mange til at drage mod Danmark og søge asyl, uanset om man er berettiget eller ej. Der er ikke noget at tabe, for selv om man får afslag på sin ansøgning, kan man få lov til at blive i Danmark, og man kan endda få lov til at bo og arbejde uden for centrene, og hvem vil sige nej tak til sådan et tilbud? Derfor kan De Konservative som nævnt ikke støtte lovforslaget.

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så giver jeg ordet til justitsministeren.

Kl. 11:39

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Tak for debatten og tak til både Enhedslisten og til Liberal Alliance for også med den her aftale at have bekræftet, at der er bred enighed nu igen om væsentlige dele af udlændingepolitikken her i Danmark. Når man lytter lidt til debatten, må man sige, den har handlet om meget andet end det, lovforslaget handler om. Sådan er det desværre nogle gange her i Tinget, og nogle gange er det også med til at fordreje tingene, mere end godt er. Det her er en rigtig god aftale, den er bred, det er en aftale, som tager fat på nogle af de problemer, som har rejst sig, og som er skabt af den tidligere regering, i forhold til vores asylsystem, nemlig at alt for få afviste asylansøgere rejser hjem, at især børnefamilierne har det hårdt, og at aktiviteterne på asylcentre godt kunne være bedre, uanset om de skal blive her eller rejse hjem.

Aftalens klare fokus er, at når man er afvist asylansøger, har man ikke noget grundlag for at være i Danmark, så skal man hjem, og derfor styrkes mulighederne for hjemsendelse også med aftalen. Aftalens andet fokus og dermed også det, der påvirker lovforslaget, er

jo at sikre en mere indholdsfyldt hverdag i forhold til uddannelse, i forhold til aktivering, og ikke mindst sikrer vi nu med aftalen og hele omorganiseringen af asylsystemet en betydelig mere effektiv sagsbehandling, altså målet om en halvering af den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på asylområdet allerede i løbet af i år.

Det er ikke sådan, som fru Mai Henriksen sluttede af med at sige, nemlig at man, hvis man bare kommer og beder om asyl, kan få lov til at bo og arbejde uden for centrene. Det er ikke rigtigt! Kravet er, at man skal medvirke til sin egen hjemsendelse. Hvad er hovedproblemet nu i forhold til dem, der har fået afvist at få asyl, og hvad var hovedproblemet under den tidligere regering i forhold til dem, der havde fået afvist at få asyl? Det var, at for få samarbejdede. Ergo, når man skal samarbejde og medvirke til sin egen hjemsendelse, betyder det for det første, at systemet bliver endnu mere effektivt, for det andet betyder det, at man, hvis man skal have muligheder for at bo og arbejde uden for centrene, så skal samarbejde, og for det tredje betyder det, at mulighederne, når folk samarbejder, også er bedre for at få flere hjem. Derfor er det rigtig godt og skal ses i den sammenhæng. Samtidig er det jo klart, at det også er med til at sikre bedre forhold for de grupper af asylansøgere, som altså samarbejder om deres egen hjemsendelse, for alle andre, særlig dem, der har fået afslag på asyl, er der ingen adgang til de her muligheder.

Dernæst forbedrer vi som sagt mulighederne for børnefamilierne. Fru Johanne Schmidt-Nielsen var inde på det. Vi sænker den nuværende 18-månedersregel for adgang til særlige boliger til 12 måneder, vi har som sagt et stærkere fokus på afviste asylansøgere, altså at få dem ud af Danmark, og vi har ambitiøse mål for sagsbehandlingstiden. Det er rigtigt, som hr. Simon Emil Ammitzbøll startede med at sige, at selv om man kan få indtryk af det modsatte, når man både hører på fru Inger Støjberg og på hr. Martin Henriksen, er der ikke ændret et komma med den her aftale, hvad angår mulighederne for at få asyl. Der er ikke tale om, at der bliver givet de facto arbejds- og opholdstilladelser, der er heller ikke tale om, at man kan sige, at der er en sammenhæng mellem det her og så den stigning, der har været på asylområdet. Fru Inger Støjberg danser let rundt om det faktum, at eksempelvis stigningen i antallet af asylansøgere fra Somalia jo hænger sammen med, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har truffet en afgørelse om, at vi ikke kan sende tilbage til Somalia. Jeg synes jo, det er interessant, at man skal høre den slags ting fra Folketingets talerstol, for hvad havde det betydet? Ville en Venstreledet regering sige nej til at følge afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol? Det synes jeg da er utrolig interessant. Jeg synes, man skal være lidt mere præcis i sine angreb heroppefra.

Jeg er sådan set enig med en af spørgerne fra før – jeg tror, det var fru Johanne Schmidt-Nielsen – der sagde, at en tolkning af fru Inger Støjbergs indlæg kunne være, at jo ringere forhold, man gav asylansøgerne i Danmark, jo flere ville også rejse hjem. Men hvordan hænger det så sammen med, at antallet i udrejseposition rent faktisk steg under den tidligere regering? Jeg kan ikke få det til at hænge sammen.

Kl. 11:43

Et andet punkt, som fru Inger Støjberg lægger meget vægt på, er, at der er sket en stigning i antallet af asylansøgere de senere år, og det hænger sammen med krig og ufred i verden omkring os. Men det, fru Inger Støjberg glemmer at fortælle, er, at i den sidste del af den periode, hvor man havde regeringsansvaret, fra 2007 til 2010, var stigningen mere end hundrede procent i antallet af asylansøgere. Jeg kan ikke få det til at hænge sammen – igen. Det passer ikke med de angreb og de onder, som man mener den her aftale er årsag til.

Den her aftale er en velafbalanceret aftale, som tager fat på nogle af de problemer, som er skabt igennem flere år i vores asylsystem. Det er en aftale, som ikke ændrer et komma ved asylreglerne. Det er en aftale, som sikrer et betydelig mere effektivt asylsystem, som sik-

rer, at flere vil kunne komme hjem, og vi er allerede i gang, når det handler om udsendelse, med at sikre et mere effektivt udsendelsessystem, hurtigere sagsbehandlingstid, særlige støtteordninger, apropos det, man har set i Norge.

Jeg kan sige, at der allerede nu inden for mere eller mindre en måneds tid, hvor den her ordning har kørt, er der over 60 personer, som har ansøgt om muligheden for at benytte sig af ordningen. Særligt fokus er der på Afghanistan, udsendelse af udlændingeattaché til Kabul, som handler om at afklare og identificere personer, udrejsecentre, særlig dialog med de pågældende hjemlande. Alt er sat i værk, for jeg håber ikke, at der kan være nogen som helst uenighed om, at vi selvfølgelig skal have effektiviteten i vores asylsystem til at være bedre, fordi der de senere år har ophobet sig problemer.

Så er der spurgt til de kriminelle, og der har hr. Simon Emil Ammitzbøll fuldstændig ret i, at vilkårene er dem, at begår man kriminalitet, er man ikke en del af den her ordning. Hvad gøres der dernæst så i øvrigt for at få personer ud? Det har vi diskuteret noget i den senere tid, og der er sat et helt klaviatur af initiativer i værk, eksempelvis i forhold til et tæt samarbejde mellem Københavns Politik og Københavns Byret, således at vi får en såkaldt fast track i sagsbehandlingen, og folk kommer hurtigere hjem. Masser af initiativer er der sat i værk.

Men jeg vil sige til sidst her, at jeg sådan set er meget tilfreds med, at både Venstre og Dansk Folkeparti trods alt på trods af al kritikken synes, at der er positive tiltag i lovforslaget, og hvad der i øvrigt sker på området. Men som sagt er jeg meget tilfreds med, at den her aftale er med til at bringe dansk udlændingepolitik tilbage på midten af dansk politik igen, og jeg er meget tilfreds med, at der som sagt er bred opbakning til initiativerne i aftalen og dermed også lovforslaget.

Kl. 11:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 11:46

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg vil bare sige, at når det er partier som Enhedslisten, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance, som er bannerførere for den udlændingepolitik, der bliver ført, så kan det jo næsten umuligt være på midten af dansk politik.

Der er mange ting, man kunne spørge ind til. Jeg er ikke sikker på, at det får ministeren til at ændre kurs, men jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til, hvorfor vi ikke må få at vide, hvor meget regeringens udlændingepolitik rent faktisk koster. Det kunne jo være interessant at få at vide. Altså, de her lempelser af asylpolitikken vil jo med stor sandsynlighed desværre blive gennemført af et flertal i Folketinget. Det er så, hvad det er. Men det kunne jo være interessant, hvis vi også løbende kunne lave beregninger af, hvad det rent faktisk koster det danske samfund at føre den udlændingepolitik, som regeringen har valgt at føre. Så hvorfor må vi ikke få det at vide?

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 11:47

Justitsministeren (Morten Bødskov):

For så vidt angår det lovforslag, som jeg har ansvaret for, og som behandles her i dag, så står det bagest i lovforslaget, hvad de estimerede omkostninger ved lovforslaget er. Hvis man ellers vil vide, hvordan økonomien er på integrationsområdet, og hvilke udfordringer der er, må man henvende sig til den minister, der har ressortansvaret for området.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Jeg er helt med på, at de økonomiske konsekvenser af det her lovforslag står i bemærkningerne til lovforslaget. Men det, jeg sådan set spørger ind til, er, hvad den udlændingepolitik, som regeringen fører, generelt koster. Det har jeg stillet masser af spørgsmål om til forskellige ministre, og der er ingen af dem, der kan svare på det. Det kan jeg forstå at ministeren heller ikke kan. Svaret er, at jeg skal henvende mig til en af de ministre, der har fået svaret, og som så ikke ønsker at svare på det.

Derfor er spørgsmålet bare, om ikke justitsministeren synes, det er rimeligt, at befolkningen får at vide, hvad prisen er for den udlændingepolitik, som regeringen fører på asylområdet, på familiesammenføringsområdet osv. Det skulle også inkludere de langsigtede konsekvenser. Det er der jo før lavet beregninger af, og regeringen har så sagt, at den ikke vil fortsætte med de beregninger, og så spørger jeg bare, om det ikke var en ide, at regeringen genoptager de beregninger, så vi alle sammen kunne blive lidt klogere. Det kunne måske være meget godt.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det kunne nemlig være rigtig godt. De udfordringer, der er for Danmark og andre lande på udlændinge- og integrationsområdet, er kendte. Vi ved, hvilke værktøjer der skal til, vi ved, hvordan vi griber en effektiv integrationspolitik an. Der har min kollega social- og integrationsministeren lanceret et meget stort anlagt arbejde med det. Der er lavet et integrationsbarometer, som alle kan gå ind at kigge på, så man kommune for kommune kan se, hvordan det går med integrationen. Det er nye, gode skridt fremad. Udfordringerne er kendte, det mener jeg sådan set ikke vi behøver flere langsigtede beregninger af. I øvrigt må man tage en snak med social- og integrationsministeren om, hvordan det går på integrationsområdet. Der er sat nye, stærke initiativer i gang, som jeg er overbevist om vil rykke integrationen i en klart bedre retning.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

Det er jo noget sniksnak. Det er desværre det, der har været kendetegnende længe: at det aldrig nogen sinde er en bestemt ministers ansvar, fordi det altid er en anden ministers ansvar. Hvis man spørger justitsministeren, er det integrationsministerens ansvar. Hvis man spørger integrationsministeren, ja, så er det nogle gange beskæftigelsesministerens ansvar og andre gange justitsministerens ansvar. Men fælles for alt er, at man aldrig nogen sinde får et svar.

Jeg må da indrømme, at jeg da fuldstændig deler hr. Martin Henriksens frustration over, at vi har en regering, der end ikke vil regne på, hvad det her kommer til at koste for samfundet. Det er jo det hele samlet, vi beder om at få beregninger på: Hvad koster det, når man fjerner kontanthjælpsloftet og starthjælpen i øgede omkostninger, fordi folk ikke kommer ud på arbejdsmarkedet længere? Hvad koster det, når man på den her måde lempet de vilkår, asylansøgere har i

Kl. 11:48

Danmark? Hvad koster alle de her ting samlet set, fordi tilstrømningen bliver større? Det er da en mærkelig form for politik, at man ikke engang vil regne på det, at man ikke engang vil forsøge at give et tal, men altid bare henviser til en anden.

Kl. 11:48

Så det, man må forstå, er, at justitsministeren gennemfører alle ændringerne, alle lempelserne, men der er ingen, der vil regne på, hvad det koster, og da i hvert fald slet ikke justitsministeren, fordi det ikke er justitsministerens ansvar.

Kl. 11:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 11:51

Justitsministeren (Morten Bødskov):

De afledte udgifter, der er af det forslag, vi behandler her i dag, fremgår af det lovforslag, som vi behandler her i dag.

Jeg tror nu nok, at de fleste kan forstå, at det måske lige er en kende opskruet at bede undertegnede her om at drage større arbejdsmarkedspolitiske konsekvenser af bredere politiske tiltag. Men det er klart, at vi skal have fokus på integrationen. Vi skal have fokus på at sikre et effektivt asylsystem, og på alle områder har regeringen taget initiativer.

På andre områder kunne man ønske sig, at klarheden også i fru Inger Støjbergs udtalelser var bedre. Jeg må forstå det, som fru Inger Støjberg sagde heroppe, sådan, at under den tidligere regering gennemførte man, som det blev sagt, en stribe forbedringer på asylområdet – en stribe forbedringer på asylområdet! Dengang gav det åbenbart ikke nogen problemer. Nu justerer vi lidt her, men binder det op på, at folk samarbejder om deres egen hjemsendelse, og så må man forstå, at jorden nærmest går under. Det, fru Inger Støjberg glemmer at fortælle, er, at fra 2007 til 2010 steg antallet af asylansøgere i Danmark med mere end 100 pct. – med mere end 100 pct.! Så der er mange ting, der hører med til det samlede billede, som bør siges, hvis vi skal have en ordentlig debat om det her område.

Kl. 11:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Inger Støjberg.

Kl. 11:52

Inger Støjberg (V):

Man kan i hvert fald ikke ligefrem beskyldte justitsministeren for at være med til at føre en ordentlig debat, i og med at justitsministeren aldrig nogen sinde vil svare, men altid bare stiller modspørgsmål.

Det, der bliver spurgt til, er økonomien. Jeg er godt klar over, at for det lovforslag, der ligger her, er den øgede omkostning ca. 220 mio. kr. – det står der; det er jeg godt klar over – isoleret set, men der er alle mulige andre omkostninger, der følger med. Der er jo alle mulige andre konsekvenser, der følger med, når det er sådan, at man siger til asylansøgere, at de bare kan prøve at skaffe job ude i det lokalsamfund, de er i. Hvad betyder det for samfundet? Hvad er det for nogen job? Hvordan skal det her komme til at fungere? Hvad kommer det til at koste? Isoleret set 220 mio. kr., ja, men det griber jo ind i mange andre ting.

Sådan er det jo med lempelser på udlændingeområdet. Isoleret set betyder det et eller andet, men når man lægger det i forlængelse af hinanden, og det er jo det, der sker med regeringens udlændingepolitik, får man en meget stor lempelse til sidst. Det er sådan set det, vi gerne vil have beregnet omkostningerne på. Det er vel både ret og rimeligt for det danske samfund. Det gjorde vi nemlig i den borgerlige regerings tid.

Så kan vi godt diskutere tallene for, hvor mange der kommer her til og sådan noget, men justitsministeren kan jo altså ikke løbe fra, at den øgede tilstrømning af somaliere ikke kan begrundes i, at der er

øget krig og ufred i Somalia, for der er mere fred nu, end der var før, men der kommer flere somaliere til. Så den argumentationsrække holder ikke, vil jeg sige til justitsministeren.

Kl. 11:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 11:54

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Den holder ganske udmærket. Det, det tidligere store regeringsbærende parti, løber uden om, er et meget berettiget spørgsmål om, hvordan man har tænkt sig at forholde sig til en dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Vil man undsige den, frasige sig den? Det er jo det, der er årsagen til, at vi ikke kan sende tilbage til Somalia, og det er det, der er pointen. I øvrigt i forhold til Somalia, som jeg sagde i spørgetimen i onsdags, har Udlændingestyrelsen rent faktisk nu ændret afgørelser, og der sker forhåbentlig en ændring der.

Når det handler om tal, synes jeg, det hører med til billedet, at der under den tidligere regering fra 2007 til 2010 er sket en mere end 100 pct. stigning i antallet af asylansøgere. Det hører med til billedet. Med hensyn til familiesammenføringer, hvor fru Inger Støjberg også nævnte det, den nuværende regering har gjort, er det rigtigt nok, at vi har fjernet pointsystemet, som var forhadet langt ind i borgerlige rækker. Det, vi derudover har sagt, er jo, at på ægtefællesammenføringsområdet, fører vi groft sagt reglerne tilbage til det, de var i 2010. Det er det, vi taler om. Derfor synes jeg jo, at når man ligesom skal have perspektiverne ind i debatten, skal man først sige, hvordan virkeligheden var i ens egen regeringsperiode; det glemmer man behændigt at sige. Man laver nogle sammenstillinger, som af den årsag på ingen måde kan siges, og man tegner et billede af det her som noget, der ligger helt ved siden af skiven.

Det her er en velfalbalanceret aftale, som tager fat på at løse nogle af de problemer, som i særlig grad også startede med at udvikle sig under den tidligere regering, eksempelvis at for få afviste, som ikke har opholdsgrundlag i Danmark, rejser hjem. Det tager vi fat på, og det er en vigtig opgave, som jeg trods alt håber kan vinde bred opbakning i Folketinget.

Kl. 11:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren. Han og fru Støjberg var i hvert fald enige om én ting, nemlig at overskride taletiden.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændige- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af konkursloven, retsplejeloven og retsafgiftsloven. (Konkurskarantæne).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 30.01.2013).

Kl. 11:56

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver først ordet til Venstres ordfører, fru Jane Heitmann.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Jane Heitmann (V):

Jeg holder denne tale på vegne af hr. Preben Bang Henriksen, som ikke kunne være her i dag.

I den betænkning, som ligger til grund for det lovforslag, som Folketinget behandler i dag, anføres det, at 17 personer hver især har været i ledelsen for mellem 30 og 49 selskaber, der senere er gået konkurs. Det er en uacceptabel aktivitet i et samfund, som bygger på fri samhandel. Der er nemlig ikke tale om folk, som bare ved et uheld har disponeret forkert. Der er heller ikke tale om personer med en enkelt fejlslagen idé, en swap eller et valutalån, der er gået galt.

Der er tale om folk, der spekulerer i at snyde andre gennem konkursrytteri. Ofrene er måske unge mennesker, der skal have bygget et hus, eller nystartede erhvervsdrivende, der entrerer med den senere fallent uden at sikre sig økonomisk via pant, tilbageholdelse eller anden sikkerhedsstillelse. Det er sjældent de professionelle, herunder bankerne, der bliver snydt.

For Venstre er det vigtigt at præcisere, at det er den groft uforvarselige forretningsførelse, der rammes. Denne norm er søgt defineret i bemærkningerne. Det er for Venstre vigtigt, at iværksætteren med den uheldige idé ikke rammes, heller ikke hvis det er anden gang, han går fallit.

Venstre ønsker i det videst mulige omfang en sikker og pålidelig samhandel. Derfor støtter Venstre forslaget i håb om, at det vil kunne dæmpe antallet af professionelle konkursryttere.

Konkurskarantæne kunne idømmes af skifteretten på baggrund af en kurators indstilling. Sager herom kører ikke i strafferetligt regi, men efter de civilretlige regler. Venstre har derfor med glæde noteret, at den pågældende kan få beskikket en advokat og i øvrigt har mulighed for at kære kendelsen.

Interessen i pressen har primært koncentreret sig om, hvorvidt konkurskarantæneregisteret bør være offentligt tilgængeligt eller kun tilgængeligt for skifteretten, SKAT og politiet. Venstre ser sådan på det, at den, der driver virksomhed i selskabsform, i forvejen må acceptere, at en række oplysninger er offentlige. Det drejer sig eksempelvis om stifteren, direktøren, bestyrelsen, revisoren for slet ikke at tale om årsrapporten.

Offentlighed er prisen for at drive virksomhed i selskabsform med begrænset hæftelse. I lyset heraf kan det virke ulogisk, at den, der udviser en så groft uforvarselig forretningsførelse, ikke skulle offentliggøres. Der må erindres om, at der er tale om erhvervsmæssigt farlige personer, som den øvrige del af erhvervslivet bør advares imod. Konsekvenserne af dom og offentliggørelse burde være overstået efter 3 år, om end tilhængerne af et lukket register kan have ret i, at navnet som oftest bliver hængende på internettet i en årrække. Det er og bliver uheldigt, at man på den måde kan blive stemplet for livstid.

Venstre vil under udvalgsarbejdet søge det nøje belyst, i hvor høj grad det foreslåede lukkede register i praksis tjener det formål, der er

tilsigtet, herunder i fornødent omfang i realiteten afholder den pågældende fra aktiv deltagelse i erhvervslivet.

Venstre kan således støtte forslaget generelt, men ønsker under udvalgsarbejdet en nærmere udredning vedrørende konsekvenserne af henholdsvis et åbent og et lukket register.

Kl. 12:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Jeg giver straks ordet til Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Hækkerup.

Kl. 12:00

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Jeg er i præcis den samme situation som Venstres ordfører, nemlig at vores normale ordfører i de her spørgsmål, fru Mette Reissmann, ikke har mulighed for at være her i dag. Det ville hun ellers rigtig gerne have været. Derfor skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Med det her lovforslag skærper vi indsatsen over for økonomisk kriminalitet i Danmark. For midt i kampen mod bander, narkotika og vold må vi ikke glemme, hvad der også kan foregå på direktionsgangene i erhvervslivet, f.eks. har der været historier om, at visse erhvervsledere har kunnet finde på at bortskaffe vigtige dokumenter i forbindelse med en virksomhedskonkurs. Med denne form for kreativ bogføring har de pågældende personer kunnet begrænse eller måske helt undgå konsekvenserne af deres egne uansvarlige virksomhedsdispositioner. Og det er selvfølgelig helt uacceptabelt.

Med forslaget lægger vi op til at sætte en stopper for denne og anden skadelig adfærd i dansk erhvervsliv. Mere konkret vil vi bekæmpe konkursryttere, der spekulerer i at bruge virksomheders konkurser til at tjene penge til sig selv. Ofte med den konsekvens, at forbrugere og kreditorer ender med at stå tilbage med økonomiske tab.

Socialdemokraterne mener, at der igennem alt for mange år har været for få konsekvenser for hensynsløse direktører og andre erhvervsledere, der svindler med deres virksomheder. Det skal der strammes op på, og med regeringens lovforslag tager vi endnu et skridt i den retning.

Vi vil indføre en konkurskarantæne, som kan pålægges personer, der har været medlem af ledelsen i en virksomhed, der er gået konkurs. Det vil sige, at en leder, der har udvist yderst uansvarlig forretningsførelse og efterfølgende er gået konkurs med sin virksomhed, fremover kan få forbud mod at drive ny erhvervsaktivitet i en årække. Det gælder så også personer, som reelt har været medlem af ledelsen i en virksomhed uden at være registreret som leder. Forslaget sigter dermed også mod at bekæmpe de såkaldte stråmandsvirksomheder.

Økonomisk kriminalitet er et stigende problem, som har alvorlige samfundsmæssige konsekvenser. Jeg er derfor glad for, at vi i dag får sendt et skarpt signal om, at vi ikke vil lukke øjnene for kriminell adfærd – heller ikke i erhvervslivet.

På den baggrund skal jeg selvfølgelig på Socialdemokraternes vegne anbefale forslaget til vedtagelse.

Kl. 12:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Vi går til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 12:02

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Som det er blevet nævnt af de to foregående ordførere, er det her et lovforslag, som skal bekæmpe konkursmisbrug, hvor man vil pådømme såkaldte konkursryttere en konkurskarantæne, og det synes

jeg da er ganske fornuftigt. Det er jo tydeligt, at der er et behov. Det kan man se, når man har fulgt med i de mange sager, der har været i medierne, men også ved, at man ved, at 40 af de mest kendte konkursryttere har kostet det offentlige et direkte tab på 700 mio. kr. i perioden 2008-2010. Det viser jo tydeligt, at der er et behov for at få grebet ind over for det her, og der synes vi, at det kan være et udmærket initiativ, at man vil give en karantæne til de personer, som har udvist en groft uforsvarlig forretningsførelse.

Jeg synes egentlig også, at det er en fin afbalancering i forslaget, at det ikke er det, at man går konkurs flere gange, der alene gør, at man bliver pålagt en konkurskarantæne. For der kan jo være nogle iværksættere derude, der af den ene eller den anden grund går konkurs, enten på grund af konjunkturerne skifter eller andre ting, og der skal man selvfølgelig have plads til, at de folk, som ikke har gjort det groft uforsvarligt, skal have lov til at kunne gå konkurs, men så stadig væk kunne starte et nyt selskab. Men det skal gælde for de personer, bl.a. inden for byggebranchen og andre brancher, hvor vi kan se, at det simpelt hen er groft uforsvarligt, altså hvor de direkte med vilje prøver på at snyde folk og laver bilagssvind og andre ting.

Noget af det i forslaget, som jeg så er lidt kritisk over for, er det her med, at registeret over de folk, der har fået konkurskarantæne, skal være hemmeligt for befolkningen. Der så vi meget gerne at det skulle være offentligt, for jeg synes, det er meget væsentligt, også efter at man har udstået sin karantæne. Argumentet er jo, at man siger, at så hænger det på internettet og andre steder. Det er rigtigt nok, men det kan jo godt være væsentligt, f.eks. i forhold til en kreditvurdering, at det er åbent for offentligheden, altså at her er der en mand, som har haft en meget lemfældig omgang med økonomien, og at man så kan tage det med i spørgsmålet.

Jeg vil da også sige, at det skal ses i forhold til f.eks. voldsforbrydere eller voldtægtsforbrydere. Deres navne er selvfølgelig hemmelige, indtil de er blevet dømt, men så er det altså også åbent for offentligheden. Deres navne nævnes i flæng i artikler og andre steder, og de florere også på internettet i rigtig mange år efterfølgende. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man hellere vil gøre det til en særlig beskyttelse over for folk, der er konkursryttere, i forhold til folk, der er voldtægtsforbrydere eller voldsforbrydere, for dér er navnene altså også ude i det åbne i mange år fremadrettet. Så derfor synes vi bestemt, at det er en god idé, at den her liste er offentlig, så man senere hen eller i samme periode har mulighed for at kunne se, hvem det er, så man kan tage nogle forholdsregler ud fra det.

Så er der en ting, som vi kan sige er et minus ved forslaget – men alle lovforslag kan jo ikke løse alle problemer – og det er i forhold til de her stråmandsvirksomheder, hvor man ikke helt får løst problemet. For de her folk kan jo stadig væk få en stråmand til det, eller de kan bruge det, der bliver kaldt konefinten, hvor man får sin kone til at starte et selskab, og hvor man så i det skjulte alligevel driver selskabet. Der kan jeg ikke se at det her lovforslag løser det problem, men det er da trods alt positivt, at det går et godt stykke af vejen.

Så vi synes, det er et rigtig positivt forslag, der trods alt har nogle gode initiativer. Men jeg kan også allerede nu sige, at vi fra Dansk Folkepartis side vil stille et ændringsforslag om, at de lister, der er over folk, der har fået en konkurskarantæne, skal være offentlige, og at de ikke skal være hemmelige.

Lad det være ordene.

Kl. 12:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Skipper.

Kl. 12:06

Pernille Skipper (EL):

Tak for det, og tak for ordførertalen. Jeg kunne godt tænke mig at spørge om noget. For Dansk Folkepartis ordfører tager jo fat i noget,

som jeg tror bekymrer os alle sammen, nemlig det her med stråmænd. Det her lovforslag fjerner jo formentlig ikke alle stråmænd, og jeg tror også, vi kan blive enige om, at det heller ikke fjerner alle dem, der forsøger at snyde gennem konkurssystemet, men vi gør en vigtig indsats. Der er i det her lovforslag også taget højde for, at man skal kunne ramme de stråmænd, som simpelt hen hjælper konkursrytterne videre, selv om de får en karantæne; de vil kunne blive straffet, også efter straffeloven. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge om det, for ordføreren siger, at der løser vi det ikke godt nok. Det er jeg meget interesseret i at vi kan komme til. Så har ordføreren nogle konkrete forslag til, hvad vi mere skal gøre for at ramme stråmændene?

Kl. 12:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:07

Dennis Flydtkjær (DF):

Nej, jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke har løsningen på alt, og at jeg ikke har det store columbusæg lige i forhold til dette spørgsmål. Jeg støtter sådan set også lovforslaget, netop fordi det går noget af vejen. Jeg tror, vi i hele Folketinget er enige om, at de her stråmænd er vi selvfølgelig også nødt til at komme efter. Jeg er godt klar over, at det med hensyn til dem, som over en bred kam hjælper folk ud af det, når de har de virksomheder – jeg ved ikke, om man kan bruge udtrykket systematiske stråmænd – er fint, at man kommer efter dem. Men man løser desværre ikke problemet helt, og jeg har ikke selv det columbusæg, som man kan sige lige nøjagtig er det, der løser det. For så tror jeg også, at ministeriets folk havde regnet det ud. Men det er et problem, som stadig væk er derude.

Men det er jo klart, at stråmændene er der heller ikke så mange af, så det største problem med de her folk, som er konkursryttere, rammer man selvfølgelig med det her lovforslag.

Kl. 12:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi siger tak til Dansk Folkepartis ordfører, og så går vi til Det Radikale Venstres ordfører, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 12:07

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Jeg vil holde en tale på vegne af vores retsordfører, hr. Jeppe Mikkelsen, som beklageligvis ikke kan være her i dag; men jeg vil som sagt læse hans tale op.

Vi Radikale kan bakke op om dette tiltag til at begrænse konkursrytteri, som jo bygger på Konkursrådets betænkning om konkurskarantæne. Konkurskarantæne kan hjælpe til at begrænse antallet af svindlere, der via selskab på selskab udnytter uskyldige forbrugere og virksomheder samt udgør en stor udgift for det offentlige.

En virksomhed kan gå konkurs, uden at der er noget fordækt i det, naturligvis, det er jo ikke en forbrydelse i sig selv. Men en person kan nu få karantæne mod at drive forretning, hvis vedkommende gør det på en groft uansvarlig måde – det, der på godt dansk kaldes svindel. Denne karantæne gælder i en afgrænset periode, og den vil ikke blive offentliggjort. Det sidste hænger bl.a. sammen med, at det kan være svært at styre, hvor længe informationerne flourer på nettet. Der kan således være en risiko for, at de vil være online, mange år efter at selve karantæneperioden var ophørt.

Forslaget vil få nogle merudgifter for det offentlige i første omgang, men det forventes, at der på sigt vil være økonomiske fordele for både borgere, erhvervsliv og det offentlige.

Sidst, men ikke mindst, kommer lovforslaget under lovrevision. Vi tager det således op om 5 år, hvor vi vurderer, om det fungerer

efter hensigten. Så samlet set er det et godt lovforslag, og der er derfor radikal opbakning.

Kl. 12:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Og så giver jeg ordet til Enhedslistens ordfører, fru Pernille Skipper.

Kl. 12:09

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg kan starte med på vegne af den socialdemokratiske ordfører, der var heroppe tidligere, at sige, at den socialdemokratiske ordfører gerne på vegne af SF's ordfører ville have sagt, at SF selvfølgelig også støtter forslaget.

Det her forslag er en udmøntning bl.a. af en finanslovsaftale, Enhedslisten har indgået med regeringen. Det er vigtigt for Enhedslisten, at vi endelig får indført en reel konkurskarantæne. Det handler jo om mennesker, som populært sagt bliver kaldt konkursryttere, altså virksomhedsledere, som efter en konkurs starter nye selskaber op, lader dem gå konkurs og igen starter et nyt selskab, og nogle af dem gør det med en sådan hast, at det næsten svarer til, ja, samme tempo, som vi andre skifter underbukser i.

Det efterlader almindelige mennesker med en regning, det efterlader en regning til almindelige lønmodtagere, der har arbejdet i virksomhederne, det efterlader regninger til kreditorerne, og det efterlader regninger til det offentlige, og med vedtagelsen af det her lovforslag kommer vi et rigtig langt skridt videre med hensyn til at undgå det i fremtiden. Det betyder, at man kan blive udelukket fra at drive virksomhed i langt større omfang end i dag, altså at man får en karantæne og ikke må oprette nye virksomheder. Og der er betingelsen selvfølgelig, at man ikke er gået konkurs, fordi man har været uheldig, men at man er gået konkurs, fordi man har handlet groft uansvarligt.

Det, der har været diskuteret meget, er, om det her register, som skal oprettes over dem, der i karantæne, skal være offentligt eller ej.

I Enhedslisten synes vi på den ene side ikke, og det er det, vi hæfter os ved, at fordi man har overtrådt loven, skal man stilles til skue i offentligheden i al evighed. Vi lader heller ikke straffeattester være offentligt tilgængelige, for vi mener, at når man er færdig med at udstå sin straf, altså i det her tilfælde f.eks. er færdig med at være i karantæne, skal det ikke kunne forfølge en resten af livet. Man skal have lov til at få en chance til, også selv om man har begået økonomisk kriminalitet.

På den anden side skal vi selvfølgelig sikre os, at der er så få mennesker, der kommer i klemme, som overhovedet muligt, og derfor ville det set fra vores side have været positivt, hvis man havde gjort det muligt for almindelige lønmodtagere at tjekke, om en potentiel arbejdsgiver var registreret som konkursrytter og havde fået karantæne.

Heldigvis er det sådan, at vi rent teknisk gør det sådan, at man slet ikke kan blive momsregistreret; man kan hverken blive registreret i Erhvervsstyrelsen eller hos SKAT, hvis man har karantæne, og derfor kan man slet ikke oprette en virksomhed. Samtidig har vi været bekymrede for, om det var tilstrækkeligt, og derfor er vi glade for, at der kommer en lovovervågning af forslaget, som også vil have særlig fokus på, om der er behov for en øget offentlighed.

Sluttelig er der diskussionen om stråmænd, som også tidligere ordførere har været inde på. Stråmandskonstruktioner handler om, at hvis jeg har fået en karantæne og ikke kan oprette en virksomhed, får jeg min gode ven eller min mand eller en anden til at oprette den for mig, og så driver jeg virksomheden. I lovforslaget er der også taget hensyn til det, og hvis man agerer som stråmand, ja, så kan man selv have handlet groft uansvarligt og vil som udgangspunkt have handlet groft uansvarligt og kan selv komme i karantæne.

Man kan også rammes af straffelovens § 131, stk. 2, som gør det strafbart at agere som stråmand. I Enhedslisten noterer vi os med glæde, at regeringen også forventer at hæve strafferammen for den overtrædelse, sådan at man altså kan se frem til at få en straf, hvis man hjælper andre med at være konkursryttere, og hvis man hjælper andre med at tømme statskassen og lønmodtagernes lommer.

Derudover har Enhedslisten jo også indgået en række andre aftaler med regeringen om at bekæmpe økonomisk kriminalitet, og det ser vi her i Folketingssalen med glæde frem til skal implementeres ved lovgivning. Det er rigtig vigtigt, at de mennesker, som rammer den offentlige kasse – samfundskassen, som man kan kalde den – som rammer almindelige lønmodtagere, snyder og bedrager, ikke går fri for straf, fordi de har råd til en dyr forsvarsadvokat og et rigtig flot jakkesæt. Tværtimod er økonomisk kriminalitet netop beregnende, kalkuleret, og derfor er det vigtigt, at man har et ordentligt straffesystem, som kan virke præventivt, samtidig med at vi hele tiden forsøger at følge med og lukke hullerne, sådan at de mennesker, som gerne vil snyde, får det så svært som overhovedet muligt i processen.

Kl. 12:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 12:14

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg er jo nødt til at stille spørgsmål til Enhedslisten, for regeringspartierne har ikke kunnet stille med en reel ordfører. De er nødt til at stille med suppleanter. Det kan selvfølgelig være fair nok nogle gange, men når alle regeringspartierne vælger at stille med suppleanter, er det jo lidt svært at få en ordentlig debat i Folketingssalen – efter min mening i hvert fald. Jeg vil spørge Enhedslistens ordfører, om hun ikke er enig i, at det er lidt af et demokratisk problem, at man stiller med så mange stedfortrædere på samme tid.

Det reelle spørgsmål i forhold til lovforslaget handler om det med, om der skal være åbne eller lukkede lister. Jeg kan forstå, at Enhedslisten gerne vil have en lukket liste, fordi det er et problem, at man efter en 3-årig periode fortsat eventuelt kan finde informationerne på internettet, og det synes Enhedslisten er forkert. Men vil Enhedslisten ikke bekræfte, at det kan man sådan set i rigtig mange andre sager? Efter at en person har fået en dom, f.eks. i en voldssag eller en pædofilisag, bliver navnet offentliggjort på personen, og så fremgår det typisk mange gange af internetartikler, avisartikler og andre ting, som kan spores senere hen. Der er det, jeg ikke helt forstår Enhedslisten, for det er jo en generel præmis i samfundet i dag, at informationer ikke forsvinder fra internettet. Hvorfor er det lige, man vil beskytte de her konkursryttere, når alle andre ting egentlig er offentligt tilgængelige?

Kl. 12:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:16

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg har jo svært ved at udtale mig om, hvorfor regeringspartierne ordførere ikke kunne være her i dag. Det er selvfølgelig bedst, når man er til stede med en ordfører, der kan svare på spørgsmål.

Omvendt kan jeg se, at justitsministeren står dernede, så jeg er sikker på, at hr. Dennis Flydtkjær kan stille nogle spørgsmål til ham, og han kan sikkert svare på vegne af alle tre regeringspartier.

Når vi taler om offentlighed, er der, som jeg sagde, et retssikkerhedsmæssigt problem i, at man offentliggør et helt register. Der er jo stor forskel på, at hr. Dennis Flydtkjær googler et bestemt navn og forsøger at finde ud af, om en person måske har været omtalt i en artikel – man kan også have været omtalt i mange artikler, hvis man

er konkursrytter – og at hr. Dennis Flydtkjær har adgang til et helt register over alle dem, som har været idømt en konkurskarantæne. På samme måde tror jeg heller ikke, at hr. Dennis Flydtkjær synes, at det ville være uden retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, hvis vi offentliggjorde straffeattester på alle dem, som nogen sinde har fået en straffedom.

Kl. 12:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Dennis Flydtkjær.

Kl. 12:17

Dennis Flydtkjær (DF):

Til det første vil jeg sige, at det selvfølgelig er fint, at justitsministeren vil svare, men han taler på vegne af regeringen. Nu ved jeg, at den sædvanlige socialdemokratiske ordfører, fru Mette Reissmann, har skiftet holdning. Først har hun været ude at sige, at hun vil have en åben liste, og nu argumenterer hun for en lukket liste. Det kunne være meget rart, om man kunne spørge, hvad Socialdemokraterne mener om det, og hvorfor de har skiftet holdning. Ministeren taler jo på regeringens vegne, for alle regeringspartierne og ikke for et parti, så det er ikke helt godt nok. Jeg oplevede bl.a. også i går, at jeg fik at vide af den stedfortrædende ordfører for De Radikale, da den sædvanlige radikale ordfører ikke var der, at vi jo bare kunne sende en mail. Det er altså ikke helt værdigt for folkestyret, at vi bare får at vide, at vi kan sende en mail til de ordførere, der ikke er her. Jeg synes i hvert fald, at det er noget, som formanden eventuelt kunne tage med til et præsidiumøde for at finde ud af, om man ikke kan lave en eller anden ordning om det, for jeg synes, det er et problem.

I forhold til retsbeskyttelsen vil jeg sige, at Enhedslisten jo ikke har noget problem med, at man hænger selskaber ud, med hensyn til om de betaler skat eller ej, eller hvor meget de betaler i skat, og det er ikke engang nogen, som har begået noget kriminelt. Men når det kommer til konkursryttere, vil man gerne yde beskyttelse. Det er jo ikke sådan, at listen er offentlig for altid. Jeg går da ud fra, at man bliver pillet af den igen efter 3 år, når man har udstået sin straf. Så er det rigtigt, at der er nogle, der måske har kopieret den og har kigget på den, men sådan er det jo, præcis som jeg sagde, også med folk som har begået en voldsforbrydelse. Hvis deres navn først står i nogle artikler, figurerer de jo derude. Der forstår jeg ikke den inkonsekvens, der er i Enhedslistens linje, altså hvorfor man vil give lov til, at alle andre forbrydelser må offentligheden godt vide om fremadrettet, men lige netop konkursrytterne må vi ikke vide noget om.

Kl. 12:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Pernille Skipper (EL):

Jeg giver da hr. Dennis Flydtkjær fuldstændig ret i, at det bedste er, at man møder med sin egen ordfører, som kan svare på spørgsmål, og jeg er da sikker på, at de tilstedeværende fra regeringspartierne vil tage hr. Dennis Flydtkjærs opfordring til, at fru Mette Reissmann stiller op til andenbehandlingen, med tilbage til hende. Og så skal jeg i øvrigt ikke forsvare andre ordførers manglende tilstedeværelse mere end det.

I forhold til offentligheden er det som sagt vigtigt for Enhedslisten, at den lovovervågning, der kommer til at foregå, også har fokus på, om det er nødvendigt at have en offentlighed fremover. Vi er ikke fuldstændig afvisende over for, at der f.eks. kunne være en ordning, hvor det er muligt at lave et enkeltopslag for at finde ud af, om den person, man nu er ved at blive ansat hos, er i karantæne i registreret. Det er vi slet ikke afvisende over for, og det er også en del af lovovervågningen.

Når hr. Dennis Flydtkjær sammenligner det med multinationale selskaber, vil jeg sige, at det jo handler om, hvad det er, der har en effekt. Det handler om det faktum, at vi viser offentligheden, at store multinationale selskaber slæber deres overskud ud af Danmark, og at det danske samfund ikke får gavn af de skattekroner, og vi dermed får det påpeget og får dem til at betale skat i fremtiden. Her har vi at gøre med nogle enkeltpersoner, som er idømt en karantæne, og som for øvrigt i kraft den karantæne ikke kan oprette en virksomhed og dermed ikke kan bryde karantænen. Så jeg er ikke sikker på, at det har en effekt i forhold til undgå konkursryttere i fremtiden, og det er vel det, der er det vigtigste.

Kl. 12:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Den sidste ordfører er fru Benedikte Kiær, der taler for Det Konservative Folkeparti og vistnok også for Liberal Alliance.

Kl. 12:20

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Ja, så vil jeg begynde med at undskylde, efter den disput der lige har været, at den konservative ordfører ikke kunne nå at komme. Jeg vil derfor på hans vegne holde hans tale. Jeg skulle også hilse fra Liberal Alliance og sige, at de støtter dette forslag.

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget, men synes, det er for slapt. Vi er enige i intentionerne, men det kunne være meget bedre. Vi er helt enige i, at man ikke skal kunne fuske og snyde ved bare at oprette det ene firma efter det andet og så bare gå konkurs og efterlade andre myndigheder, private og offentlige med en lang næse.

Selvfølgeligt skal være muligt at gå konkurs og lære af det og så starte op igen, men dem, der misbruger konkurs til selv at skumme fløden, skal stoppes. Derfor havde vi gerne set, at regeringens forslag var markant strammere.

Der gives med regeringens forslag alt for mange chancer. Stod det til os Konservative skulle reglerne være sådan, at dem, der bevidst snyder eller prøver at snyde, og som enten groft uforsvarligt kører virksomheden i sæk eller gentagne gange lukker for så at åbne igen dagen efter, skal have det røde kort og en spærring i cvr-registeret, så det slet ikke er muligt at starte en virksomhed op, og så det ikke er muligt at sidde i ledelsen af selskaber; altså en markant og effektiv stopper for dem, der snyder og fuser.

Regeringens forslag er et skridt på vejen, men slet ikke nok. Forslaget skal nok få vores støtte, men vi vil under udvalgsbehandlingen forsøge at stramme forslaget op, så det kommer til at virke bedre.

Kl. 12:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører og til de øvrige ordførere og vikarierende ordførere. Nu giver jeg ordet til justitsministeren.

Kl. 12:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og en stor tak til alle partierne for den positive modtagelse, som forslaget har fået. Det her er jo, som jeg tror at også hr. Ole Hækkerup var inde på, ligesom tredje skridt i retning af en stærkere indsats over for økonomisk kriminalitet.

Først startede regeringen sammen med Enhedslisten med en styrkelse af en særlig afdeling, vi har hos politiet, som hedder SØK, som beskæftiger sig med økonomisk kriminalitet – det var i forbindelse med finansloven for 2012, hvor et tættere samarbejde mellem SØK og SKAT blev prioriteret – dernæst, som vi også har drøftet i Folketinget, en stærkere indsats over for økonomisk kriminalitet, en ny stor pakke, som også blev præsenteret for nylig, og nu her et spørgs-

mål om at sætte ind over for konkursryttere, som jo altså så er det tredje skridt.

Til det her, som fru Pernille Skipper jo rigtig nok sagde, hører også en række andre initiativer, som allerede er iværksat: Skærpet indsats over for insiderhandel, skærpet indsats over for kursmanipulation og en række andre ting. Men tak for en positiv modtagelse af det.

Der gælder i dag ingen regler om konkurskarantæne i Danmark, og derfor kan man se, hvis man ser i medierne og andet, også aktuelt, at der har været et behov for at få dæmmet op for det såkaldte konkursrytteri. Det skal ikke længere være muligt at udnytte selskabskonstruktioner med begrænset ansvar til skade for almindelige hårdtarbejdende danskere, der jo, som vi ved, når det går galt, og når konkursrytterne er på spil, påføres tab i forbindelse med et selskabs konkurs.

Derfor vil vi i regeringen nu indføre, som det også er fremgået, et helt nyt sæt af regler i konkursloven, som bl.a. indeholder følgende tiltag: At en person, som har deltaget i ledelsen af en virksomhed, der er gået konkurs, nu efter omstændighederne kan pålægges en konkurskarantæne, hvis personen har udøvet groft uforsvarlig forretningsførelse, at konkurskarantænen indebærer, at den gives til en person i op til 3 år, så den pågældende person altså får forbud mod at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, hvori den pågældende ikke hæfter personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser. Hvis konkurskarantænen overtrædes, vil personen efter omstændighederne kunne straffes med fængsel i indtil 6 måneder efter de bestemmelser, som er i straffelovens § 131.

Personen vil også, hvis betingelserne for pålæggelse af en ny konkurskarantæne er opfyldt, kunne få udvidet sin karantæne til at omfatte deltagelse i ledelsen af enhver form for erhvervsvirksomhed. Endelig vil en person, der overtræder en konkurskarantæne, kunne blive pålagt at hæfte for den del af virksomhedens forpligtelser, der ikke dækkes af konkursmassen. Pointen er den, at med indførelsen af de her nye regler tager vi endnu et stærkt skridt i retning af at få gjort op med det, vi har kunnet se, og som i særlig grad har udviklet sig de senere år, nemlig spørgsmålet om økonomisk kriminalitet. Det skal der sættes stærkere ind over for.

Så har der været diskussioner om iværksættere. Jeg tror, det både var Venstres ordfører og også Dansk Folkepartis ordfører, der var inde på det, og det er jo helt rigtigt, som også hr. Dennis Flydtkjær sagde, at det jo i denne sammenhæng er en væsentlig pointe, at der står, at hvis man skal i konkurskarantæne, skal man så at sige have opført sig groft uforsvarligt. Det er jo også en inddæmning i forhold til almindelig iværksætteri.

Så har der været diskussioner om stråmandsvirksomheder. Der bliver sat ind over for det her, og det er jeg også tilfreds med bliver anerkendt, men det er en udfordring, og det tror jeg også at vi skal sige. Men hvis man eksempelvis hjælper en, der er i konkurskarantæne, med at bryde karantænen, altså udøver stråmandsvirksomhed, og bliver taget i det, så kan man straffes for det også. Men det er klart, at stråmandsvirksomhed er en udfordring, som vi her i hvert fald tager et første skridt i retning af at blive bedre til at sætte ind over for.

Kl. 12:27

Så nævnte hr. Dennis Flydtkjær i den sammenhæng spørgsmålet om den såkaldte konefinte. Læser man den aftale i finansloven, som også det her forslag er behandlet i, altså aftalen med Enhedslisten om at bekæmpe økonomisk kriminalitet, så står der faktisk, at regeringen har nedsat et udvalg til at se på det her spørgsmål. Altså, hvordan man kan dæmme op for det, at en mand flytter aktiver fra sig selv, lige inden det går galt, til konen, hvor de så er skjult, og som ingen kan komme efter. Det undersøger vi nu. Det er ikke helt ukompliceret stof, men undersøgelserne er sat i gang for at se, om vi kan gøre mere her også.

Så er der endelig registeret, som har været genstand for en vis debat. Jeg kan sige det sådan: Der er både argumenter for og imod. De har jo også været fremført her i debatten. Argumenterne for er jo, at hvorfor skal de her typer, som har tifold af konkurser med i bagagen, ikke bare så at sige blotlægges for alle til skræk og advarsel? Det andet er: Hvad kan man reelt bruge de her oplysninger til? Hvis der står flyttemand Per Hansen i registeret, hvad kan folk så reelt bruge det til? Den debat har Konkursrådet haft en lang diskussion om, som man kan læse i betænkningen, og den er altså faldet ud til, at man ikke ønsker offentlighed omkring registeret.

Det er jo ikke at sidestille med, at der med det her lovforslag ikke bliver sat ind over for konkursryttere. Det gør der i allerhøjeste grad. Indsatsen bliver skærpet. Men diskussionen i Konkursrådet er altså faldet sådan ud, at man ikke ønsker offentlighed omkring det, og som man kan se i lovforslaget, så er også den del af lovforslaget jo dækket af den almindelige lovovervågning, og her vil der være mulighed for at se på spørgsmålet igen. Men indtil videre har regeringen altså valgt at følge Konkursrådets anbefalinger.

Kl. 12:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 12:29

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu var den socialdemokratiske ordfører her jo ikke, den oprindelige ordfører. Jeg kunne forstå, at jeg godt kan stille spørgsmål til ministeren om den del, og der kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad det er, der har gjort, at Socialdemokratiet har skiftet holdning. For fru Mette Reissmann var jo ude at sige, at listerne skulle være åbne, men da lovforslaget kom, er de lukkede. Det er rigtigt, at der er fordele og ulemper ved det, men hvad er det for nogle overvejelser, man har gjort sig i Socialdemokratiet, siden man har skiftet holdning til det?

Så vil jeg også høre, om ministeren ikke vil anerkende, at det kunne være rigtig gavnligt både for kunder derude, for folk, der skal finansiere de folk, der er på den her karantæneliste, og for folk, der eventuelt er leverandører til sådan en virksomhed, at de kan se, at den her liste er åben. For det omfatter folk, der har et anpartsselskab og et aktieselskab, men dem, der er konkursramte, kan jo godt starte et privatejet selskab eller et I/S. Så de kan godt drive virksomhed al ligevel, og der kunne det måske være meget nyttigt for de mennesker derude, som måske får bygget hus for en, der har et privat selskab, at de ved, at de her mennesker nok ikke lige er de mest tilregnelige mennesker, så de kan tage deres forholdsregler i forhold til det.

Kl. 12:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 12:30

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Når man står heroppe som justitsminister, udtaler man sig på vegne af regeringen, og dem, der ønsker synspunkter fra regeringspartierne, må høre dem fra regeringsordførerne.

I forhold til åbenheden er det, som jeg sagde før, nemlig at vi har valgt at følge rådets anbefalinger. Der er risici forbundet med åbenheden, som der nøje er redegjort for: Misbrug af oplysningerne er et eksempel. Hvad kan man reelt bruge oplysningerne, som ligger der, til? Vil der være en effektiv blokade? Det kan der bestemt stilles spørgsmål til. Vil det gavne almindelige forbrugere? Det er spørgsmål, som er vendt i Konkursrådet, og som der har været taget stilling til.

Vi følger det selvfølgelig, og det vil som den øvrige del af lovforslaget jo indgå i den almindelige lovovervågning, som finder sted, 5 år efter at lovforslaget er trådt i kraft.

Kl. 12:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Dennis Flydtkjær.

Kl. 12:31

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for svaret. Det er jo rigtigt nok, at ministrene svarer på regeringens vegne, men det gør det bare endnu mere beklageligt, at der ikke er en eneste ordfører fra regeringspartierne, der kan svare på spørgsmål. Det vil sige, at det reelt er fuldstændig umuligt for oppositionen at få en debat om det her forslag, og det synes jeg da er et demokratisk problem, som man eventuelt kunne give videre til formanden til at tage op i Præsidiet, altså at der ikke er en eneste reel ordfører. For ministeren kan ikke svare på vegne af regeringspartierne, oppositionen kan ikke stille spørgsmål til regeringspartierne, og så er det da ret beskedent, hvor meget debat vi kan få ud af det her.

Om ikke andet kan man spørge ministeren, om han ikke vil tage det med til sine partikolleger, for det er da ærgerligt, at ingen af de tre regeringspartier kan stille med en ordfører. Det synes jeg er et stort demokratisk problem.

Kl. 12:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 12:32

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Så er det jo godt, at det her lovforslag er garanteret tre behandlinger i Folketingssalen, og at Retsudvalget, håber jeg, på formandens foranledning vil arbejde videre med forslaget her, når vi er færdige i dag. Så er der masser af muligheder for, at man kan tage drøftelserne med de pågældende partier.

Kl. 12:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 12:32

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Jeg skal beklage, at jeg ikke har været her under hele debatten. Jeg havde et andet væsentligt ærinde, men jeg kunne forstå, at min udmærkede kollega, fru Benedikte Kiær, har gjort det rigtig godt, og så er vi jo repræsenteret.

Men jeg vil gerne stille spørgsmål til ministeren her, hvor ministeren går op og svarer og runder af, for der er noget, som jeg synes halter lidt i forslaget her, noget, der måske kunne gøres meget nemmere. For jeg har stået helt uforstående over for, hvordan det overhovedet kan lade sig gøre at starte en ny virksomhed op, uanset hvilken form for virksomhed det er, hvis man inde i cvr-registeret har en spærring. Altså, hvis man har konkurskarantæne og det fremgår af cvr-registeret, så kan det jo slet ikke lade sig gøre at starte en virksomhed op, endsige at sidde i repræsentantskabet for et selskab. Det vil jo simpelt hen ikke kunne lade sig gøre, så hvad er det, der er problemet?

Kl. 12:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 12:33

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lige nøjagtig det spørgsmål vil jeg foreslå at vi udreder i Retsudvalget under behandlingen af lovforslaget.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Men det er rigtig forstået, at man har tænkt sig at lave et parallelt register, således at dem, der sidder i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, sådan set ikke har mulighed for sådan med det samme at kunne konstatere, om en person har en spærring eller ej, og det gør jo, at cvr-registeret er noget handicappet i forhold til at hjælpe regeringen med, at det her lovforslag bliver til virkelighed derude, altså at vi får stoppet dem, der laver konkursrytteri.

Det, jeg kan forstå på det, ministeren siger, er, at det er strafbart, hvis man overtræder det. Jo, men var det ikke meget bedre – og det er så rent holdningsmæssigt, så kan vi finde ud af teknikken bagefter under udvalgsbehandlingen – at vi helt forhindrede, at man overhovedet kan starte en virksomhed op? Så behøvede vi ikke engang have en strafsanktion i loven.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Man kan jo altid diskutere, om der gøres nok. Det, jeg startede med at sige, var, at jeg faktisk er meget tilfreds med, at der er meget bred opbakning til forslaget. Og jeg kan også se på hr. Tom Behnkes tidligere udmeldinger om forslaget, at han trods alt anerkender, at det her er et vigtigt skridt i den rigtige retning. Det er et register over konkurskarantæner med forudgående sanktioner, før de havner i registeret, sanktioner i forhold til at bryde konkurskarantænen.

Man kan altid diskutere, om der gøres nok over for de her typer, som jeg tror at vi alle sammen er enige om er et problem. Man kan se det i medierne, man skal ikke bladre i mange aviser, før man kan se, at der er problemer med folk, der har ganske mange konkurer i bagagen, og som jo er til stor gene og skade for almindelige mennesker, der troede på de pågældende i en kort periode, inden de løb fra ansvaret. Derfor er jeg tilfreds med den brede opbakning, og de resterende spørgsmål er jeg helt sikker på, eller det ved jeg, at vi gerne står til rådighed for at besvare i Folketingets Retsudvalg.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Hvad man end kan mene om visse ordføreres fravær, er jeg nødt til her fra formandsstolen at henholde mig til, at partierne selv bestemmer, hvem de sender på talerstolen for at forsvare deres synspunkter.

Som justitsministeren bemærkede, vil jeg nu foreslå, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, hvor der også vil være mulighed for at udveksle synspunkter og stille spørgsmål. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 12:33 Det sidste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører.

Kl. 12:33 Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).
(Fremsættelse 30.01.2013).

Kl. 12:36

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Jeg begynder med at give ordet til fru Jane Heitmann, der er ordfører for Venstre.

Kl. 12:36

(Ordfører)

Jane Heitmann (V):

Med forslaget her etableres en frivillig brancheadministreret registreringsordning for tatovører med henblik på at oplyse om og beskytte forbrugerne mod risici i forbindelse med tatovering. Lovforslaget er fremsat i forlængelse af vedtagelse af V 18 fra 2009, så man må sige, at lovforslaget har været længe undervejs, og det har været drøftet af skiftende ordførere og sundhedsministre, og nu er det her så – klar til første behandling.

Allerede i 2009 i havde Folketingets partier, bredt, et ønske om at stramme op for tatovørbranchen, og det giver god mening, særlig i forhold til forbrugersikkerheden. I Danmark er det populært at blive tatoveret. Ca. 600.000 danskere har en eller flere tatoveringer, hvilket svarer til 13 pct. af den danske befolkning. Tatoveringer er altså populære, og ordningen, som foreslås, er sammenlignelig med RAB-ordningen, altså den frivillige registreringsordning, som vi kender fra bl.a. zoneterapeuter, psykoterapeuter og akupunktører.

Vil man være registreret tatovør, skal man i fremtiden gennemgå et kursus i basale hygiejnefærdigheder, teknik, anvendelse af tatoveringsfarver og forbrugerinformation. Særlig forbrugerbeskyttelsen og informationen er central – vi skal sikre os, at forbrugerne har mulighed for at vide, hvad de går ind til, når de vælger at blive tatoveret. Men også hygiejneproblematikken er væsentlig, idet man kan konstatere, at fire ud af ti tatoverede oplever en følgevirkning af tatoveringen.

Ca. 20 pct. af alle tatoverede går med overvejelser om at få fjernet en tatovering, og det er altså ikke umiddelbart så nemt som at få en. Derfor er det helt centralt, at den enkelte tatovør informerer om de risici, der er forbundet med en tatovering. Vi ved også, at nogle tatoveringsfarver kan være kræftfremkaldende, og vi har med glæde noteret os, at miljøministeren allerede har været på banen og forbudt 13 af slagsen. Men det er helt nødvendigt, at miljøministeren også fortsat har fokus på området.

Fra Venstres side ser vi frem til under udvalgsarbejdet at få klarhed over, hvornår miljøministeren forventer at tage initiativ til at udarbejde specifikke regler for regulering af tatoveringsfarver, at præsentere et færdigt regelsæt for tatoveringsfarver og at sende en revideret kemikalielov i høring. I forhold til de sundhedsmæssige aspekter ved tatovørblækket er det også nødvendigt at rette blikket mod de instrumenter, som tatovøren anvender, og sikre, at disse ligesom blækket er sterile for at undgå smitterisiko for f.eks. hepatitis.

Som tidligere nævnt har der været flere modeller i spil forud for lovforslaget her. På den baggrund finder Venstre det fornuftigt, at vi evaluerer ordningen om 3 år, også for at imødekomme de høringsvar, som påpeger, at ordningen ikke er vidtgående nok. Det giver branchen en reel mulighed for at implementere den nye registreringsordning og leve konstruktivt op til de vilkår, som ordningen er underlagt. Bundlinjen på forslaget her er altså, at branchen kommer til at tage ansvar, fordi ordningen bliver administreret af branchen

selv, både hvad angår klageorgan med et stort antal forbrugerrepræsentanter og uddannelse i hygiejne og teknik samt retningslinjer for, hvad god tatovørskik egentlig er.

Fra Venstres side ser vi frem til det kommende udvalgsarbejde, og vi ser også frem til at få overblik over, hvad miljøministerens planer er i forhold til regulering af tatovørfarver.

Kl. 12:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Liselott Blixt.

Kl. 12:40

Liselott Blixt (DF):

Tak. Det var jo i 2009, at Dansk Folkeparti havde en forespørgsel om tatovørerhvervet. Da stemte et enigt Folketing for forslag til vedtagelse nr. V 18, der havde nogle elementer, som det her forslag ikke har. Derfor vil jeg godt høre: Hvad er grunden til, at Venstre pludselig hopper med på vognen og siger ja til et forslag, som faktisk ikke er aftalt partierne imellem? Derved går man væk fra noget i forhold til V 18, og i forhold til hvad tidligere sundhedsminister Bertel Haarder sagde til »Kontant« den 31. maj 2011, nemlig at det skulle være ulovligt at tatovere uden en registrering, samt at branchen ikke var rede til at overtage registreringen selv, fordi over halvdelen var medlem af Hells Angels eller Bandidos – det sagde han så ikke; det sidste var min tilføjelse.

Kl. 12:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:41

Jane Heitmann (V):

Det er jo fuldstændig, som jeg sagde i min ordførertale, nemlig at forslaget her er en udløber af V 18 fra 2009, som i sin form var meget vidtgående. Det, man talte for, var at etablere en decideret autorisationsordning. Det var man – fuldstændig som jeg sagde i min ordførertale – sådan set enige om bredt Folketingets partier imellem. En autorisationsordning er jo en ordning, som vi typisk kender fra læger, sygeplejersker og tandlæger, altså uddannet sundhedspersonale med en meget, meget lang uddannelse bag sig.

Det, der er lagt op til her, er en mindre vidtgående ordning, som netop er administreret af branchen selv. Det, der er rigtig vigtigt for mig her, er, at branchen selv får mulighed for at tage ansvar, og så netop, at ordningen er sammenlignelig med det, som vi kender fra f.eks. zoneterapeuter, akupunktører og homøopater.

Kl. 12:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 12:42

Liselott Blixt (DF):

Tatovørbranchen, hvor over halvdelen er rockere, får lov til at administrere det selv. Man kan bare gå på nettet, og så kan man finde nogle artikler om tatovører, der lever på flugt, og tatovører, der får skåret fingre af, får smadret vinduer osv.

Jeg mener stadig væk, at vi havde en dialog med den tidligere sundhedsminister om det her emne, og vi havde faktisk mange møder i Sundhedsministeriet, hvor vi var enige om, at hvis der lå to forretninger ved siden af hinanden på et strøg, skulle der ikke være forskel på, om de var registreret eller ikkeregistreret. Der er i dag tatovører i branchen, som ikke vil i kompagniskab med rockere, for det er dem, der styrer det. Der kommer til at være penge under bordet. Er det det, Venstre vil? Man kommer til at sætte rockere til at admi-

nistrere en tatovørlov. Det gør de i dag, men uden man ved af det, og nu giver man dem så stemplet til at kunne blive ved.

Kl. 12:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:43

Jane Heitmann (V):

Jeg vil sige, at hvis der er tatovører, der får skåret fingrene af, eller tatovører, der er på flugt, er det jo ikke en sag for Folketinget, men først og fremmest en sag for politiet.

Jeg er så fuldstændig enig i, at der har været drøftet forskellige modeller. Der har været drøftet den her autorisationsordningsmodel, der har været drøftet modeller med en brancheregistreret ordning – fuldstændig som det, der ligger her i dag – og der har også været drøftet en ordning, hvor man som tatovør eller som branche skulle registrere sig hos Sundhedsstyrelsen. Der har været drøftet en lang række forskellige modeller, og det har der i tiden fra 2009, til vi ser dette lovforslag i dag. Jeg er sikker på, at de drøftelser har været frugtbare, og det, som vi står med her i dag, er en frivillig brancheregistreret ordning. Lad os give branchen chancen for at vise, at den selv kan. Og så ser jeg faktisk frem til den evaluering, som vi skal have om 3 år, og viser evalueringen, at der er noget, der halter, er jeg bestemt åben for, at vi tager det op igen.

Kl. 12:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører, og vi går straks til Socialdemokraternes ordfører, fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 12:44

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Som det er blevet nævnt allerede, er det sådan, at rigtig mange mennesker i dag lader sig tatovere. Jeg er ikke selv en af dem, men ikke desto mindre synes jeg, at der skal være nogle ordentlige forhold for dem, der vælger det. Der skal være styr på de farver, man bruger, så de ikke medfører allergier. Der skal være styr på hygiejnen. Det er baggrunden for, at man i flere år i Folketinget har drøftet forskellige muligheder for at regulere tatovørerhvervet på en bedre måde.

Der er jo ikke nogen tvivl om, at branchen som sådan jo er meget forskelligartet. Den spænder helt fra dem, der måske lader sig tatovere helt ulovligt i fængslerne eller ude på et marked eller andre steder, til dem, som har lavet butikker og andre steder, hvor der er fuldstændig styr på det hele, hvor man har en uddannelse, og hvor det, man går op i, er ens kunst og det at gøre det på andre mennesker så flot som overhovedet muligt og så godt som overhovedet muligt.

Den model, vi er endt med, går jo ud på, at vi nu laver en obligatorisk registreringsordning, hvor der samarbejdes med brancheforeninger og bliver lavet en aftale om, hvad der udgør en god hygiejne, og hvad det er, der ligger i at være en god tatovør, hvis man kan sige det sådan. Når det er aftalt, bliver det sådan, at man kan lade sig registrere, og bagefter kan man oplyse om det til offentligheden, og hvis det så er sådan, at der er to butikker i gaden, der beskæftiger sig med at tatovere folk, jamen så er det sådan, at borgerne jo kan vælge at gå ind ad den dør, hvor der nu vil hænge et skilt, der viser, at det altså er en registreret tatovør, som er her, og som dermed lever op til nogle bestemte krav om at have styr på de her forskellige ting.

I forhold til farverne er det jo sådan, at Miljøministeriet har taget nogle initiativer på området. Det er vi meget tilfredse med. Der har de jo gjort det langt hurtigere og er nået længere, end vi er nået i forbindelse med at drøfte den her ordning.

Men jeg vil sige, at vi i Socialdemokratiet kan støtte, at man nu går i gang med den her registreringsordning, som er frivillig, og at

man kommer i gang med at få gjort noget ved det her erhverv. Vi tror ikke, at alle problemer er løst ved det her, men vi tror, at det er et skridt i den rigtige retning, for at de mennesker, som ønsker en tatovering, i hvert fald kan træffe et bedre valg på et mere oplyst grundlag, i forhold til hvem det er, der har styr på tingene, hvem det er, der netop går op i deres erhverv, hvem det er, der prøver på at vise deres kunst ved at gøre det på en god og ordentlig måde, og hvem det er, der måske er de lidt mere brodne kar i mængden af de her mennesker.

Kl. 12:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Liselott Blixt.

Kl. 12:47

Liselott Blixt (DF):

Jeg tror, ordføreren kom til at fortale sig med hensyn til ønsket om, hvad man gerne havde set ordningen skulle være, nemlig obligatorisk. Det sagde ordføreren, og det er jo ikke sandt, for det er frivilligt. I og med at vi gør det frivilligt at lade tatovørforeninger stå for det, ser vi desværre nogle uhensigtsmæssigheder, og det var det, der gjorde, at sagen dengang faktisk kom op på det retspolitiske område. Den blev så sendt videre til Sundhedsudvalget eller Sundhedsministeriet.

Nu har jeg været med fra starten af, og derfor er det lidt synd med en ordfører, der ikke har været med fra starten og ikke ved, hvad man har aftalt. Jeg kan blot konstatere, at partierne løber fra den aftale, vi havde med V 18, så man skal nok ikke senere hen komme og dunke os i hovedet med at rende fra nogen aftaler.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fra sundhedsordføreren, om ikke det gør indtryk, at alle læger, Lægeforeningen, de videnskabelige selskaber osv., fraråder at implementere det her ved lov, men beder om at få det trukket tilbage.

Kl. 12:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:48

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det kan godt være, jeg ikke var med ved debatten i forbindelse med V 18, men jeg har været med til alle de møder, tror jeg nok, som vi har haft ovre i Sundhedsministeriet, med skiftende sundhedsministre, hvor vi skulle finde ud af, hvordan vi skulle lande det her. Der er jo ikke nogen tvivl om, at vi i det arbejde drøftede en meget omfattende model, en autorisationsordning, som vi også med åbne øjne fik at vide ville komme i clinch med dele af grundloven, hvilket ville betyde, at det formentlig ville tage 10 år at implementere den, hvis vi skulle tage et helt ureguleret erhverv på det her område og prøve at presse det ind i en reel autorisationsordning. For det er ikke noget, man bare kan gøre uden videre, uden at man bliver nødt til at have tid til at omdanne et helt erhverv til at være et autoriseret erhverv.

Den anden ting, vi også traf beslutning om med åbne øjne, var jo at sige, at inden for en lang række ordninger, hvor vi har autorisationer, er det sådan, at det ikke bare kræver 3 ugers eller 4 ugers uddannelse, det kræver typisk 3 år eller 4 år: Det gælder vvs'ere, det gælder elektrikere, det gælder inden for sundhedsområdet, hvor det gælder sygeplejersker, læger, og vi har også fået social- og sundhedsassistenter med. Jeg synes ikke, vi skal lave autorisationsordninger, som tager for let på uddannelsesbaggrunden.

Det sidste, vi også traf beslutning om med åbne øjne, er, hvordan vi skal kunne regulere det her i fremtiden. Hvis vi laver en autorisationsordning og laver det til en beskyttet titel, vil vi komme ud i problemer med, at det også skal opretholdes på en måde, som vil være helt anderledes end det nuværende erhverv. Man kan selvfølgelig

vælge at sige, at det er det, vi skal bruge al politiets tid på i fremtiden, altså at prøve at regulere det her hundrede procent, men jeg synes, vi nu vælger en løsning, som vi kan komme et stykke ad vejen med.

Kl. 12:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Liselott Blixt.

Kl. 12:50

Liselott Blixt (DF):

Så kan jeg erindre om, at da vi havde sidste møde med den daværende sundhedsminister, hr. Bertel Haarder, havde vi det her med autorisationer oppe, og vi var også enige om, at det skulle være en registrering. Vi var alle sammen enige om, at der skulle være forskel på, om man var registreret eller ej. Det skulle være sådan, at hvis man havde en forretning nede på et strøg, skulle man være registreret. Det var vi alle enige om. Jeg sad til mødet, og jeg kan huske det, og det kan hr. Bertel Haarder også, for det har hr. Bertel Haarder udtalt, og det har jeg kopi af.

Nu er man så stolt over, at man lægger det over til branchen selv, men Tatoveringsklinikken, som også har afgivet høringssvar, og som er beliggende på Bispebjerg Hospital, skriver netop om alle de informationer, de får, og om, hvordan deres patienter med kendskab til forholdene beretter om repressalier, trusler mod tatovører osv. Jeg tænker, om ikke man har læst de her høringssvar og ved, hvad det er, der kommer til at styre det. Hvem kommer til at styre tatovørerhvervet endnu mere i fremtiden? Det er Hells Angels og Bandidos.

Kl. 12:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:51

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg har læst høringssvarene, og jeg må sige, at den måde, den her branchegodkendelse foregår på, ikke adskiller sig fra den måde, det foregår på der, hvor vi nu går ind og kigger på det, f.eks. på det alternative område, herunder akupunktører eller andre, og brancheforeningerne kan jo ikke bare lave hvad som helst, det skal jo aftales med Sundhedsstyrelsen, før man kan begynde at uddele titlen som registreret tatovør.

Så jeg er ikke enig i, at vi nu overlader det kun til branchen. Det er brancheforeningerne, der med Sundhedsstyrelsen aftaler, hvilke krav der er rette og rimelige til uddannelse, til hygiejne, til håndtering af farver, til andre ting, altså hvordan man skal håndtere de her ting, og på den baggrund kan brancheforeningen så lave de her registreringer. Så jeg mener ikke, der er noget anderledes i forhold til det, vi har gjort tidligere, på de her områder, og jeg kan egentlig ikke forstå, at man hopper med på den vogn, for hvis branchen er influeret af rockere eller andet, mener jeg jo, at det er noget, der på nogle områder ikke alene sker i dag, men selvfølgelig også vil ske i fremtiden. Det er jo ikke noget, vi kan løse bare ved at lave den her ordning – det er jeg helt med på.

Det er også derfor, jeg siger, at det her er et skridt på vejen til fordel for kunderne, så de kan vælge at gå ind ad den rigtige dør. Men brancheforeningen skal jo være i dialog med Sundhedsstyrelsen om de krav, der stilles, før man overhovedet kan få lov til at være med i den her ordning og give den til andre.

Kl. 12:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører.

Man må jo som bekendt ikke diskutere med formanden, men man må godt nævne formanden, når bare man husker, at formanden ikke har mulighed for at give sin udlægning af sagen.

Jeg giver nu ordet til Dansk Folkepartis ordfører, fru Liselott Blixt.

Kl. 12:53

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

Man må jo nævne dem, som nævnes bør, uanset om vedkommende sidder i stolen eller ej, og det er synd, at vedkommende så ikke må svare.

Tatoveringer har jo fundet sted i 1.000 år, og enten kan man lide tatoveringer, eller også kan man ikke. Jeg kan godt lide tatoveringer, og jeg fik den første, da jeg var 14 år. Jeg har fået en hjemmelavet med to nåle svejst på en tandbørste med perletusch. Jeg fik min seneste i onsdags, så jeg ved, hvad det drejer sig om. Jeg går i et miljø med personer, der har tatoveringer. Jeg kender utrolig mange tatovører, så jeg ved, hvad jeg taler om. Jeg har været med i det her forslag, siden det blev fremsat, og derfor synes jeg, at det er så ærgerligt. Jeg synes, det er så ærgerligt, at man render fra en aftale, som man var enig om, og som vi har siddet og forhandlet omovre hos sundhedsministeren, og hvor vi nåede til en konklusion. Jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke lytter til alle de hørings svar, man har fået.

Jeg er blevet kaldt alle mulige ting fra regeringspartiernes side, når jeg har stemt imod behandlingsgarantien, fordi jeg ikke lyttede til de lægefaglige rådgivninger, der var på området. Hvad gør man her samme sted fra? Alle lægefaglige henvisninger til det her forslag er: Træk forslaget væk, og kom tilbage til det, I kom med i juni 2011.

Jeg mener, ligesom alle andre, at vi bliver nødt til at sikre det her område. Jeg mener, at vi skal sikre, at der er en tryghed, når man går ind i en forretning og får lavet en permanent tatovering. Vi ved jo netop, at nogle gør, som jeg gjorde, da jeg var 14 år, hvor jeg lånte min storesøsters sygesikringsbevis og gik ind hos en tatovør og fik lavet min første rigtige tatovering. Går man ind hos en i øjeblikket, er det jo mange gange rumænere, det er polakker, folk, der ikke kan dansk, der er der, og man ved ikke, hvordan de tatoverer. De kommer direkte ind fra gaden og bliver sat til at tatovere.

Det kan være en af jeres børn, der kommer hjem en dag, hvor de har gjort noget, som de måske ikke måtte for jer, heller ikke efter loven, men så ville det da være godt, at de var kommet ind hos en tatovør, man kunne stole på og havde tillid til, og være sikker på, at hvis de så lavede noget, så var det pænt. Jeg har set nogle af de tatoveringer, som ligner det værste, man nogen sinde har set, og det må være frygteligt. Det må være bedre at have en pæn tatovering i stedet for.

Vi mener, at man skal kunne kvalificere sig til det. Det kan man ikke bare lære på et kursus på 6 uger. En tatovør er som regel en, der har tegnet i mange år og synes, det er dejligt at få sat præg på nogle tegninger og menneskeliggøre dem på de mennesker, der kommer og gerne vil have en tatovering, som måske er et tegn på noget, de har oplevet i deres liv, deres børns navn eller deres afdøde kærestes, eller hvad det nu kan være, eller noget, der sætter præg på, hvilken person de er.

Jeg synes bare, det er rigtig kedeligt. Den her sag er startet med at blive taget op i Retsudvalget af Marlene Harpsøe på det tidspunkt, fordi der var utrolig mange ulovligheder på området, men da mente man, at det skulle over til Sundhedsministeriet, for det var her, der skulle tages stilling til det. Og så bliver det lavet til noget, som alle uafhængige tatovører er imod, Lægeforeningen, tatoveringsklinikken, som har utrolig mange, der kommer ind med tatoveringer, som de skal have lavet om.

Det er også sørgeligt, at vi nu står og taler om, at det er rigtig godt, at Miljøministeriet kommer med nogle ting om kræftfremkal-

dende stoffer. Men så vil jeg bare henvise til en artikel fra professor Jørgen Serup, der sammen med nogle andre lavede en rapport netop for Miljøstyrelsen, og de kom til det resultat, at der ikke var noget belæg for, at der var noget i farverne, der kunne give i kræft. Derimod kom de frem til, at de farver, man bruger, nogle gange er inficeret med colibakterier eller nogle andre bakterier, der gør, at man får eksem og skader i sine tatoveringer. De foreslog netop, at man så kunne have en database til at registrere i, ligesom man gør alle andre steder, ligesom vi gør med fødevarer eller vi gør på sygehusene. Når man opdager noget, der går galt, så registrerer man det, sådan at man kan gå tilbage enten til leverandøren, eller hvem det er, for at få lukket vejen, i stedet for at man bare bliver ved med at bruge det. Det bliver overhørt. Alle lægelige anbefalinger bliver overhørt.

Jeg håber, at vi kan få en dialog, og jeg håber, at ministeren måske vil tage det til indtægt i stedet for at sidde og forhandle med et tatovørslag, hvor de fleste af dem er rockere. Jeg synes, at det kunne have været meget rart at lytte til dem, der arbejder med det, dem, der ikke er inficeret af ... gad vide, om ministeren lytter, når man vender hovedet, når der tales. Det ville i hvert fald være meget rart, for jeg vil da foreslå, at vi stoppede forslaget, lavede en høring, fik slået nogle af de ting fast, som det drejer sig om, og i stedet for lyttede til dem, der er i tatovørforbundet, samt til de læger, der fjerner dem og har alt det her. Man har ikke lyttet til dem.

Kl. 12:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 12:58

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror seriøst, at hvis man spørger nogle læger, så vil de sige, at i det øjeblik, man lader sig tatovere, udsætter man sig selv for en risiko, og alligevel vælger vi jo at gøre det, og vi vælger også at lade os pierce og alle mulige andre ting. Det skal man bare være opmærksom på, og man skal også være opmærksom på, at læger ikke nødvendigvis er eksperter inden for hverken grundloven eller erhvervs-politik.

Som jeg anser tatovering, er det jo både en kunstform, der kan være ekstremt smuk, og et erhverv, som skal leve. Derfor er jeg enig med ordføreren i, at en debat, der kan starte på Justitsministeriets område, kan ende på sundhedsområdet, og den kunne i virkeligheden også være endt på Erhvervsministeriets område, fordi det i virkeligheden også handler om konkurrence, og hvad der er ret og rimeligt.

Men er ordføreren ikke enig med mig i, at hvis nu mine børn i fremtiden gerne vil have lavet en tatovering, uanset om jeg måtte ønske det eller ej, ville det bedste råd, jeg så i det mindste kunne give dem, være: Hvis I nu gør det, hvilket jeg ikke nødvendigvis synes er en god idé, kunne I så ikke i det mindste vælge en tatovør, hvor der hænger et fint skilt i vinduet, hvor der står, at her har man styr på tingene, at her er man medlem af en brancheforening, som har lavet nogle krav til, hvordan man skal opføre sig i forhold til hygiejne, i forhold til farver og i forhold til at være en ordentlig forretningsdrivende? Det ville da i hvert fald være det bedste råd, man så kunne give.

Kl. 12:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:00

Liselott Blixt (DF):

Det råd ville jeg faktisk ikke give mine børn, hvis det var, de kom til mig og ville have en tatovering. Så ville jeg sige til dem, at hvis du går ind hos en registreret tatovør, er du sikker på, at de er underlagt

rockerne, og så ved du ikke, om de har givet penge under bordet for en registrering, du ved ikke, om de har taget de uddannelser, eller om de bare har fået et stempel af brancheorganisationen, fordi de har godkendt dem uden noget, og du ved ikke, hvem der har godkendelsen i forhold til en registrering.

Jeg ville sige til mine børn: Gå ind hos en tatovør, hvor I kan se det arbejde, der er blevet lavet. Prøv at se det arbejde, der er blevet lavet, og sikr jer, at I har talt med nogle af de mennesker, der har fået en tatovering. Det, der er vigtigt, er, at man ser, hvad de har lavet, i stedet for bare at tro på et skilt, der hænger i vinduet. Jeg tror ikke på det.

Kl. 13:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:00

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det kan jo aldrig skade at spørge sig omkring, hvor andre har fået lavet en flot tatovering henne. Men vil ordføreren ikke godt bekræfte, at det jo ikke bare er brancheforeningen, der beslutter, hvad det er, der skal ske i forhold til den her registrering? Det sker jo i samarbejde med Sundhedsstyrelsen, og Sundhedsstyrelsen skal føre tilsyn med, at man ikke bare giver registreringerne til hvem som helst. Det er jo det, der ligger i ordningen. Det er jo ikke sådan, at Dansk Tatovør Laug bare selv kan beslutte, hvad det er, der skal være retningsgivende for, hvad god hygiejne er, eller for, hvad uddannelsen kræver. Det skal man jo i samarbejde med Sundhedsstyrelsen, og Sundhedsstyrelsen skal føre tilsyn; så det er jo ikke det vilde vesten, vi indfører her. Hvis det var det, kunne vi jo lige så godt fortsætte med status quo, kan man sige.

Kl. 13:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:01

Liselott Blixt (DF):

Det mener jeg helt bestemt også, for det vil være noget højt at vedtage det her lovforslag, det vil være bedre at bevare status quo. Der var også nogle, der var inde på – når vi nu taler om erhverv, der skal overleve – om man ikke bare kunne gå ind og sige, at nu registrerer vi; jeg har også hørt fra ministeren, at det kan tage måske 10 år. Er det så ikke dumt, at vi først skal evaluere om 3 år? Havde det ikke været bedre at sige, at vi giver en advarsel allerede nu, og hvis ikke det her så har fundet et leje, så er det om 10 år, vi kan registrere alle tatovører? Så har vi altså vundet 3 år på det.

Prøv at læse i aviser eller andre steder, hvad der sker på området; der står netop, hvor mange der er ejet af HA'ere, og patienter med kendskab til forholdene beretter om repressalier og trusler mod tatovører, der har fået knækket fingre eller er blevet truet med afklipping af fingre, hvis ikke de gør, som der bliver sagt. Ruder bliver knust i uønskede tatoveringsforretninger og inventar ødelagt, så de pågældende må lukke eller flytte. Mange amatører tør ikke åbne forretning, slet ikke i nærheden af rockerkontrollerede områder. Læs, hvad der sker.

Kl. 13:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren ... Undskyld, vi har lige en kort bemærkning til, og den er fra fru Jane Heitmann, Venstre, værsgo.

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg vil da godt kvittere for en, kan man vel næsten kalde det, meget følelsesladet tale fra ordføreren side; det er altid en glæde at opleve ordføreren engagement. Jeg har dog et spørgsmål. Jeg synes, at jeg efter ordføreren tale er fuldstændig klar på, hvad det er, ordføreren *ikke* vil, men jeg er ikke sådan fuldstændig overbevist om, hvad det er, ordføreren egentlig gerne vil. Kunne ordføreren ikke lige kort skitsere det?

Så kunne jeg også godt tænke mig lige at holde fast i det med den her autorisationsordning. Det er jo sådan, at skal man være autoriseret sundhedspersonale, så kræver det en lang uddannelse, sådan som vi kender det fra tandlægerne, fra lægerne og fra andre sammenlignelige job. Kunne ordføreren ikke lige uddybe: Er det den vej, ordføreren synes vi skal gå?

Kl. 13:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:03

Liselott Blixt (DF):

Nej, det var netop det, vi blev enige om i 2011 med daværende sundhedsminister, hr. Bertel Haarder. Da syntes vi, at dette med en autorisation var at stille lige lovlig højt, men der blev vi så enige om en registrering. Men vi blev også enige om, at man *skulle* have en registrering for lovligt at kunne have en forretning, hvor man tatoverer. Vi var også enige om, at vi ikke kunne lovgive om det, hvis det var, at det var bag en lukket dør i et snusket kælderlokale eller andre steder. Så ved man i hvert fald, at det ikke er en forretning på Strøget med skinnende vinduer, hvor der står: Kom og bliv tatoveret. Vi ønskede, at de forretninger, der netop stråler, og hvor man kommer fra gaden, skulle være registreret alle sammen, ellers måtte de ikke være der. Det er det, vi ønsker.

Så ønsker vi, at man skal kunne registrere det, når der kommer noget dårlig farve, ligesom Jørgen Serup siger, og lægerne anbefaler, at der er en database, hvor man registrerer det, hvis der kommer nogle fejl, sådan at man kan opsamle det og se, at det er farver, der kommer et bestemt sted fra. Det kan måske også være, at nogle, ligesom vi ser det med hensyn til fødevarer, ikke vasker hænder, når de går på toilettet, og så kommer der colibakterier i osv.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo, næste spørgsmål.

Kl. 13:04

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg er altså i hvert fald så meget med nu, at ordføreren ikke ønsker den autorisationsordning, der var lagt op til med V 18 fra 2009. Jeg kan så forstå, at ordføreren ønsker en eller anden form for registrering. Men ordføreren må da medgive, at der, som det jo også blev drøftet, da jeg for lidt siden stod som ordfører på talerstolen, har ligget mange modeller, og at der rent faktisk ligger et notat fra den 7. februar 2011, hvor man foreslår en ordning, der er sammenlignelig og på linje med det, som vi ser her. De drøftelser har ordføreren jo selv taget del i.

Så jeg har sådan lidt svært ved at finde rundt i, hvilken vej det egentlig er ordføreren gerne vil, og ikke mindst hvornår.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Liselott Blixt.

Kl. 13:05

Kl. 13:09

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg kan godt forstå, at fru Jane Heitmann er forvirret, for fru Jane Heitmann var jo ikke med til forhandlingerne. Jeg var også med i februar. Da man fremlagde for os, at det skulle være frivilligt, sagde vi nej. I juni samme år blev vi så enige med den daværende sundhedsminister, hr. Bertel Haarder, og den kreds, der sad, om, at det *ikke* skulle være frivilligt. Notatet ligger der også – og jeg kan godt finde det frem til fru Jane Heitmann – hvor der står, at vi er enige om, at det ikke skal være en frivillig ordning.

Det, vi vil, er, at det er i Sundhedsstyrelsen, man registrerer sig, så det ikke er en bestemt gruppe personer, der tager imod registreringerne. Gør vi det, bliver det rockerne, der kommer til at tage imod registreringerne, og som kommer til at bestemme, hvem der skal registreres, og hvem der ikke skal registreres.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Vi siger tak til ordføreren, og så er det den næste ordfører, fru Camilla Hersom, Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Som flere allerede har påpeget, er tatoveringer jo i dag nærmest blevet hver mands eje. Man skønner, at op mod 600.000 danskere har en tatovering. Det er en del flere, end da jeg var barn. Dengang var tatoveringer vist mest forbeholdt sømænd og de lidt mere rå typer – eller det er i hvert fald min fordom om det. I dag er tatoveringerne flere, større og meget mere udbredte, og alligevel er der ingen standarder for hygiejnen og ingen standarder for materialerne hos tatovører. Derfor har regeringen fremsat et forslag om en frivillig registreringsordning for tatovører. Forbrugerne kan på den måde fremadrettet være sikre på, at en registreret tatovør har hygiejnen i orden og har gennemgået et obligatorisk kursus.

Det Radikale Venstre ønsker frivillighed i registreringsordningen af flere årsager. For det første er det vurderingen, at det vil være muligt at gennemføre i miljøet, der jo hidtil har været helt ureguleret. Tatovørgemningen er startet i det små, er knopskudt, og der findes fortsat et væld af små tatovører. Dem ville vi næppe få til at holde op, selv om der var krav om en obligatorisk ordning.

For det andet betyder det, at ordningen bringer tatovører på niveau med alternative behandlere i den allerede fungerende RAB-ordning. Vi mener i Det Radikale Venstre, at det er væsentligt, at der ikke pludselig stilles større krav til tatovører end f.eks. til zoneterapeuter.

Endelig er det klart for os, at hygiejnen kun er en af flere udfordringer. Den væsentligste problematik er efter vores opfattelse de kemiske stoffer i farven, der kan medføre voldsomme allergier og åbne sår, og som for en dels vedkommende kan være kræftfremkaldende. Derfor bør der være skrappe retningslinjer for, hvilke farvestoffer der kan tatoveres med. Og derfor har regeringen da også nationalt stoppet en række af de farligste stoffer og igangsat en række initiativer for at sikre en fælleseuropæisk regulering af de kemiske stoffer. I dag er farverne end ikke deklareret, så hverken den mest samvittighedsfulde tatovør eller den mest veloplyste forbruger har mulighed for at gennemskue kemien i farverne.

Muligheden for registrering er en gennemskuelig ordning. Den gør det op til forbrugerne at afgøre, om de vælger en registreret tatovør eller ej. Jeg tror, at flere tatovører lader sig registrere, hvis forbrugerne efterspørger det, og mit gæt er, at udviklingen vil drive os derhen, hvor den registrerede tatovør bliver den foretrukne tatovør.

Radikale Venstre kan støtte forslaget i sin helhed.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er et par spørgsmål. Fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti, først.

Kl. 13:09

Liselott Blixt (DF):

Ordføreren slipper ikke. Ordføreren sammenligner zoneterapi med tatoveringer. Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Er der nogle permanente mærker, efter at man har været i zoneterapi? Zoneterapeuter kan jo godt trykke lidt hårdt, men der bliver jo ikke permanente mærker af det. Hvis nu ordførerens datter på 15 år – jeg ved ikke, om hun har en datter på 15 år, men lad os lege, hun har en datter på 15 år – vælger at gå til zoneterapeut og bagefter til en tatovør, hvor mon det så er, man ville kræve de bedste hygiejniske forhold, at det er en person, der ved, hvad vedkommende gør, samt at staten har været inde over og sikre, at der er ordentlige vilkår?

Kl. 13:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:09

Camilla Hersom (RV):

Det var zoneterapi, jeg brugte som eksempel, men der er jo en lang række andre alternative behandlere som er underlagt RAB-ordningen. Jeg hører faktisk til dem, som tror, at alternativ behandling kan have en effekt, også en stor effekt og dermed også konsekvenser. Jeg synes, at det, der er vigtigt her, er, at vi sikrer en eller anden form for proportionalitet i det, vi gør. Jeg synes, det ville virke meget mærkeligt, hvis vi tog et erhverv, som har været det vilde vesten og stadig væk er det, indtil vi får vedtaget den her lov, hvor enhver kan slå sig ned som tatovør, uanset at de ikke ved det mindste om, hvad de foretager sig, og så sagde: Bang! Nu skal det være en fuldt ud gennemreguleret og lovpligtig ordning.

Jeg synes, det er bedre at tage det på den her måde, hvor vi starter med en frivillig ordning, så får man som forbruger mulighed for at tilvælge det, hvis man ønsker et minimum af sikkerhed for, at folk har gennemgået et kursus og ved lidt om hygiejne. Og så tror jeg, at den udvikling stille og roligt vil gå i retning af, at flere og flere bliver registreret.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 13:10

Liselott Blixt (DF):

Nogle gange har jeg det, som om de ordførere, der taler, ikke ved, hvad det her lovforslag drejer sig om. Ordføreren nævner, at enhver stadig kan lade sig registrere. Jeg tror, at der er mange, der ikke vil lade sig registrere, og jeg kan godt forstå det. For det kræver noget at blive sat i bås med en bestemt gruppe mennesker, som måske hovedsagelig er rockere. Jeg har ikke noget imod, at rockerne har tatoveringsforretninger, problemet er, at der desværre en gang imellem sker en del kriminalitet, hvidvaskning af penge. For 2 dage siden blev der skudt i en tatoveringsforretning nede i Køge, og jeg kan finde utallige eksempler på, hvordan man smadrer forretninger eller kræver beskyttelsespenge, eller på tatovører, der må lukke deres forretninger. Det er altså dem, der sidder i en forening i dag, der kommer til at styre markedet. Jeg ville ikke råde dem, jeg kender, til at gå ind hos en registreret tatovør. Jeg ville sige: Lær dem at kende, og find ud af, om de er rockerrelaterede, find ud af, om de kan lave nogle ordentlige tatoveringer.

Så det passer ikke, hvad ordføreren siger, at nu kan enhver være sikker. Det passer jo ikke.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 13:11

Camilla Hersom (RV):

Som jeg forstår det, der lægges op til her – og der må ministeren korrigere mig, hvis jeg tager fejl – så er der jo ikke noget til hinder for, at en gruppe af tatovører derude kan slå sig sammen, etablere en brancheforening og så derigennem give mulighed for, at deres medlemmer bliver registreret. Det er jo ikke sådan, at man kun har kontakt med en eneste forening. Det kan godt være, at der kun findes ganske få foreninger i dag. Jeg har ikke engang overblik over, hvor mange der er, og det er ikke et miljø, jeg kender særlig godt til, men der er da ikke noget i vejen for, at de gode, dygtige tatovører slår sig sammen, laver en brancheforening og opnår en dialog med Sundhedsstyrelsen. Det kunne det her forslag måske netop fremme, sådan at det også for dem, der ønsker en tatovering, blev klart, hvem man bør gå til, hvis man både vil have en pæn og professionelt udformet tatovering, som der ikke går betændelse i, og også gerne sikre, at ens penge ikke går til kriminalitet.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:12

Joachim B. Olsen (LA):

Hvem har fortalt tatovører i dag, at de skal tage gummihandsker på, når de laver en tatovering? Hvem har fortalt dem, at de skal rense, når de er færdige med en tatovering, at de skal putte bandage på osv., til når kunden går ud af butikken, og lægge plastik omkring armen osv.? Hvem har fortalt dem, at de skal gøre alle de her ting, som styrker hygiejnen og sikkerheden?

Kl. 13:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:13

Camilla Hersom (RV):

Det er jeg ikke i stand til at svare på, men jeg går ud fra, at en del af dem er i stand til at tænke selv og dermed overholde helt basale hygiejneregler.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:13

Joachim B. Olsen (LA):

Det var da lidt af en indrømmelse fra De Radikale, som ellers gerne vil lovgive på alle områder, at mennesker faktisk er i stand til at tænke selv, at tatovører faktisk har en egeninteresse i, at deres kunder går derfra uden at få infektioner, og at der er en sikkerhed, for det er bare de færreste mennesker, der har en forretning, som har en interesse i at slå deres kunder ihjel eller skade dem. Det er sjældent godt for forretningen.

Så det, der er pointen i det her, er, at vi faktisk har et marked, som fungerer. Så kan man prøve at trække al mulig lovgivning ned over det og tro, at man kan undgå dem, som er dårlige. Det kan man da ikke. Det er da fuldstændig utopisk at tro, at man kan undgå det. Pointen er jo, at derude i den virkelige verden finder folk selv ud af

at gøre tingene på en ordentlig måde, og kunderne søger derhen, hvor der er en ordentlig sikkerhed. Sådan fungerer det – helt uden at vi har skullet blande os i det herindefra. Det er fantastisk.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:14

Camilla Hersom (RV):

Som jeg sagde i min ordførertale, har jeg egentlig den opfattelse, at det, der er den største udfordring på det her område, er den kemi, som er i farvestofferne. Og der er pointen, at selv om man er utrolig samvittighedsfuld, så kan man ikke gennemskue, hvad det kemiske indhold er. Og der er det jo oplagt, at når vi laver en sådan ordning, så vil dem, der skal gennemgå et kursus, før de kan indgå i den registrerede ordning, jo få al den viden, man har om kemien, hældt ned i det kursus. Det betyder jo også, at vi, i takt med at vi får mere viden, i takt med at vi forhåbentlig får forbudt nogle af de farligste stoffer, kan sikre, at tatovørerne også ved, hvordan de skal navigere i det. For det er en reel udfordring i dag. Det er en udfordring, man ikke kan løfte, fordi man ikke har den viden, medmindre man har et hjemmelaboratorium, så man kan stå og lave sine egne test derhjemme.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Özlem Sara Cekic som ordfører for Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er sådan, at vi alle sammen enten kender nogle, som har en tatovering, eller også selv har en på kroppen. Men som vi også kan se, er der nogle problemstillinger i selve branchen med, at når folk får de her tatoveringer, reagerer de ret voldsomt, enten fordi nogle af farvestofferne er ret skadelige, eller fordi dem, der laver tatoveringen, ikke har fået den nødvendige uddannelse.

Derfor synes jeg, at lovforslaget, som vi behandler i dag, og som går ud på, at der indføres en frivillig brancheadministreret registreringsordning for tatovører, er rigtig godt. Det giver forbrugerne den mulighed, at de kan vælge de registrerede tatovører, som har gennemført en basal uddannelse, som har hygiejnen i orden, og som ikke bruger sundhedsskadelige tatoveringsfarver. Som jeg kan forstå, har Miljøministeriet også barslet med, at de vil komme med nogle regler for farverne.

Så alt i alt synes jeg, det er et rigtig godt forslag, og vi bakker op om det.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er et spørgsmål fra fru Liselott Blixt fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:16

Liselott Blixt (DF):

Jamen der er jo endnu et parti, som hopper fra den aftale, som vi lavede dengang, og igen er det selvfølgelig en ordfører, der ikke var med, da vi aftalte det her lovforslag. Så jeg vil da godt høre, om det, at SF hopper fra de aftaler, man laver med SF, er noget, man ser i fremtiden.

Jeg ved, at handels- og investeringsministeren, som var ordfører på daværende tidspunkt, udtalte sig meget positivt om lovforslaget, og Karl H. Bornhøft, der var en af de største fortalere, ville faktisk

have strammet det endnu mere end Dansk Folkeparti. Så vi ser et SF, der er sprunget op som en løve og er faldet ned som lam. Er det det, vi skal forvente i fremtiden?

Kl. 13:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:17

Özlem Sara Cekic (SF):

Det ved jeg ikke. Jeg kan ikke spå om, hvad der kommer til at ske i fremtiden. Det er rigtigt, at det kan virke ret frustrerende, når man er den eneste ordfører, som er tilbage af dem, der har forhandlet, fordi alle andre har skiftet ordførerskaber. Det har jeg selv prøvet.

Men som jeg kan forstå det, er det jo sådan, at man har prøvet at undersøge de ideer, der har været. Og det giver nogle ret store problemer i forhold til grundloven, hvis man skal gå ind og give autorisation. Personligt har jeg det også sådan, at jeg ikke synes, at de skal have autorisation. Det kræver et vist niveau af uddannelse at kunne få den, og jeg er meget bekymret for at udvande hele autorisationsbegrebet. Og så har man undersøgt en række andre ting for at se, om der er noget, man kunne gøre på en ordentlig måde. Som jeg kan forstå, handler problemerne rigtig meget om de her farver, som i nogle tilfælde kan være ret sundhedsskadelige, og miljøministeren har også sagt, at hun vil kigge på det.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 13:18

Liselott Blixt (DF):

Nu taler man meget om farverne. Dem har jeg ikke været så meget inde på. Jeg kunne jo sige meget mere og stille mange flere spørgsmål. Jeg har haft møde med Jørgen Serup, som er professor på tatoveringsklinikken, og som lavede en undersøgelse for Miljøstyrelsen, hvor han sammen med flere læger konkluderede, at man ikke kan kalde farverne kræftfremkaldende. Det er der intet bevis for, selv om der har været tatoveringer i flere tusinde år. Det, man ser, er, at der f.eks. er colibakterier og alle mulige andre bakterier i farverne. Så det her med, at man nu vil sætte værdier for, hvor meget der må være af visse stoffer i farverne, løser ikke de problemer, vi har.

Så man skyder fuldstændig forbi målet med et forslag, som gør, at Sundhedsstyrelsen næsten frasiger sig ethvert ansvar. De går med til at finde ud af, hvad man skal sikre i de 6 uger, uddannelsen tager, og som hr. Joachim B. Olsen var inde på, ved de nok mange af de her ting i forvejen. Vi skal bare sikre, at det er dem, der har den. Så det eneste, man går op i her, er kemien og de farlige stoffer. Er der nogen af ordførerne, der har talt med Jørgen Serup eller læst de høringssvar?

Kl. 13:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 13:19

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg har ikke talt med ham. Jeg synes, det er rigtig vigtigt at understrege, at en ting er farverne, en anden ting er hygiejnen, som man også kan rette på i den her uddannelse, man kan give. Men som forbruger har man vel også et ansvar for at kigge på, hvem det er, der har ladet sig registrere, og finde ud af, hvor man har lyst til at gå hen. Nu har jeg faktisk siddet og lyttet til, hvad ordføreren har sagt, og ordføreren nævner rockere og folk, der får klippet fingre af, men

det ændrer en autorisation jo ikke på. Det er jo nogle sikkerhedsregler, som man er nødt til at tage med justitsministeren.

Men i forhold til hygiejne er det da fuldstændig rigtigt, at der er nogle steder, hvor man overhovedet ikke lever op til de her hygiejne-regler, og derfor håber jeg også, at den her registreringsordning vil gøre, at man som forbruger selvfølgelig lige bruger to minutter på at kigge på, hvor man skal gå hen, hvis man skal have en tatovering, og om det nu er godt nok. Det ansvar synes jeg godt man kan give tilbage til forbrugerne.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til ordføreren. Så er den næste ordfører fru Pernille Skipper, Enhedslisten.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg vil gerne læse en tale op på vegne af vores sundhedsordfører, fru Stine Brix:

Vi behandler i dag et lovforslag, som indfører en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører. Det forslag kan vi fra Enhedslistens side støtte. I Enhedslisten mener vi ikke, at det er en opgave for samfundet at bestemme, hvordan man ønsker at klæde sig, hvordan man ønsker at udsmykke sig eller i det hele taget præsentere sig selv. Det må altid være op til den enkelte, hvordan vedkommende vil se ud, og det gælder, både når vi taler om tatoveringer, piercinger og tørklæder. Til gengæld kan det sagtens være en samfundsopgave at regulere, at tatoveringsfarver ikke indeholder sundhedsskadelige stoffer, og det kan sagtens være en samfundsopgave at sikre en beskyttelse af forbrugerne, ved at de har mulighed for at vælge den tatovør, som lever op til faglige standarder.

Baggrunden for det forslag, vi behandler i dag, er en forespørgselsdebat, der blev afholdt for 3-4 år siden. Dengang vedtog et flertal i Folketinget, at området skal reguleres, og der blev peget på en autorisationsordning. Sundhedsministeren lægger nu op til, at det i stedet bliver en frivillig registreringsordning på lige fod med det, der gælder for eksempelvis alternative behandlere.

Sundhedsministeriets belysning af fordele og ulemper ved henholdsvis en autorisationsordning og en frivillig registreringsordning har overbevist os om, at den model, som lovforslaget lægger op til, er den klogeste. Autorisationer udstedes til sundhedsfaglige personer med specifikke uddannelser bag sig, f.eks. læger, sygeplejersker eller tandlæger, og det vil efter vores mening være for vidtgående at give autorisation til en tatovør. Til gengæld giver det god mening, at forbrugerne ved hjælp af den her registreringsordning kan tjekke, om en specifik tatovør har gennemgået et kursus om farlige tatoveringsfarver, og om der er styr på hygiejnen.

I forbindelse med det her lovforslag bemærker vi særligt et høringssvar, som understreger, at det er en forudsætning for, at registreringsordningen kommer til at fungere, at forbrugerne får kendskab til ordningen. Derfor opfordrer vi regeringen til at overveje, hvordan man kan sikre udbredelsen af ordningen.

Vi støtter som sagt forslaget. Tak.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Vi har den næste ordfører, og det er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Egentlig er det bemærkelsesværdige her, at vi i 2013 faktisk har en branche, som ikke er reguleret. Tænk, at det kunne komme igennem

nåleøjet. Det slutter så nu, for nu begynder reguleringen af den her branche også.

Kl. 13:27

Jeg synes, det er værd at bemærke, at vi faktisk har en branche her, som fungerer rigtig godt. Den fungerer, helt uden at staten blander sig. Folk går til de tatovører, som de gennem netværk, på internettet og andre steder har hørt er dygtige tatovører, for når man putter en tatovering på sin krop, går de fleste ret meget op i at gå det rigtige sted hen.

Jeg er selv blevet tatoveret to gange. Den ene gang var, da jeg var 20 år. Jeg brugte forholdsvis lang tid på at finde ud af, hvor jeg skulle gå hen for at få en god tatovering et sted, hvor der var høj hygiejne og en god kunstner, der kunne lave tatoveringen. Anden gang blev jeg tatoveret af en fra Colombia, som kom til Danmark – en verdensberømt tatovør. Hvordan vil man registrere ham? Hvordan vil man sørge for, at han er medlem af en brancheforening? Der findes folk, der rejser rundt i hele verden, folk, der er meget eftertragtede. De tager til Danmark, og så tager de til Tyskland osv. Når de har nok kunder et sted, tager de derhen. Det foregår med meget høj sikkerhed, for det er sådan i den her branche – ligesom det er i alle mulige andre brancher – at man ikke har nogen interesse i at skade sine kunder. Det er dårligt for forretningen. Derfor er det her forslag unødvendigt. Intentionerne er selvfølgelig gode, men de mennesker, som er ligeglade, og som bare vil have en billig tatovering, vil få den alligevel, for der er ikke noget, der forhindrer folk i at lave tatoveringer i deres egne lejligheder. I dag har vi også lovgivning mod at blive tatoveret på hals og på hænder, men sjovt nok ser vi det alligevel. Sådan foregår det.

Så på trods af alle de gode intentioner om, at det handler om forbrugernes sikkerhed osv., er det her forslag stort set ligegyldigt og endnu et udtryk for, at man vil blande sig, hvor det er unødvendigt at blande sig. Det fungerer faktisk ret godt i dag, og de ting, der ikke fungerer, kan man alligevel ikke komme til livs med den her type lovgivning.

Derfor stemmer vi nej til dette lovforslag.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Benedikte Kiær, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Det er en spændende debat, hvor vi alle sammen bliver klogere på, hvilke ordførere der har tatoveringer, og hvor mange de har – vi mangler bare at få at vide, hvor de er! (*Munterhed*). Så det har været en meget oplysende eftermiddag.

Vi har her at gøre med et forslag, der handler om, at man laver en brancheorganisation, der bliver godkendt af Sundhedsstyrelsen. Man vil så kunne lade sig registrere i denne brancheorganisation og få muligheden for at kunne hænge et skilt op, hvor der står, at man er registreret tatovør. Så jeg kan ikke helt forstå den forrige ordfører, ordføreren for Liberal Alliances, bekymringer i forhold til den verdensberømte tatovør, der kommer til Danmark: Han vil jo med det her forslag stadig væk kunne få lov til og få mulighed for at kunne udøve sin praksis og tatovere i Danmark, hvis det var det, han gerne ville, for det er som sagt en frivillig ordning.

Jeg synes egentlig, det ser fornuftigt ud, det er strikket godt sammen, og det er helt klart noget, som vi skal følge, og vi skal se på, hvordan erfaringerne er. Vi skal også se på, hvad vi hører fra forbrugere, altså om de egentlig er glade for den her mulighed for, at de kan se, hvorvidt en tatovør er registreret eller ej.

Så kort sagt: Det Konservative Folkeparti kan støtte dette forslag.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er et par spørgsmål. Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:27

Joachim B. Olsen (LA):

Min pointe var, at man nu går ned ad en sti, hvor man begynder at regulere. Nu starter vi her i dag, her i 2013, med et lovforslag på syv sider. Så spørger jeg bare ordføreren sådan helt overordnet: Kan ordføreren med sin lange erfaring i det danske Folketing og i hvert fald i politik generelt og med sin viden om politik ikke godt komme til at tro, at det her bare vil vokse og vokse? Vi starter nu med en frivillig ordning. Om nogle år vil den ikke længere være frivillig, så vil vi begynde at regulere det endnu mere, endnu mere i detaljen. Det er sket på andre områder.

Kunne vi ikke også forestille os, ligesom man har gjort det på så mange andre områder, at vi nu går ned ad den sti, og at det så er der, vi ender?

Kl. 13:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:28

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan høre, at ordføreren for Liberal Alliance lider meget af sort-syn i forhold til det her område, hvis man overhovedet laver en ordning, der er frivillig. Jeg har nu ikke den samme bekymring, som ordføreren har, for jeg hæfter mig ved, at der er tale om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører. Vi ved i forhold til de alternative behandlere, hvor man har en lignende ordning, at det fungerer ganske glimrende, uden at der har været politikere, der er kommet rendende og har gjort det obligatorisk.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Liselott Blixt (DF):

Tak. Nu taler ordføreren om, at det er brancheadministreret. Politiet siger, at rockere styrer dele af tatovørbranchen. Der er tatovører på flugt, de lever i frygt efter at have afvist rockere. Mener ordføreren, at det er klogt at lade branchen administrere sig selv?

Kl. 13:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:29

Benedikte Kiær (KF):

Jeg hæfter mig ved, at det her forslag lægger op til, at Sundhedsstyrelsen skal gå ind og kunne give en godkendelse i forhold til en brancheforening. Og så må vi selvfølgelig holde øje med, at der ikke lige pludselig render alle mulige brancheforeninger bestående af rockertyper, og jeg ved ikke hvad, rundt, som har fået godkendelser af Sundhedsstyrelsen, og som viser sig at give kæmpestore problemer.

Men jeg har nu en meget stor tiltro til, at Sundhedsstyrelsen godt kan finde ud af at administrere det her fornuftigt.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Liselott Blixt.

Liselott Blixt (DF):

Vil ordføreren så være med til, at det måske også kommer ind over Justitsministeriet, så man ligesom får kontrolleret, at der ikke hænger en masse sager på de mennesker, der er i den her brancheorganisation?

Kl. 13:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:30

Benedikte Kiær (KF):

Hvis det viser sig, at der er nogle personer, som er i nogle brancheorganisationer, som udøver ulovlig praksis, så er det helt klart en politimæssig opgave. Det er også noget, som jeg så vil mene hører til derovre. Det er ikke noget, som en sundhedsordfører skal begynde at beskæftige sig med, men derimod noget, der hører til hos vores retspolitiske ordførere, og som de skal tage sig af.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det ministeren for sundhed og forebyggelse, værsgo.

Kl. 13:30

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Mange tak for det. Tatoveringer er jo blevet et rigtigt allemandseje. Det er der rigtig mange danskere der har, også mange danskere til stede i salen i dag, og sikkert også mange af dem, der måtte følge debatten. Hvor tatoveringerne så er placeret, kan vi måske tage under udvalgsbehandlingen.

Selv om det er noget, der er blevet allemandseje, har der jo indtil nu ikke været nogen regulering af området, og det mener jeg ikke er godt nok. Det lovforslag, vi behandler i dag, indfører som bekendt en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovørerne, og den giver det vigtige redskab til forbrugerne, at de kan træffe et bevidst valg om at bruge en registreret tatovør, som har gennemført en basal uddannelse, har hygiejnen i orden og ikke bruger sundhedsskadelige tatoveringsfarver.

Jeg var i sidste uge selv ude at besøge en tatovør på Nørrebro. Med hans ord er tatovørbranchen en jungle, som det har været svært for forbrugerne at overskue. Det er rart for de forbrugere, der er her i salen, at de har syntes, den har været nem at manøvrere i, men for mange forbrugere er det ikke helt enkelt. Derfor hilser han og andre også vores ordning velkommen. Ved at lave ordningen på den her måde bringer vi tatovører på niveau med alternative behandlere, som flere af ordførerne har været inde på, eksempelvis zoneterapeuter og akupunktører. Der er brancheadministrerede registreringsordninger, der fungerer. Vi ved, det er en model, der er levedygtig.

Tatovører skal i mine øjne ikke sidestilles med et sundhedsfagligt uddannet personale, og derfor er det heller ikke oplagt at indføre sådan en obligatorisk autorisationsordning for tatovører. Vi har i Danmark 18 grupper af autoriserede sundhedsfaglige personer, f.eks. læger og tandlæger. De er autoriserede, fordi de har patientkontakt og kan udsætte deres patienter for alvorlig fare. Tatovørerne har som bekendt ikke patientkontakt. De udsætter heller ikke folk for alvorlig fare, når de blot overholder enkle, simple regler som god hygiejnestandard.

Sundhedsstyrelsen har udarbejdet en redegørelse, der viser, at hovedparten af de skader, der ses i forbindelse med tatoveringer, skyldes farvestofferne, for får man tatoveringen af en dygtig håndværker – en dygtig kunstner – der har styr på hygiejne, er det jo ikke så farligt i sig selv at få en tatovering. Nogle af farverne er farlige, de kan

medføre betændelse, og de kan medføre allergiske reaktioner. Andre kan være kræftfremkaldende. Derfor er det også rigtig godt, at sideløbende med det her lovforslag er miljøministeren i gang med at indføre en national regulering af tatoveringsfarver, og vi har så fået sammentænkt de to reguleringer: Man kan ikke blive registreret tatovør, hvis ikke man undervises i og følger Miljøministeriets kommende regler om farverne. På den måde hænger det sammen.

Det afgørende for den ordning, vi behandler i dag, er altså, at vi hjælper forbrugerne med at styre uden om de tatovører, hvor uddannelsen halter, og hvor hygiejnen halter. En godkendt brancheforening skal altid have oplysninger tilgængeligt på sin hjemmeside om, hvilke tatovører der har brancheforeningens tilladelse til at benytte titlen registreret tatovør, og de enkelte registrerede tatovører kan også have en tydelig skiltning ved indgangen, der fortæller forbrugerne, at der netop er tale om en registreret tatovør. Det vil være frivilligt for tatovørerne at benytte klistermærket, men jeg vil da tro, at alle, der vælger at lade sig registrere, også vil skilte med, at her er en registreret tatovør. Og jeg gætter på, at i takt med at forbrugerne bliver opmærksom på den her ordning, vil flere også lade sig registrere, og dermed vil det jo blive sværere for de tatovører, der står uden for ordningen, at tiltrække kunder.

For at sikre, at brancheforeningen og de registrerede tatovører overholder standarden, vil Sundhedsstyrelsen en gang om året vurdere, om godkendelsen af brancheforeningen kan opretholdes, og hvis ikke, ja, så mister foreningen retten til at kunne registrere tatovører. Vi lægger nu ud med en frivillig, brancheadministreret ordning, og om 3 år evaluerer vi den og ser, om den lever op til formålet. Jeg synes, det er klogt og fornuftigt at gøre det. Selv om vi ved, at brancheadministrerede registreringsordninger er levedygtige – vi kender det fra andre erhverv – så er tatoveringsområdet jo på mange måder et anderledes erhverv, så lad os følge det.

Så vil jeg bare sige til slut, at jeg selvfølgelig stiller mig til rådighed for, hvad der måtte være af spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er også et par spørgsmål nu, først fra fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:34

Liselott Blixt (DF):

Jeg undrer mig over, at man som sundhedsminister kan komme med et lovforslag uden at lytte til, hvad lægerne siger. Sundhedsministeren har været ude så mange gange og påpege, at man lytter til de faglige kundskaber, men ingen af de høringssvar, der ligger, fra Lægeforeningen, fra videnskabelige institutter, fra tatoveringsklinikken, der har med alle de her skader at gøre, lytter man til.

Hvordan kan regeringen lave et lovforslag, og hvordan kan Sundhedsstyrelsen lave en uddannelsespraksis, hvis ikke de lytter til de læger, der har forstand på det? Allerede ministerens tale vidnede om, at man ikke ved, hvad man har med at gøre. Man siger, at farverne er farlige, at de er kræftfremkaldende. Nej, de er ikke. Der ligger undersøgelser, der viser det modsatte. Farverne er farlige, hvis der er bakterier i, og det vil man ikke undersøge.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:35

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Altså, diskussionen om, hvorvidt man vil anerkende af undersøgelser i forhold til farverne, er jo en anden diskussion end den diskussion, vi har her. Som sagt er det ikke mit ressort, så jeg kan ikke huske,

om det er i forbindelse med den klare røde eller den klare blå, at jeg i hvert fald har hørt min kollega, miljøministeren, snakke om kræft-siko.

Det hænger sammen af den grund, at et af de krav, der vil blive stillet for at blive registreret tatovør, er, at man får undervisning i farvestoffer, håndtering af farvestoffer, hvordan man sikrer, at man ikke – de ting, som ordføreren jo også peger på – har farvestoffer, der kan medføre betændelse og allergiske reaktioner, altså at man kan finde ud af at håndtere farvestofferne, at man kan finde ud af at orientere sig i den jungle, som indkøb af farvestoffer jo også er. Der er koblingen, og det synes jeg er en rigtig kobling at have.

Så vil jeg bare sige, at jeg er uenig, når fru Liselott Blixt siger, at det her ikke er noget, der vil være sundhedsmæssigt forsvarligt. Altså i udgangspunktet er det jo en unaturlig ting at få en tatovering på kroppen. Derfor vil man have en eller anden form for reaktion, og opgaven her må være at sørge for, at der er så god en hygiejne, at det ikke bliver en allergisk reaktion eller en betændelsesreaktion.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 13:37

Liselott Blixt (DF):

Hørte jeg ministeren sige, at det var en unaturlig ting at få en tatovering? Det er da første gang, jeg hører, at det skulle være unaturligt at få en tatovering. Tatoveringer har eksisteret i flere tusinde år, og der findes utrolig mange kulturer, der er bygget op omkring tatoveringer, så unaturligt vil jeg ikke kalde det.

Hvad angår det med, at farverne er farlige, så synes jeg, man skal prøve at læse de rapporter, der er kommet, og også en artikel af Jørgen Serup, der netop fortæller, at Miljøstyrelsen fuser med ekspert-rapporten, fordi det viste sig, da de kom med deres undersøgelse, at den ikke kunne bruges, fordi der ikke var påvist noget. De kunne ikke påvise, at der var kræftfremkaldende stoffer, men de kunne påvise, at der, hvor farven bliver lavet, er der nogle gange uhygiejniske forhold, fordi de bliver lavet et eller andet sted østpå eller vestpå, eller hvor det er, og at der er bakterier i. Vil man fra Sundhedsstyrelsens side undersøge farver for bakterier og sikre en database, så det opfanges?

Kl. 13:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Altså, jeg må sige helt overordnet til Dansk Folkepartis ordfører, at jeg synes, der bliver blandet utrolig mange ting sammen fra Dansk Folkepartis ordførers side. Røckerkriminalitet inden for tatovørbranchen er alvorligt. Røckerkriminalitet er alvorligt, men det er ikke noget, vi forhindrer i sundhedsloven. Det er sådan set en politiop-gave, og er der brug for at stramme op dér, ja, så må retsordførerne have en diskussion med justitsministeren.

Undersøgelser og arbejdet med farvestoffer ligger i miljøministe-rens ressort, og hvis Dansk Folkepartis ordfører mener, der er ting, der er forkerte der, må man gå ind og tage debatten med miljømini-steren. Det er ikke mig, der regulerer det.

Jeg synes sådan set, at det, der er spørgsmålet og årsagen til, at jeg synes, Dansk Folkeparti bør støtte det her, er, at man mener, det her kan være med til at stille forbrugerne bedre end i dag. Det mener jeg helt klart det kan, og jeg mener også, at Dansk Folkeparti bør støtte det her forslag.

Så vil jeg sige, at kulturelt er der ikke noget unaturligt i at få en tatovering, for det sker i mange forskellige kulturer, men jeg går og-

så ud fra, at Dansk Folkepartis ordfører er enig med mig i, at for kroppen, biologisk set, er det altså ikke en naturlig ting at få prikket farvestoffer ind under huden. I det ligger der ingen vurdering af, hvorvidt det er cool eller ej. Jeg kan også dele med salen, at jeg ikke har nogen tatoveringer, men at jeg synes, det kan være utrolig flot.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:39

Joachim B. Olsen (LA):

Sundhedsministeren siger, at den her branche er en jungle i dag, og det er så det, man vil gøre op med ved at lave sådan en registrerings-ordning. Så sammenligner sundhedsministeren det med zoneterapi, men jeg har aldrig nogen sinde gået til en zoneterapeut, og hvis jeg beslutter mig for at gå ind til en zoneterapeut, tror jeg også, at jeg ville synes, at det var en jungle, fordi det, der afgør det, jo er, hvor-dan man finder frem til den, som er dygtig. Det gør man jo ikke in-den for zoneterapi i dag, ved at der er nogle, der er registreret. Det gør man jo ved, at man forhører sig rundt, at man får anbefalet en, at nogle siger, at ham der eller hende der er utrolig dygtig at gå til. Det har ikke noget at gøre med et skilt, der står der.

Sådan er det også med tatovører i dag. Man forhører sig, går ind på nogle af de internetsider, der er, hvor der bliver diskuteret tatove-ringer. Man hører, hvem der er rigtig dygtig, hos sine venner osv. Det er derfor, at der er nogle tatovører, der har en ekstremt lang ven-tetid i dag på over et år, fordi de bare er utrolig dygtige, og det er, helt uden at de er registreret. Man ved det bare ude på markedet, og man ved, at det er dem, man skal gå til, og det indbefatter altså også en høj grad af sikkerhed.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Vi ser jo forskelligt på, hvorvidt vi kan overlade tingene til marke-det, og så går det nok af sig selv. Det er rigtig godt for hr. Joachim B. Olsen, at han selv kan finde ud af at orientere sig på tatovørmar-kedet. Det er også rigtig godt for hr. Joachim B. Olsen, at han ud over at gå til en registreret zoneterapeut også vil finde ud af, hvem der kender nogen, de har gode erfaringer med.

Men det her handler jo om, at alle forbrugere skal have mulighe-den for at sige: Jeg vil i hvert fald have sikkerhed for, at der, hvor jeg lader mig tatovere, er det af en tatovør, der har styr på hygiejne, der har det kendskab, der skal til for at have en sikker omgang med farvestofferne, så jeg ikke ender med en infektion, en betændelse el-ler andet. Det er da muligheden for, at forbrugerne faktisk kan orien-tere sig på markedet, og at det ikke kun er de stærkeste forbrugere som hr. Joachim B. Olsen, der har muligheden for det. Jeg har meget svært ved at forstå, at hr. Joachim B. Olsen har noget imod den her ordning, som er en frivillig, brancheadministreret ordning, der gør, at forbrugeren er bedre i stand til at træffe valg på det marked. For det er jo det, det her er.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:41

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg mener ikke, at forbrugeren bliver bedre i stand til at træffe et valg, fordi det, der afgør den dygtige tatovør, har intet at gøre med

den her registreringsordning. Markedet er jo bare mennesker. Det er jo bare mennesker, der tager et valg. Det, der afgør, hvilke valg folk tager, er noget, der er helt uden for, hvad der foregår herinde. Det er netop, at man hører det gennem venner, på internettet osv. Det er der, man tager det der oplyste valg, præcis ligesom det foregår i dag blandt tatovørerne om, hvilke stoffer man bruger. Det informerer de jo hinanden om.

Så er der brodne kar i alle brancher – i alle brancher. Det vil der også være fortsat. Sådan er det. Sådan er det også i sundhedsvæsenet i dag, som er så gennemreguleret, også i det offentlige sundhedsvæsen er der brodne kar. Det er der alle steder, hvor der er mennesker. Sådan er det. Det er en meget lille del, heldigvis, men det er der. Men det er det, der er pointen. Når man så tænker på, at det her er et ureguleret marked i dag, fuldstændig ureguleret, fungerer det så egentlig ikke meget godt?

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:42

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror, at debatten i dag egentlig meget godt afspejler, at hvordan man ser på det her, afhænger af, hvor man står. På den ene side har vi Dansk Folkepartis ordfører, der mener, at det overhovedet ikke er vidtgående nok, og også gerne vil diskutere, hvordan vi kan få gjort op med wild west-rockerkriminalitet i branchen. På den anden side har vi Liberal Alliances ordfører, der siger, at det fungerer rigtig godt helt af sig selv, og uden vi blander os. Mon ikke virkeligheden ligger et sted der imellem.

Det er da rigtig, at det, der afgør, om man er en dygtig tatovør, i høj grad handler om, om man har en kunstnerisk formåen, om man kan omsætte kundens ønske til en rigtig flot tatovering, eller om man ikke kan. Men om man er en god tatovør, har da også noget at gøre med, at man kender de basale hygiejneregler, og at man har forståelse af farvestofferne. På den her måde sikrer vi, at man som forbruger ved, at her har vi en registreret tatovør. Han har taget kurser i hygiejne, han har taget kurser i, hvordan han har omgang med farvestofferne, han følger de retningslinjer, der er for god tatovørskik. Så har man det til en side, den tryghed kan man have. Så kan man fokusere på, om man tror, at ham her eller hende her kan omsætte de drømme, man har om en flot tatovering, til noget, man vil være glad for resten af livet.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det den næste ordfører, og det er fru Jane Heitmann, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:43

Jane Heitmann (V):

Tak. Nu har vi hørt flere ordførere nævne problematikken med farver og godkendelse af farver. Har ministeren nogen som helst idé om, hvornår miljøministeren kommer med det her regelsæt for tatoveringsfarver? Jeg tænker, at det jo er fint nok, at vi kan tage fat på problematikken om hygiejne og god tatovørskik, men det, som jeg synes fylder rigtig, rigtig meget, er lige præcis problematikken med, hvad det er man fylder ind under huden på mennesker, som gerne vil have en tatovering. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at dette regelsæt kommer lidt hurtigt. Hvad kan ministeren fortælle?

Kl. 13:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg kan fortælle, at min ministerkollegaovre i Miljøministeriet har planer om meget snart dels at gå i gang med arbejdet med at forbyde kræftfremkaldende tatoveringsfarver, dels at komme med nye regler om, at farverne skal være sterile, så vi mindsker risikoen for infektion. Jeg kan ikke give nogen dato på, hvornår den bekendtgørelse kommer. Men man må jo sige, at det her lovforslag træder i kraft den 1. juli, og en del af lovforslaget er, som jeg også sagde, koblet til Miljøstyrelsens arbejde med, at der skal undervises i farvestoffer, og derfor skal det meget gerne være på plads, inden det her lovforslag træder i kraft.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Jane Heitmann.

Kl. 13:44

Jane Heitmann (V):

Jeg er altså bestemt af den opfattelse, at hvis det her lovforslag skal give mening, er det rigtig vigtigt, at miljøministeren har det samme fokus og det samme mål, som vi har, nemlig at der skal være mere tryghed omkring tatoveringer. Jeg har naturligvis tænkt mig at stille spørgsmål under udvalgsarbejdet, men jeg ville også synes, det var rart, hvis ministeren fra talerstolen kunne komme med en garanti for, at de to ting selvfølgelig følges ad.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det gør de jo, al den stund at du ikke kan blive registreret, hvis du ikke har fulgt et kursus om farvestoffer, og det er Miljøministeriets regler, der regulerer det. Så de to ting følges i sagens natur ad.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:45

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 19. februar 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 13:46).
